

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA

Secția penală și pentru
cauze cu minori

Dosar nr. 1761/1/2016

Nr. operator de date cu caracter
personal : 3159

DECIZIA PENALĂ NR.213/A/2021

Ședința publică din 30 martie 2021

Complet de judecată compus din:

Președinte: Musta Ovidiu

Judecător: Filimon Florin

Grefier: Neagu Angela

Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea este reprezentat de procuror Liloiu Victor.

S-a luat în examinare pronunțarea asupra apelurilor declarate de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea și inculpații apelanți Govor Mircea Vasile și Vlas Mirel Constantin, împotriva sentinței penale nr.140 din 23 decembrie 2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, inculpatul Govor Mircea Vasile fiind trimis în judecată pentru săvârșirea a trei infracțiuni de șantaj în formă calificată prevăzute de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; inculpatul Vlas Mirel fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 207 alin. 1, 2 și 3 Cod penal cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, iar inculpatul Valer Marian fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 Cod penal raportat la art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

Se constată că dezbateră pe fond a cauzei a avut loc la data de 18 martie 2021, când părțile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, pronunțarea stabilindu-se pentru data de 30 martie 2021, după care:

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra apelurilor de față, pe baza actelor și lucrărilor de la dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.140/2019 din data de 23 decembrie 2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, s-a constatat aplicabilitatea în cauză a legii penale vechi, ca fiind lege penală mai favorabilă, cu privire la toți inculpații ce fac obiectul acuzației penale, din perspectiva incidențialității dispozițiilor art. 5 din Noul Cod penal, ținându-se seama de principiul prevalenței legii penale mai favorabile, în sensul interpretărilor date prin Decizia Curții Constituționale nr.

265/06.05.2014 și respectiv Decizia nr. 5/26.05.2014 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

I. În baza art.194 alin. 1,2 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și alin.2, art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, totul cu aplicarea art.5 Cod penal, a fost condamnat inculpatul GOVOR MIRCEA VASILE, (...), vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare la data faptelor, fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj(descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1) la o pedeapsă de: 2 ani închisoare.

În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, a fost achitat același inculpat, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev. de art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, a fost achitat același inculpat, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev. de art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul II).

În baza art. 71 din Codul penal din 1969 s-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, b din Codul penal din 1969, pe durata executării pedepsei, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 81 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 5 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate mai sus inculpatului, pe durata termenului de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 Codul penal din 1969.

În baza art.71 alin.5 din Codul penal din 1969 pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii.

În baza art. 359 Cod procedură penală din 1968, s-a atras atenția inculpatului asupra disp. art. 83 Codul penal din 1969, a căror nerespectare determină revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art.118 lit. d Cod penal din 1969, s-a dispus confiscarea specială de la inculpatul GOVOR MIRCEA VASILE a sumei de 124.800 lei, sumă ce a făcut obiectul infracțiunii de șantaj descrise în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1.

În baza art. 393 alin. 3 raportat la art. 249 Cod procedură penală s-a menținut măsura sechestrului asigurator instituit prin Ordonanța procurorului din data de 17.03.2016 asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului GOVOR MIRCEA VASILE, în vederea asigurării confiscării speciale.

În baza art. 72 alin. 1 Cod penal s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata arestării preventive începând cu data de 23.12.2015 și până în data de 22.01.2016.

II. În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedura penală, a fost achitat inculpatul VLAS CONSTANTIN MIREL, (...), studii superioare, administrator al S.C. Tehnic Asist S.R.L. - Botoșani la data faptelor, fără antecedente penale, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art.194 alin. 1,2 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1).

III. În baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, a fost achitat inculpatul VALER MARIAN, (...), studii superioare, senator în Parlamentul României la data faptelor, fără antecedente penale, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

S-a constatat că nu există constituire de parte civilă în cauză.

În baza art.19 și art. 25 alin. 5 Cod procedură penală, coroborate cu art. 397 Cod procedură penală, s-a lăsat nesoluționată latura civilă cu privire la faptele ce fac obiectul actului de sesizare la punctele I.2 și II.

În baza art.274 alin.1 Cod procedură penală, a fost obligat inculpatul GOVOR MIRCEA VASILE la plata sumei de 20.000 lei cheltuieli judiciare către stat, restul cheltuielilor judiciare urmând să fie suportate de stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, Tribunalul Satu Mare a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casați și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea emis în dosar nr.191/P/2015 al acestei unități, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților: - Govor Mircea Vasile, (...), pentru săvârșirea a trei infracțiuni de șantaj în formă calificată prevăzute de art. 207 alin. (1) și (3) C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.; - Vlas Mirel, (...), pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. (1), (2) și (3) C.pen. cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C.pen.; - și Marian Valer, (...), pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă calificată prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. (1) și (3) C.pen. cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C.pen., starea de fapt fiind expusă pe larg în rechizitoriu la filele 1-109.

Trecând la soluționarea cauzei pe baza actelor și lucrărilor aflate în dosarul de urmarire penala nr. 191/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casați și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, precum și a probelor administrate în cursul cercetării judecătorești, instanța a reținut următoarele:

Cu titlu prealabil evaluării judiciare a cauzei, s-a reținut că, din perspectiva incidențialității dispozițiilor art. 5 din Noul Cod penal, ținându-se seama de principiul prevalenței legii penale mai favorabile, în sensul interpretărilor date prin Decizia Curții Constituționale nr. 265/06.05.2014 și respectiv Decizia nr. 5/26.05.2014 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin raportare la conținutul normelor incriminatorii, tratamentul juridic aplicabil concursului de infracțiuni și infracțiunii continuate, consecințele juridice ale circumstanțelor atenuante, modalitățile de executare ale pedepselor, precum și instituția prescripției, în speță, legea penală veche devine incidentă, ca fiind lege penală mai favorabilă, cu privire la toți inculpații ce fac obiectul acuzației penale.

Sub acest aspect s-a reținut că, modificările ivite în cursul procesului penal, ca urmare a succesiunii în timp a celor două legi penale, Codul penal anterior și Codul penal în vigoare, impun soluționarea acestui conflict al legilor în timp în scopul determinării legii penale aplicabile în această situație tranzitorie.

Cu privire la mecanismul de aplicare a legii penale mai favorabile, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 Cod penal a pronunțat Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 372 din 20 mai 2014, prin care a statuat aplicarea globală a legii penale mai favorabile.

Determinarea legii penale mai favorabile și alegerea acesteia dintre legile succesive implică, în prealabil, evaluarea, prin comparare, a dispozițiilor penale din legi succesive care își găsesc aplicarea în cauză, utilizând criteriul aprecierii în concreto.

Pentru a deveni aplicabile dispozițiile mai favorabile din legile succesive, în afara condiției de existență a unei situații tranzitorii, mai este necesar ca fapta ce face obiectul acuzației să fie infracțiune atât potrivit legii sub imperiul căreia a fost comisă, cât și conform legii în vigoare la data judecării cauzei, iar dintre legile penale succesive una să fie mai favorabilă.

În privința limitelor de sancționare prevăzute de lege, s-a impus a se menționa că infracțiunea de șantaj prevăzută de dispozițiile art. 194 alin. (2) Cod penal din 1969 rap. la 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000, este sancționată până la data de 1 februarie 2014 cu pedeapsa închisorii între 7 și 12 ani, iar după intrarea în vigoare a N.C.P., fapta menționată este sancționată cu pedeapsa prevăzută de lege

pentru infracțiunea de șantaj, ale cărei limite se majorează cu o treime(deci limite între 2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni închisoare), ce reliefează o sancționare agravată pe vechea lege în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de lege, însă ținând seama că raportat la gravitatea concretă a infracțiunii săvârșite, legea veche prevede posibilitatea acordării de circumstanțe atenuante personale, prevăzute de art. 74 lit. a) C. pen. din 1969 (conduita bună anterior comiterii infracțiunii), care nu se mai regăsesc în dispozițiile art. 75 din N.C.P, ce ar avea ca efect conform disp. art. 76 lit. b C. pen. din 1969 scăderea pedepsei prevăzute de lege la limite cuprinse între 1 an închisoare și 6 ani 11 luni și 29 de zile închisoare, instanța conchide că legea penală mai favorabilă în cauză este legea penală veche, întrucât inculpatul nu ar putea beneficia de astfel de circumstanțe atenuante decât în cazul aplicării față de acesta a legii penale în vigoare la data comiterii infracțiunii.

Prin urmare, prin compararea legilor penale succesive, s-a apreciat că legea penală mai favorabilă este Codul penal din 1969 pentru toți inculpații din prezenta cauză, interpretând dispozițiile art. 5 Cod penal în concordanță cu decizia Curții Constituționale nr. 265/2014 și respectiv Decizia nr. 5/26.05.2014 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin raportare la conținutul normelor incriminatorii, tratamentul juridic aplicabil concursului de infracțiuni și infracțiunii continuate(contopirea juridică, sporul facultativ), consecințele juridice ale circumstanțelor atenuante(efectele reținerii circumstanțelor atenuante personale prev. de art. 74 din Codul penal din 1969), precum și modalitatea de executare a pedepsei aplicate(regimul juridic atenuat al suspendării condiționate prev. de art. 81 din Codul penal din 1969).

În raport cu legea penală aplicabilă și ținând seama de limitele sancționatorii prevăzute de lege pentru infracțiunea de șantaj prev. de art. 194 alin. (2) Cod penal din 1969 rap. la 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000, respectiv pedeapsa închisorii între 7 și 12 ani, instanța a reținut de asemenea că, în cauză nu se pune în discuție problematica intervenției prescripției speciale a răspunderii penale, întrucât termenul de prescripție specială de 15 ani prevăzut de dispozițiile art. 124 cu referire la art. 122 lit. b Cod penal din 1969, calculat de la data săvârșirii faptei/faptelor, nu a fost împlinit.

Tot cu titlu prealabil, instanța a reținut că, prin Încheierea penală din 11.10.2016, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr. 1761/1/2016/a1, modificată și definitivă prin Încheierea penală nr. 11/C/01 februarie 2017 pronunțată în contestație (complet de divergență) de judecătorii de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a dispus excluderea din materialul de urmărire penală a mijloacelor de probă constând în interceptările și înregistrările comunicațiilor efectuate în baza următoarelor mandate de autorizare emise de Înalta Curte de Casație și Justiție: - M. nr. 001182 din 09.03.2010; - M. nr. 004948 din 08.09.2010; M. nr. 002158 din 05.03.2013; M. nr. 002772 din 01.04.2013; M. nr. 004066 din 30.05.2013; M. nr. 006066 din 30.08.2013 și M. nr. 007580 din 31.10.2013.

În vederea aducerii la îndeplinire a dispozițiilor Deciziei Curții Constituționale nr. 22/2018, prin încheierea ședinței publice din data de 20.11.2018 a Tribunalului Satu Mare s-a dispus eliminarea fizică din dosarul de urmărire penală a mijloacelor de probă astfel excluse.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Satu Mare spre soluționare sub dosar nr. 1761/1/2016, prin declinare de competență din partea ICCJ, fundamentat pe dispozițiile art. 48 Cod procedură penală, ca urmare a pierderii calitatții de parlamentar a inculpatului Valer Marian anterior citirii actului de sesizare al instanței.

Cu privire la acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj de către inculpatul Govor Mircea, cu complicitatea inculpatului Vlas Mirel, în perioada aprilie - mai 2010, împotriva martorului Dicu Levente - avocat în cadrul Baroului Satu Mare(descrișă la pct. I.1 din rechizitoriu), instanța a reținut următoarele:

În cursul lunii martie 2010 în cotidianul local "Informația Zilei", (ziar editat de SC SOLPRES SRL, firmă administrată de către numitul Dumitru Păcurar) a fost publicată o anchetă jurnalistică în

articolul intitulat "Gășcuța Dicu-Coza face legea licitațiilor din comune", care a avut ca subiect activitatea de consultanță acordată de firma SC EUNITAS SRL, controlată de avocatul Dicu Levente, care s-ar afla într-o legătură neprincipială în acest sens cu avocatul Coza Valer, cu referire la procedurile de atribuire a achizițiilor publice în cadrul unor proiecte cu finanțare europeană prin Fondul European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală - FEADR, măsura 322, gestionat în România de Ministerul Agriculturii prin Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit (APDRP).

La începutul lunii aprilie 2010, inculpatul Govor Mircea, care deținea în acea perioadă funcția de vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare, respectiv de vicepreședinte al Organizației Județene PSD Satu Mare, prin prisma funcțiilor publice și politice deținute, a intrat în posesia unor informații cu privire la faptul că firma cu obiect principal de activitate - consultanță juridică - Eunitas SRL (controlată de avocatul Dicu Levente) ar fi încheiat, în perioada 2009 - 2010 mai multe contracte de consultanță cu diferite primării din județele Satu Mare, Cluj și Bistrița Năsăud, astfel încât, după câștigarea unor proiecte de dezvoltare a infrastructurii rurale în cadrul programului FEADR de către acele primării, documentația specifică caietelor de sarcini era întocmită de către EUNITAS SRL de o manieră care să permită câștigarea licitațiilor de către acele societăți care se aflau în cercul relațional al numiților Dicu Levente și Sasu Cristian, cum ar fi de exemplu SC TARR CONST SRL Livada, deținută de numitul Tarr Attila Csongor (persoană aflată în relații de prietenie cu Dicu Levente), sau SC TCM NORD SRL Baia Mare, administrată de martorul Pop Silviu.

În același timp, inculpatul MIRCEA GOVOR, împreună cu inculpatul VALER MARIAN (senator la acea vreme în Parlamentul României) controlau în fapt linia editorială a cotidianului cu răspândire pe raza județului Satu Mare intitulat "Gazeta de Nord Vest", ce avea al doilea tiraj din județ dintre publicațiile de limbă română, cunoscut ca un ziar în care erau criticate vehement, chiar defăimate, persoanele care erau considerate incomode în raport cu interesele politice și economice ale acestora. De altfel, se reține că Mircea Govor a controlat atât din punct de vedere al politicii editoriale dar și din punct de vedere financiar toate firmele care editau Gazeta de Nord Vest Satu Mare (respectiv NORD VEST TRUST MEDIA și MEDIA TOTAL), la fel cum controla și SC Nord Vest TV Advertising SRL (în care asociat unic este fiul acestuia Răzvan Govor).

În acest context, la data de 07.04.2010 în cotidianul local Gazeta de Nord Vest Satu Mare, la inițiativa inculpatului Govor Mircea, martorul Sasz Lorand, redactor șef al ziarului, a publicat la rubrica "Gura Târgului" articolul intitulat "Consultanță dubioasă", în cuprinsul căruia au apărut unele informații generice cu privire la activitatea de consultanță acordată de firma SC EUNITAS SRL controlată de avocatul Dicu Levente, de natură a-i sugera acestuia că ziarul deține informații compromițătoare în legătură cu activitatea sa pe linie de consultanță juridică.

După câteva zile de la apariția materialului jurnalistic, inculpatul Govor Mircea i-a solicitat telefonic numitului Sasu Cristian, cu care se afla în relații de familie apropiate la acea vreme, să-i intermedieze o întâlnire cu avocatul Dicu Levente, cunoscând prietenia acestora, fără a-i comunica motivul întâlnirii.

Astfel, la data de 07.05.2010 a avut loc întâlnirea astfel perfectată, la localul Vila Bodi din mun. Satu Mare, la care au participat inculpații Mircea Govor și Vlas Mirel, respectiv martorii Sasu Cristian și Dicu Levente. Scopul urmărit de inculpatul Govor a fost acela de a obține de la avocatul Dicu asigurări în sensul facilitării Tehnic Asist SRL (deținută de prietenul său, coinculpatul Vlas) în procedurile de licitație publică de execuție de lucrări, în care firma EUNITAS SRL efectua activități de consultanță în faza preliminară (întocmirea caietelor de sarcini), în scop contrar, urmând să continue campania media împotriva sa prin intermediul ziarului ce îl controlează.

Încă de la începutul întâlnirii, Govor i-a spus lui Dicu că "e mai bună o pace strâmbă decât o luptă dreaptă", iar în cadrul discuțiilor a reiterat conținutul articolului publicat în Gazeta de Nord Vest, precizându-i că știe mult mai multe despre acesta și firma sa. În continuare, Mircea Govor i-a comunicat lui Dicu Levente că dorește ca Tehnic Asist SRL să câștige pe viitor mai multe licitații

publice, fie în județul Satu Mare, fie în județele limitrofe, argumentând că Vlas este prietenul său. Această solicitare s-a făcut în contextul în care firma EUNITAS SRL, controlată de către Dicu Levente, încheiase mai multe contracte de consultanță juridică cu privire la desfășurarea unor proceduri de achiziție publică cu finanțare UE cu mai multe primării, ori alte instituții publice din județul Satu Mare. Pentru a exemplifica solicitarea, Mirel Vlas a luat un șervețel ce se afla pe masă și a scris următoarele: "Lucrări finanțate? Unde? Ar trebui să fie semnate contractele finanțate." Inițial, Dicu a replicat că nu înțelege la ce se referă exact Vlas, motiv pentru care Sasu Cristian a luat acel șervețel, l-a întors pe dos și a scris după dictarea lui Vlas ce dorea acesta de fapt. Astfel, Vlas Mirel a menționat că dorește să câștige o lucrare în localitatea Culciu din județul Satu Mare, iar prețul oferit și prețul de adjudecare să fie 50% - 50%. Apoi, Vlas a luat acel șervețel și a scris cu același pix cu care scrisese mesajul anterior, cu pastă de culoare neagră: "Pm=14,0 Ron", referindu-se la suma oferită pe metru liniar de săpătură, în contextul în care acea lucrare avea ca obiect canalizare sau apă-canal. În continuare, Vlas i-a dictat lui Sasu să scrie pe acel șervețel că dorește să se implice și în lucrarea publică ce are ca obiect asphaltarea unor străzi în comuna Cehal, jud. Satu Mare, indicând suma de 500.000 euro ca valoare de execuție. În continuare, Vlas a mai precizat că mai dorește ca Dicu "să-i rezolve" câștigarea a două licitații publice organizate de oricare dintre instituțiile cu care Dicu avea încheiat contract, fără a-l interesa locațiile sau valorile acestora. Dicu Levente le-a răspuns celor doi că nu acceptă propunerile lor deoarece nu dorește să săvârșească ilegalități în favoarea acestora, ilegalități de natură de a produce consecințe nefavorabile atât carierei sale de avocat, cât și celei de consultant pe proiecte UE. Din cauza refuzului lui Dicu, cei doi inculpați (Govor Mircea și Vlas Mirel) s-au ridicat de la masă și au plecat iritați din local, nu înainte ca Govor să-i transmită lui Dicu pe un ton grav că: "pot să te las fără clienți", acesta referindu-se la contractele pe care EUNITAS SRL le avea încheiate cu diverse autorități publice (de exemplu: primării din jud. Satu Mare).

Ulterior acestei întâlniri, la data de 17.05.2010, a avut loc o nouă întâlnire între Govor și Dicu, tot la inițiativa celui dintâi și intermediată tot de Sasu Cristian, într-un loc public din municipiul Satu Mare. În cadrul acestei discuții, Govor Mircea nu a mai insistat în legătură cu obținerea unor licitații de către SC TEHNIC ASIST SRL, însă i-a solicitat lui Dicu să transmită administratorilor societăților comerciale care urmau să câștige licitația organizată de ADI Culciu - Valea Vinului, să încheie contracte de publicitate cu Gazeta de Nord Vest Satu Mare, stabilind inclusiv sumele pentru care urmau să se întocmească acele contracte de publicitate, și anume de 100.000 lei+TVA. În urma acestei întâlniri, martorul Dicu Levente a cedat presiunilor exercitate de Mircea Govor, pentru a evita să apară alte articole denigratoare la adresa sa în Gazeta de Nord Vest Satu Mare, astfel încât, i-a determinat pe administratorii celor două societăți comerciale, respectiv Tarr Attila Csongor (administrator al SC TARR CONST SRL) și Pop Silviu (administrator al SC TCM NORD SRL), să vireze suma totală de 124.000 lei (100.000 lei+tva de 24%) în contul SC MEDIA TOTAL SRL (societate care la acea vreme se ocupa de editarea ziarului Gazeta de Nord Vest), cu titlu de prestare servicii de publicitate.

În urma obținerii promisiunii din partea lui Dicu Levente că societățile câștigătoare ale licitației organizate de A.D.I. Culciu -Valea Vinului, vor vira în contul societății care edita ziarul deținut de familia sa, sumele de bani solicitate, Mircea Govor i-a solicitat redactorului Sasz Lorand să nu mai publice nimic în ziar în legătură cu activitatea de "consultanță dubioasă" desfășurată de Dicu Levente, în ciuda faptului că ancheta jurnalistică era în plină desfășurare, Sasz Lorand deplasându-se în acest sens inclusiv la Budapesta, pentru a se documenta în legătură cu acționariatul EUNITAS KFT Ungaria.

Aceste sume de bani au fost virate de către cele două societăți comerciale în conturilor unor societăți cu comportament de tip fantomă, controlate de Dicu Levente, și anume SC Thunder Construct SRL și SC Rural Consult SRL, după care, în baza unor contracte de prestări servicii fictive (servicii de publicitate), aceste ultime două societăți au virat sumele de bani în conturile SC

MEDIA TOTAL SRL (societate care se ocupa de editarea ziarului Gazeta de Nord Vest), în ciuda faptului că în ziarul menționat nu au apărut niciodată articole publicitare cu privire la aceste societăți, care de altfel nu au desfășurat în fapt nici un fel de activitate comercială(vol. 27 dosar u.p.).

Astfel, SC RURAL CONSULT SRL, cu sediul în municipiul Bacău, administrată de numitul Matei Petru, a primit câte 12.400 lei de la SC TARR CONST SRL (factura 5/20.08.2010, plătită prin cont la data de 26.08.2010, fără a fi identificat vreun contract între cele două societăți) și respectiv de la SC TCM NORD SRL (factura 4/20.08.2010, plătită prin cont bancar la 25.08.2010, potrivit contractului de consultanță din 16.08.2010), după care suma de 24.800 lei a fost virată, prin poștă, către SC MEDIA TOTAL SRL, în baza contractului fictiv de publicitate încheiat la data de 13.08.2010, potrivit căruia prestatorul urma să publice în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare, materiale și reclame publicitare comandate de beneficiar, pentru suma de 100.000 lei + TVA.

Cu privire la SC THUNDER CONSTRUCT SRL, cu sediul în orașul Pantelimon, jud. Ilfov, administrată de numita Istrate Cristina (persoană aflată în relații de prietenie cu Dicu Levente), aceasta a încasat prin cont bancar, de la SC TCM NORD, suma totală de 49.600 lei (potrivit extraselor de cont, în datele de: 16.08.2010-12.400 lei, 11.11.2010-12.400 lei și 19.08.2011-24.800 lei), iar de la SC TARR CONST SRL, suma totală de 49.600 lei (potrivit extraselor de cont, în datele de: 14.10.2010, respectiv 21.01.2011, ambele aferente facturii proforme nr.1/ 27.09.2010), după care suma cumulată de 99.200 lei a fost revirată de SC THUNDER CONSTRUCT SRL în contul SC MEDIA TOTAL, în baza contractului de publicitate încheiat la data de 21.09.2010, potrivit căruia prestatorul SC MEDIA TOTAL urma să publice în cotidianul Gazeta de Nord Vest, materiale și reclame publicitare comandate de beneficiar, pentru suma de 80.000 lei + TVA., în perioada 20.09.2010 - 20.10.2010, fapt care nu s-a realizat în realitate. Din rulajul contului deținut de SC MEDIA TOTAL la BANCA TRANSILVANIA, s-a observat că la data de 20.10.2010, aceasta a încasat de la THUNDER CONSTRUCT suma de 23.200 lei, la data de 15.11.2010 suma de 11.746 lei, la data de 26.01.2011 suma de 24.000 lei, la data de 19.08.2011 suma de 12.390 lei, iar la data de 06.09.2011 suma de 24.590 lei). O parte a acestor sume de bani au fost redirecționate spre SC NORD VEST TV ADVERTISING SRL(societate deținută de Govor Răzvan, fiul lui Govor Mircea), iar cealaltă parte a fost folosită pentru plata unor furnizori ai societății MEDIA TOTAL.

De menționat a fost faptul că SC THUNDER CONSTRUCT SRL și SC RURAL CONSULT SRL nu au mai desfășurat alte operațiuni financiare, fiind folosite de Dicu Levente exclusiv pentru a fi intercalate în circuitul financiar dintre cele două firme de construcții și MEDIA TOTAL SRL.

În declarațiile date în cursul urmăririi penale precum și în cursul cercetării judecătorești a cauzei în procedura obișnuită, inculpații Govor Mircea (audiat cu privire la pct. I.1 al actului de sesizare la data de 05.11.2019 - fila 23, volumul IV al instanței) și Vlas Mirel (audiat la 17.09.2019 - fila 3, volumul IV al instanței), au arătat că nu se consideră vinovați în raport cu acuzațiile aduse prin actul de sesizare al instanței.

Astfel, în declarațiile sale inculpatul Govor Mircea a confirmat întâlnirile din 07.05.2010 și 17.05.2010 avute cu avocatul Dicu, precum și persoanele participante, însă precizează că nu își amintește deloc contextul acestor întâlniri și nici cele discutate. Mai mult, neagă că i-ar fi solicitat avocatului facilitarea în vreun fel a firmei Tehnic Asist în procedurile de achiziție publică, sau că i-ar fi solicitat încheierea vreunor contracte de publicitate fictive, precizând că nu a avut niciodată vreo influență financiară sau de politică editorială asupra G.NV, acesta fiind și motivul pentru care l-a îndrumat pe Dicu să i-a legătura cu directoarea ziarului Dunca Crina și cu redactorul șef Sasz Lorand pentru rezolvarea oricăror probleme ce vizau activitatea ziarului. În declarația dată în fața instanței la data de 05.11.2019 - fila 23, volumul IV, inculpatul Govor a subliniat că: „...Eu am rămas surprins când am văzut din dosar că numitul Tarr Csongor a făcut publicitate firmei sale la ziarul GNV prin intermediul firmei din București,... ..nu a discutat Dicu Levente cu mine nimic despre Tarr Csongor sau despre firma acestuia Tarr Construct SRL, nici despre publicitate și nici despre altceva legat de această firmă. Arăt că nu am discutat cu Dicu Levente absolut nimic legat de firma Tehnic Asist

administrată de coinelatul Vlas Mirel.Nu am habar în ce modalitate a fost plătită publicitatea făcută de firma lui Tarr Csongor în ziarul GNV....”.

La rândul său, inculpatul Vlas Mirel, declarațiile date în cursul urmăririi penale precum și în cursul cercetării judecătorești, la datat de 17.09.2019 - fila 3, volumul IV al instanței confirmă întâlnirea de la vila Bodi din data de 07.05.2010, precum și persoanele participante, însă neagă existența oricăror cereri, solicitări, din partea sa, ori a coinelatului Govor, adresate avocatului Dicu, în sensul facilitării firmei sale la proceduri de licitație publică. Cu privire la modul în care s-a desfășurat întâlnirea de la vila Bodi, inculpatul Vlas arată textual că: „nu îmi amintesc ca discuțiile dintre noi să fi fost tensionate sau să fi ajuns tensionate datorită unor discuții. ...nu au fost discuții tensionate și nici un ton ridicat între noi. Nu am auzit ca inculpatul Govor să fi ridicat tonul sau să-i fi reproșat ceva lui Dicu sau lui Sasu. Nu am auzit ca inculpatul Govor să cerut lui Dicu sau Sasu vreun favor sau vreo facilitate pentru firma meaÎntreaga discuție dintre noi, cei patru interlocutori, a durat maxim o oră iar discuțiile dintre noi s-au terminat în termeni amiabili, nu a plecat nimeni separat sau nervos de la masă...”

Martorul Dicu Levente, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, precum și în cursul cercetării judecătorești (audiat la 19.09.2017, fila 141 - vol. I al instanței), a relatat următoarele:

” Îmi amintesc faptul că în anul 2010, a apărut în cotidianul Informația Zilei de Satu Mare, pe prima pagină un articol calomnios la adresa mea și a societății Eunitas SRL, dar și la adresa unui alt coleg de breaslă al cărui nume nu mi-l amintesc acum. Articolul avea ca subiect, modul defectuos în care se derulează achizițiile de către primăriile unde Eunitas SRL avea încheiate contracte de consultanță. La scurt timp a apărut și în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare, la rubrica Gura Târgului un articol care avea același subiect și era denigrator la adresa mea. La momentul respectiv am perceput acest articol din Gazeta de Nord Vest Satu Mare, ca fiind publicat doar ca urmare a articolului din Informația Zilei de Satu Mare, în referire la acea știre care mă avea ca subiect. Ulterior publicării acelui articol, am fost contactat de prietenul meu Sasu Cristian, care mi-a comunicat că Govor Mircea ar dori o discuție cu mine. Am acceptat imediat propunerea, mai ales că doream și eu o discuție cu Govor relativ la articolul publicat în Gazeta de Nord Vest Satu Mare, cotidian despre care știam că este deținut de el și familia lui. În acest context, la restaurantul Vilei Bodi din municipiul Satu Mare, m-am întâlnit cu Sasu Cristian, care mă aștepta, după care în incintă și-au făcut apariția Govor Mircea însoțit de un bărbat pe care la acea dată l-am cunoscut ca fiind Vlas Mirel, patronul firmei Tehnic Asist, firmă despre care auzisem de mai mult timp, ca fiind executantul mai multor contracte publice pe raza județului și municipiului Satu Mare. Govor Mircea, în cadrul discuțiilor noastre a reiterat conținutul articolului publicat în Gazeta de Nord Vest, precizându-mi că ”știe mult mai multe” despre mine și firma mea, dându-mi de înțeles că acesta va fi subiectul discuțiilor pentru care ne-am întâlnit. Am înțeles că articolele denigratoare la adresa mea îmi pot afecta reputația personală și mai ales cea profesională, din perspectiva profesiei mele de avocat. Govor mi-a spus că ar fi bine să am în vedere firma Tehnic Asist SRL, în sensul de a-l ajuta să câștige licitații publice care urmau a fi derulate. I-am explicat lui Govor Mircea că nu am cum să-i facilitez lui Vlas Mirel și firmei sale accesul la contractele publice, chiar dacă firma Eunitas asigura consultanța proiectului și am devenit foarte iritat de solicitările pe care Govor mi le făcea. Rețin că i-am cerut lui Govor Mircea să se abțină de la astfel de solicitări și chiar i-am recomandat să publice tot ce știe despre mine, moment în care discuțiile au degenerat, eu m-am enervat și am părăsit locația, astfel că nu știu cum și în ce condiții s-a finalizat întâlnirea. Nu rețin ca Mirel Vlas să-mi fi indicat ce licitație dorea să câștige”.

În declarațiile date în fața instanței la data de 19.09.2017, fila 141 - vol. I, martorul Dicu Levente a făcut câteva nuanțări contextuale cu privire la termenii acestei întâlniri, precizând că: „Arăt că eu personal nu am avut cu acea ocazie discuții referitoare în concret la anumite proceduri de licitație cu inculpatul Govor, nici o procedură de licitație cu un beneficiar anume, nu am ajuns până la punctul respectiv întrucât eu văzând despre ce este vorba, am avut o atitudine negativă față de

aceste propuneri spunând că nu am cum să ajut și nici dacă aş avea nu aş ajuta, pe de lată parte nu aveam cum să intervin în procedurile de achiziție....Întâlnirea nu s-a încheiat cu o înțelegere dintre mine și Govor, ci mai degrabă cu o supărare din partea acestuia având în vedere poziția mea. ...Doresc să precizez că în acea perioadă, nu pot să menționez însă, dacă anterior sau ulterior acestei întâlniri, în presa locală în cotidianul GNV au apărut mai multe articolein care s-a făcut referire la numele meu într-un context negativ și carer pune în lumină negativă activitatea mea profesională.”

Martorul Dicu Levente a mai relatat că ulterior acelei întâlniri din 07.05.2010, martorul Sasu Cristian i-a cerut să accepte o nouă întâlnire cu Govor Mircea, astfel că s-a întâlnit cu acesta într-un loc public din municipiul Satu Mare, respectiv în fața la prefectură. În acest sens, martorul Sasu Cristian i-a trimis lui Govor Mircea la data de 16.05.2010 un mesaj ("Vă salut! Maine la 12 va caută omu."), prin care l-a anunțat că Dicu Levente este de acord să se întâlnească cu el. În cadrul acestei discuții, Govor Mircea nu a mai insistat în legătură cu obținerea unor licitații de către SC TEHNIC ASIST SRL în mod direct, însă i-a solicitat să transmită administratorului societății care urma să câștige licitația organizată de ADI Culciu - Valea Vinului, să încheie contracte de publicitate cu Gazeta de Nord Vest Satu Mare, solicitare acceptată de avocat, având în vedere starea de temere creată de Govor prin amenințarea că în ziarul său urmează a mai fi publicate și alte articole compromițătoare la adresa sa. La acea întâlnire, Govor Mircea a stabilit inclusiv sumele pentru care urmau să se întocmească acele contracte de publicitate, și anume de 100.000 lei+TVA, sume pe care martorul le-a transmis celor doi administratori, și anume Tarr Atilla Csongor, respectiv Pop Silviu, care au acceptat propunerea.

În acest sens, în declarația dată în fața instanței la data de 19.09.2017, martorul a precizat că: „, cu ocazia acestei discuții inculpatul Govor mi-a făcut referire la două societăți care au câștigat recent proceduri de achiziție și mi-a spus să le transmit că ar face bine să facă publicitate în GNV. ...Arăt că discuția dintre mine și Govor s-a limitat doar la această precizare, arăt că nu am discutat și altceva și nici nu a reluat discuția de la întâlnirea anterioară. Știind foarte bine ce se poate întâmpla, recente fiind apărute articolele despre mine, și fiind reputația firmelor în joc, am transmis celor doi administratori, și anume Tarr Atilla Csongor, respectiv Pop Silviu, ceea ce mi-a transmis Govor să le spun, iar ei au acceptat să încheie contracte de publicitate....Arăt că am fost de acord să ajut firmele Tarr Const SRL Livada și TCM Nord SRL Baia Mare întrucât reputația mea era în joc, reputație care se câștigă greu și se pierde ușor....”

Martorul Dicu Levente a menționat că nu își mai amintește în ce împrejurări, sau la propunerea cui s-a hotărât ca între firma Media Total SRL(care edita Gazeta de Nord Vest Satu Mare) și firmele Tarr Const SRL Livada și TCM Nord SRL Baia Mare să fie interpose alte firme, însă a admis că el a propus folosirea firmei SC Thunder Construct SRL Ilfov, deoarece administratorul acesteia, Istrate Cristina, îi este o veche cunoștință.

De asemenea, Dicu Levente a relatat că a discutat și cu Istrate Cristina, administrator al SC Thunder Construct SRL, și chiar s-a întâlnit cu aceasta pentru discuții legate de contractele cu TCM Nord SRL și Tarr Const SRL, ocazie cu care Istrate Cristina a semnat documente în legătură cu aceste relații comerciale fictive.

Martorul Sasu Cristian, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, precum și în cursul cercetării judecătorești (audiat la 03.10.2017, fila 151 -vol. I al instanței), a arătat că, în primăvara sau vara anului 2010, inculpatul Mircea Govor i-a solicitat intermedierea unei întâlniri cu Dicu Levente, fără a-i comunica scopul acesteia, cunoscând relația de prietenie dintre aceștia. În acest sens, Sasu Cristian l-a contactat pe Dicu Levente, iar acesta din urmă a acceptat să se întâlnească cu Mircea Govor, arătându-se curios să vadă ce-i va solicita, el având și la acea vreme o părere proastă despre Mircea Govor, percependu-l ca pe o persoană periculoasă, din prisma pârgھیilor pe care acesta le avea la îndemână, în calitatea sa de vicepreședinte P.S.D., respectiv vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare. La scurt timp, la restaurantul "Vila Bodi" situat în centrul vechi al

municipiului Satu Mare, la data de 27.04.2010, Sasu Cristian s-a întâlnit cu Govor Mircea, precum și cu Vlas Mirel (administratorul firmei Tehnic Asist SRL, firmă care a câștigat foarte multe contracte publice pe raza județului Satu Mare), după care a sosit și Dicu Levente. De la bun început, Govor i-a spus lui Dicu că ”e mai bună o pace strâmbă decât o luptă dreaptă”, pomenind apoi că el deține un ziar (se referea la Gazeta de Nord - Vest) pe care îl poate folosi în funcție de nevoile sale materiale pentru a compromite diverse persoane, dar a menționat că nu va fi cazul să uzeze de această pârghie, deoarece ”suntem tineri și avem toată viața înaintea”. În continuare, atât Mircea Govor cât și Vlas Mirel i-au comunicat lui Dicu Levente că doresc ca Tehnic Asist SRL să câștige pe viitor mai multe licitații publice, fie în județul Satu Mare, fie în județele limitrofe, Govor argumentând că Vlas este prietenul său. Această solicitare s-a făcut în contextul în care firma EUNITAS SRL, ce era coordonată de către Dicu Levente, încheiase mai multe contracte de consultanță juridică cu privire la desfășurarea unor proceduri de achiziție publică cu finanțare UE cu mai multe primării, ori alte instituții publice din județul Satu Mare. Pentru a-și exemplifica solicitarea, Mirel Vlas a luat un șervețel ce se afla pe masă și a scris următoarele: ”Lucrări finanțate? Unde? Ar trebui să fie semnate contractele finanțate.” Inițial, Dicu a replicat că nu înțelege la ce se referă exact Vlas, motiv pentru care Sasu Cristian a luat acel șervețel, l-a întors pe dos și a scris după dictarea lui Vlas ce dorea acesta de fapt. Astfel, Vlas Mirel a menționat că dorește să câștige o lucrare în localitatea Culciu din județul Satu Mare, iar prețul oferit și prețul de adjudecare să fie 50% - 50%, însă martorul Sasu nu și-a amintit exact la ce s-a referit prin indicarea acestui procentaj. Apoi, Vlas a luat acel șervețel și a scris cu același pix cu care scrisese mesajul anterior, cu pastă de culoare neagră: ”Pm=14,0 Ron”, referindu-se probabil la suma oferită pe metru liniar de săpătură, în contextul în care acea lucrare avea ca obiect canalizare sau apă-canal. În continuare, Vlas i-a dictat lui Sasu să scrie pe acel șervețel că dorește să se implice și în lucrarea publică ce are ca obiect asphaltarea unor străzi în comuna Cehal, jud. Satu Mare, indicând suma de 500.000 euro ca valoare de execuție. Martorul Sasu Cristian a precizat că toate aceste explicații ale lui Vlas au fost schematice deoarece atât Vlas, cât și Govor au presupus că Dicu Levente cunoștea cu exactitate detalii procedurale cu privire la licitațiile aferente celor două lucrări. În continuare, Vlas a mai precizat că mai dorește ca Dicu ”să-i rezolve” câștigarea a două licitații publice organizate de oricare dintre instituțiile cu care Dicu avea încheiat contract, fără a-l interesa locațiile sau valorile acestora. Dicu Levente le-a răspuns celor doi că nu acceptă propunerile lor deoarece nu dorește să săvârșească ilegalități în favoarea acestora, ilegalități de natură de a produce consecințe nefavorabile atât carierei sale de avocat, cât și celei de consultant pe proiecte UE. Din cauza refuzului lui Dicu, cei doi inculpați (Govor Mircea și Vlas Mirel) s-au ridicat de la masă și au plecat furioși din local, nu înainte ca Govor să îl amenințe pe Dicu spunându-i, pe un ton iritat și amenințător, că: ”pot să te las fără clienți”, acesta referindu-se la contractele pe care EUNITAS SRL le avea încheiate cu diverse autorități publice (de exemplu: primării din jud.Satu Mare) ai căror primari fuseseră desemnați să participe la alegeri din partea PSD prin intervențiile lui Govor. Martorul Sasu subliniază textual în declarația dată în fața instanței că: „ la întâlnirea de la vila Bodi, ...inițiativa discuțiilor precum și celelalte date despre interesul legat de achizițiile publice au aparținut inculpatului Govor. La cele solicitate, avocatul Dicu a refuzat și a afirmat că în această situație ar putea să-și rupă diploma de absolvent și să-și pericliteze cariera de avocat. Tonalitatea discuțiilor, în primele minute, a fost jovială, după care tonul a devenit apăsător din partea inculpatului Govor, ...spunând că e mai bună o pace strâmbă decât o luptă dreaptă, și i-a transmis că poate să rămână fără clienți....Dicu a refuzat propunerea inculpatului Govor și știu că la un moment dat discuția s-a întrerupt și s-a părăsit incinta localului nu într-o atmosferă jovială, așa cum a fost introducerea... În contextul refuzului discuțiile s-au încheiat brusc... Eu am avut o discuție cu Dicu, cred că la ieșirea din local și mi s-a părut îngrijorat, spunându-mi că s-ar putea ca această întâlnire să aibă repercursiuni asupra sa.” Astfel, conform declarațiilor martorului, după ce cei doi au plecat, Dicu Levente i-a spus lui Sasu Cristian că a simțit că Govor și Vlas au exercitat o presiune asupra sa, atât prin prisma faptului că Govor deține un trust de presă pe care-l poate folosi

în campanii denigratoare la adresa sa, cât și prin prisma faptului că acesta controlează o bună parte din instituțiile publice descentralizate la nivelul județului Satu Mare, cât și pe primarii P.S.D. din Satu Mare. Sasu Cristian a mai arătat că în acea perioadă, la scurt timp după discuția avută, în cotidianul Gazeta de Nord Vest au apărut mai multe articole denigratoare la adresa lui Dicu Levente, cât și la adresa firmei EUNITAS SRL (în sensul că firma respectivă nu este serioasă), iar Dicu Levente i-a comunicat că aceste atacuri reprezintă consecința refuzului anterior exprimat.

Martorul Sasz Lorand, redactorul articolului jurnalistic la adresa avocatului Dicu Levente, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, precum și în cursul cercetării judecătorești (audiat la 03.10.2017, fila 156 - vol. I al instanței), a arătat că, din momentul în care acesta a devenit redactor șef al ziarului (anul 2007) și până în prezent, Mircea Govor a controlat toate firmele care editau Gazeta de Nord Vest Satu Mare (NORD VEST TRUST MEDIA, MEDIA TOTAL), la fel cum controlează și SC Nord Vest TV Advertising SRL (în care asociat unic este fiul său Răzvan Govor) atât din punct de vedere al politicii editoriale dar și din punct de vedere financiar. Astfel, Mircea Govor cunoștea ce articole se publică în ziar, controla ce persoane sunt atacate și uneori chiar îi cerea personal redactorului șef, ce investigații jurnalistică să demareze sau îi furniza informațiile de primă sesizare, pe care acesta le dezvolta în investigații. În ceea ce privește investigația jurnalistică efectuată în legătură cu consultanța juridică pe care avocatul Dicu Levente a oferit-o mai multor primării în perioada 2009-2010, martorul a arătat că în anul 2010, după sărbătorile pascale, a fost contactat de către Govor Mircea, care i-a cerut să inițieze o investigație jurnalistică în legătură cu firmele de consultanță din Satu Mare, accentuând că îl interesează firma controlată de avocatul Dicu Levente. Govor Mircea i-a dat unele informații în acest sens și în special i-a exemplificat cu unele contracte ale firmei Eunitas SRL, firma lui Dicu Levente, martorul arătând textual următoarele:

”Astfel, în prima parte a lunii aprilie 2010, după discuția cu Govor Mircea, discuție care a avut loc în biroul său de vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare, am scos datele firmelor Eunitas SRL, SC Anda SRL și încă o firmă a cărei denumire nu o mai rețin, de la O.R.C. Satu Mare, informații pe care le-am prezentat lui Govor Mircea. Cu ocazia acestei întâlniri, Govor mi-a furnizat unele date relativ la Primăria Medieșu Aurit, jud. Satu Mare și rețin că mi-a cerut să nu am ca preocupare investigarea firmei aparținând lui Sasu Cristian (SC Anda SRL), administrată de soția acestuia, aflând ulterior că aceasta este în relații de rudenie cu Govor Mircea. De altfel, fratele soției lui Sasu Cristian, numitul Tulbure Bogdan este administrator de drept al firmei Nord Vest TV Advertising SRL, administrarea de fapt fiind asigurată de Govor Răzvan și Govor Mircea. După această discuție, am publicat articolul din data de 8 aprilie 2010, la rubrica „Gura Târgului” din Gazeta de Nord Vest Satu Mare, cu titlul ”Consultanță dubioasă”, articol publicat cu acceptul lui Govor Mircea și Valer Marian. Acest articol era doar un preambul al investigației demarate de mine cu privire la acest aspect, eu intenționând să mai fac o deplasare în Ungaria pentru continuarea anchetei jurnalistică. Rețin că Govor chiar și-a dat acceptul pentru această deplasare și continuarea investigației.”

Martorul Sasz Lorand a mai arătat că, după ce inculpatul Govor a obținut promisiunea din partea lui Dicu Levente că societățile câștigătoare ale licitației organizate de A.D.I. Culciu -Valea Vinului, vor vira în contul societății care edita ziarul deținut de familia sa, suma de bani solicitată, i-a solicitat să nu mai publice nimic în ziar legătură cu activitatea de ”consultanță dubioasă” desfășurată de Dicu Levente, în ciuda faptului că ancheta jurnalistică era în plină desfășurare, el deplasându-se în acest sens inclusiv la Budapesta, pentru a se documenta în legătură cu acționariatul EUNITAS KFT Ungaria. Martorul a menționat că nu a făcut opoziție acestei dispoziții a lui Govor Mircea, fiind obișnuit cu astfel de situații, arătând textual că:”Fiind jurnalist de investigație, înțelegeam modul în care se derulau acțiunile celor din staff și care era scopul lor final, dar atât eu cât și ceilalți colegi eram efectiv în permanență sub presiunea concedierii dacă am fi intenționat să facem opoziție. De la înființare și până în prezent, cotidianul Gazeta de Nord Vest a fost folosit atât de Govor Mircea cât și de Valer Marian în interes personal. Eu și colegii mei jurnaliști nu aveam, însă nicio perspectivă de a

lucra în acest domeniu în Satu Mare, motiv pentru care am acceptat o serie de compromisuri, despre care unele pot declara că îmbrăcau elementele unor șantaje. Dacă nu acceptam ceea ce cei doi îmi impuneau, riscam să-mi pierd locul de muncă și din câte cunoșteam nici posibilitatea de a mă angaja la o altă firmă de media nu mai exista, deoarece între Govor, Valer Marian și reprezentanții acelor firme existau înțelegeri de a nu angaja jurnaliștii plecați din firma lor”.

Martorul Sasz Lorand, a arătat în continuare că, în cursul lunii august 2010, a fost chemat de Govor Mircea la biroul său din Consiliul Județean Satu Mare, ocazie cu care i-a cerut să se deplaseze la cabinetul de avocatură lui Dicu Levente, subliniind că deplasarea trebuie să o facă pentru ”reclamă”, fapt care l-a surprins pe martor, deoarece era pentru prima dată când acesta, personal, fusese desemnat să discute cu eventuali clienți despre furnizarea serviciilor de publicitate. Martorul Sasz Lorand consideră că motivul pentru care Govor Mircea l-a trimis la av. Dicu Levente, era acela că el reprezenta „un factor de presiune, datorită reputației de bun jurnalist de investigație”. Ajuns la biroul lui Dicu Levente, acesta i-a spus jurnalistului că a vorbit cu ”șeful său”, acesta înțelegând din exprimare că în fapt a discutat cu Mircea Govor, după care avocatul a precizat că se vor încheia contracte de publicitate cu Gazeta de Nord Vest Satu Mare, prin firma Media Total SRL, contra sumei de circa 100.000 lei. Cu ocazia acelei discuții, Dicu Levente i-a înmănat lui Sasz Lorand datele de identificare ale firmelor Thunder Construct SRL și Rural Consult SRL, pentru a fi redactate contractele, respectiv facturile dintre acele societăți comerciale și SC MEDIA TOTAL (firmă despre care martorul Sasz Lorand a arătat că avea un rol de paravan între firmele care achiziționau servicii de publicitate și Nord Vest TV Advertising SRL).

Din declarațiile martorului Sasz Lorand a mai rezultat că, ulterior acelei prime discuții, i-a adus avocatului mai multe facturi de furnizare servicii de publicitate, respectiv contractele redactate dintre TARR CONST SRL - Thunder Construct SRL și Rural Consult SRL, respectiv TCM NORD Baia Mare - Thunder Construct SRL și Rural Consult SRL, pe care Dicu Levente le-a predat mai departe lui Tarr Csongor și Pop Silviu, care le-au achitat prin virament bancar.

Martorul a mai arătat că, după ce acele contracte de publicitate au fost încheiate (august 2010), în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare nu au mai apărut articole denigratoare la adresa lui Dicu Levente, însă în ciuda încheierii acelor contracte și a efectuării acelor plăți de către SC TARR CONST SRL, respectiv SC TCM NORD SRL, cele două firme nu au beneficiat de reclamă în cotidianul Gazeta de Nord Vest.

Martorul Tarr Atilla Csongor, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, precum și în cursul cercetării judecătorești (audiat la 24.10.2017, fila 179 - vol. I al instanței), a relatat că, a acceptat să efectueze aceste plăți în favoarea MEDIA TOTAL SRL, în ciuda faptului că societatea SC TARR CONST SRL nu urmărea să se efectueze publicitate în favoarea sa în ziarul mai sus amintit, arătând textual că ”am fost abordat de către prietenul meu av. Dicu Levente, care mi-a spus că ar fi bine să fac publicitate firmei mele în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare. Rețin că Levente a avansat și suma pe care trebuia să o plătesc pentru acest serviciu, care se ridica la 50.000 lei cu TVA inclusiv. Am fost de acord să achiziționez serviciile de publicitate pentru a-mi asigura ”liniștea”, deși nici atunci și nici acum nu consider că am nevoie de publicitate, deoarece calitatea lucrărilor pe care le execut prin firma mea, reprezintă de ordin practic reclama Tarr Const SRL. Am acceptat inițierea acestui circuit fictiv, fără să-mi amintesc cine mi-a propus să accept acest lucru, deoarece am considerat că este mai bine ca eu sau firma mea să nu apară în relație contractuală directă cu firma care edita Gazeta de Nord Vest Satu Mare. Firma Tarr Const SRL nu a beneficiat, nici în anul 2010(deși a făcut plăți în acest sens) de publicitate în Gazeta de Nord Vest, și nici de atunci până în prezent deoarece nu-mi doresc o astfel de reclamă”.

În același sens, martorul Pop Silviu, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, precum și în cursul cercetării judecătorești (audiat la 24.10.2017, fila 183 -vol. I al instanței), a declarat că acceptat solicitarea făcută de numitul Govor Mircea, prin intermediul lui Dicu Levente, după câștigarea licitației organizate de ADI Culciu Valea Vinului, efectuând plata sumei de 62.000 lei în

favoarea SC MEDIA TOTAL (fiind intercalate în acest sens cele două societăți din Ilfov și Bacău), cunoscând că acea firmă editează ziarul Gazeta de Nord Vest controlat de Govor Mircea, arătând textual:

”Am hotărât că este bine să achiziționez publicitate, conform propunerii lui Dicu Levente, și pot să declar că am luat această decizie considerând că îmi asiguram în acest fel ”liniștea,, în sensul de a nu fi denigrat eu sau firma mea prin acest cotidian, care de-a lungul timpului a publicat articole denigratoare la adresa unor firme sau persoane. Articolele negative la adresa mea ar fi putut să conducă la știrbirea imaginii firmei mele . Doresc să precizez că în tot acest interval de timp firma mea nu a beneficiat de publicitate în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare. Nu rețin ca firma mea să fi achiziționat alte servicii de publicitate cu firme de media din Satu Mare. Declar faptul că nu cunosc administratorii celor două firme – Thunder Construct SRL și Rural Consult SRL, nu am purtat niciodată discuții cu aceștia, cele două contracte reprezentând singurele mele relații cu aceste firme. Nu cunosc ce obiect de activitate au cele două firme menționate anterior și nici dacă au capacitatea de a furniza serviciile pentru care eu am achitat suma de 62.000 lei”.

Martora Dunca Crina, administrator unic al SC MEDIA TOTAL, în cursul anului 2010 și director al Gazetei de Nord Vest Satu Mare la acea vreme, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, precum și în cursul cercetării judecătorești (audiată la 24.10.2017, fila 186 -vol. I al instanței), a declarat textual că: ”în cursul anului 2010, Sasz Lorand mi-a spus că are în lucru un subiect foarte bun, respectiv o posibilă fraudă pe fonduri europene transfrontaliere pentru agricultură, în care ar fi implicat în calitate de consultant avocatul Levente Dicu. I-am permis lui Lorand să-și ia o zi liberă și să se deplaseze în Ungaria pentru a desfășura investigația, și îmi amintesc că a scos de la Registrul Comerțului istoricul mai multor firme care ar fi putut fi implicate în acea fraudă. Cunosc faptul că Dicu Levente lucra ca și consultant în cadrul unor proiecte cu finanțare europeană aferent cărora erau încheiate contracte cu autorități publice locale, respectiv primării din toată țara cu legături în Ungaria, activitate care era foarte profitabilă din punct de vedere economic. Faptul că Dicu Levente a câștigat sume mari de bani din aceste contracte cu autoritățile publice, i-a ridicat suspiciuni lui Sasz Lorand, motiv pentru care a demarat ancheta. Despre anchetă cunoștea și Govor Mircea, cu certitudine, lucru de care mi-am dat seama din atitudinea lui. După ce Sasz Lorand s-a întors din Ungaria, Gazeta de Nord Vest Satu Mare a publicat o anchetă jurnalistică ce a format conținutul unui articol nefavorabil lui Dicu Levente, la finalul căruia s-a inserat mențiunea ”va urma,,. Ulterior acestui articol, în mod surprinzător, dar cu siguranță cu știrea lui Mircea Govor, Sasz Lorand s-a întâlnit cu Dicu Levente pentru a discuta încheierea unor contracte în urma cărora Dicu Levente urma să-și facă publicitate prin Gazeta de Nord Vest, pentru firmele sale. Contractele de publicitate au fost semnate cu două firme ce aveau sediul social în afara județului Satu Mare, iar faptul că valoarea acestor contracte se ridica la suma de 100.000 lei, m-a făcut să cred că negocierea prețului s-a făcut de Mircea Govor și nicidecum de Sasz Lorand, care nu avea mandat din partea mea să realizeze aceste negocieri. La momentul respectiv mi s-a părut curios faptul că după apariția articolului negativ la adresa lui Dicu Levente, acesta a fost de acord să achiziționeze servicii de publicitate prin Gazeta de Nord Vest, dar știam că, de ordin practic, contractul a fost încheiat urmare a discuțiilor pe care Dicu le-a purtat cu Mircea Govor. Nu-mi amintesc ca în urma semnării acelui contract cu Dicu Levente, Gazeta de Nord Vest să fi publicat publicitate pentru acele firme, cu certitudine Dicu Levente nu mi-a prezentat vreo machetă în acest sens”.

Audiat fiind în cursul cercetării judecătorești, martorul CSEHI ARPAD SZABOLCS(06.11.2017-fila 197 vol.I al instanței), la acea vreme Președinte al Consiliului Județean Satu Mare, a arătat că își amintește că în cursul lunii martie 2010, în cotidianul ”Informația Zilei”, a apărut un articol despre avocatul Dicu Levente, care s-ar afla într-o legătură profesională neprincipială cu avocatul Coza Valer, articolul de presă nefiind unul pozitiv. Martorul își amintește că la scurt timp după apariția în presă a acestui articol, avocatul Dicu s-a prezentat la sediul Consiliului Județean pentru o întrevedere în calitate de reprezentant al firmei SC Ecos Oil Germania

privind executarea managementului deșeurilor urbane. Martorul a arătat că după această întrevedere a luat legătura cu inculpatul Govor, vicepreședinte al Consiliului Județean la acea vreme, care avea în coordonare activitatea vizată de întrevedere, ocazie cu care cei doi au discutat și despre cele apărute în articolul de presă la adresa avocatului Dicu. Martorul a relatat că în timpul acestor discuții, inculpatul Govor i-a spus că ar fi făcut și „ei” verificări cu privire la avocatul Dicu, referindu-se la investigații jurnalistice prin intermediul cotidianului GNV, cu care se află în strânsă legătură, indicând în acest sens numele redactorului șef Sasz Lorand.

Audiată fiind în cursul cercetării judecătorești la data de 28.11.2017 (fila 5 - vol. II al instanței), martora ISTRATE LUIZA CRISTINA a confirmat faptul că îl cunoaște pe avocatul Dicu Levente, dar nu a avut nicio relație profesională cu acesta. Martora a relatat instanței că, a derulat relații contractuale având ca obiect servicii de publicitate, cu trei firme din Satu Mare respectiv: Tar, Media și Nord în perioada 2010-2011, contracte care au fost încheiate însă pe bază de anunțuri de pe site-ul „Anunțuri.ro” și nu prin intermediul avocatului Dicu. Martora arată că a aceste contracte de publicitate ar fi fost executate în întregime, documentele justificative fiind regăsite în contabilitate, facturile au fost comunicate pe cale poștală iar plățile aferente acestor facturi au fost făcute prin virament bancar. În acest sens martora a arătat că publicitatea a fost realizată efectiv prin intermediul firmei sale către firmele beneficiare, facturând toate serviciile prestate, colaborarea cu Media Total fiind simultană cu relațiile contractuale derulată cu firmele TARR și TCM NORD.

Sub aspectul analizei probatoriului testimonial instanța a reținut totodată că declarațiile martorilor: Timiș Ioan, Filip Cătălin, sunt convergente declarațiilor martorilor cu privire la care s-a făcut referire mai sus, iar în privința declarației martorului Radu Sorin, care conține date irelevante cauzei din perspectivă probațională și respectiv în privința declarației martorei Istrate Cristina date în fața instanței, ce reliefează în mod vădit o poziție nesinceră în relatarea situației de care are cunoștință, instanța va constata că sunt lipsite de relevanță probatorie și vor fi înlăturate ca atare.

Procedând la evaluarea coroborată a ansamblului probațional administrat în cauză în cursul urmăririi penale precum și în cursul cercetării judecătorești a cauzei, relevante sub acest aspect fiind datele reliefate de depozițiile martorilor audiați în cauză, conform celor reliefate mai sus, cu înscrisurile ce atestă publicarea articolele de presă despre care se face vorbire: - articolul ”Gășcuța Dicu-Coza face legea licitațiilor din comune” publicat în cursul lunii martie 2010 în cotidianul local ”Informația Zilei”; - articolul intitulat ”Consultanță dubioasă”, publicat la rubrica ”Gura Târgului” la data de 07.04.2010 în cotidianul local Gazeta de Nord Vest Satu Mare; precum și documentele cu caracter contractual și/sau contabil (facturi, chitanțe) ori bancare (extrase de cont) ce atestă existența circuitului financiar și viramentele sumelor de bani dinspre TARR și TCM NORD, către firmele intermediare SC THUNDER CONSTRUCT SRL și SC RURAL CONSULT SRL și în final la firma beneficiară MEDIA TOTAL, instanța reține că în cauză sunt conturate elementele de tipicitate ce caracterizează infracțiunea de șantaj doar în privința inculpatului Govor Mircea și doar cu privire la acțiunile acestuia realizate cu prilejul celei de-a doua întâlniri cu avocatul Dicu, ce a avut loc la data de 17.05.2010.

Instanța a reținut că din perspectiva normei de incriminare, potrivit art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, constituie infracțiunea de șantaj și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, constrângerea unei persoane, prin violență sau amenințare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, iar potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, constituie infracțiunea de șantaj calificat și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, când constrângerea constă în amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, pentru soțul acesteia sau pentru o rudă apropiată.

Conform art. 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data faptelor) infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Conform art. 1 din Legea nr. 78/2000: „prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a) - f), în condițiile prevăzute de lege.”

Infrațiunea de șantaj are ca obiect juridic special ocrotirea relațiilor sociale care privesc libertatea psihică a persoanei, privit sub aspectul posibilității de a lua hotărâri și de a se manifesta în mod nestingherit, fără să fie constrâns prin amenințare sau violență. De asemenea, prin incriminarea faptei de șantaj sunt ocrotite și relațiile sociale legate de patrimoniul persoanei sau de alte valori sociale, după cum folosul urmărit de făptuitor este un folos material sau de altă natură.

Infrațiunea de șantaj este așadar o infrațiune împotriva libertății persoanei, mai exact împotriva libertății de ordin moral a persoanei, pentru că aceasta nu presupune o privare de libertate, în sens fizic, constrângerea exercitată împotriva subiectului pasiv al infrațiunii de șantaj trebuie să îi producă acestuia o stare de temere, de natură a-l determina să acționeze conform conduitei prevăzute în dispoziția normei de incriminare.

Caracteristic infrațiunii de șantaj este faptul că libertatea morală a persoanei, adică posibilitatea acesteia de a lua hotărâri și de a se manifesta în conformitate cu propria sa voință, este încălcată prin constrângerea ei la o anumită comportare, prin determinarea ei, cu ajutorul violenței/amenințării, să suporte o anumită consecință păgubitoare.

Elementul material al infrațiunii de șantaj se realizează astfel printr-o acțiune de constrângere exercitată asupra unei persoane, săvârșită prin violență sau amenințare, constrângere în urma căreia făptuitorul urmărește să determine victima la o anumită conduită.

Prin "constrângere" se înțelege determinarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva, împotriva voinței sale.

Constrângerea specifică infrațiunii de șantaj se realizează, alternativ, și printr-o acțiune de amenințare, care se analizează prin raportare la conținutul constitutiv al infrațiunii de amenințare care, în această situație, constituie element component al elementului material al infrațiunii de șantaj.

Aceasta presupune că făptuitorul urmărește să oblige victima la un anumit comportament ca urmare a amenințării cu săvârșirea unui rău constând într-o infrațiune sau într-o faptă păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului sau a unei rude apropiate.

Constrângerea psihică se exercită prin efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temerea că, în viitor, ea sau o altă persoană apropiată ei va suporta un rău.

Intră prin urmare sub incidența dispoziției legale analizate toate formele de constrângere, care au ca rezultat determinarea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, săvârșite în

scopul de a dobândi în mod injust un folos, pentru sine ori pentru altul, indiferent de acțiunile sau inacțiunile prin care constrângerea este executată.

Astfel, constrângerea trebuie să fie efectivă, să aibă ca obiect determinarea victimei să dea (să efectueze un act de remitere), să facă, să nu facă sau să sufere ceva și să fie de natură a produce celui împotriva căruia se exercită o stare de temere, care durează o anumită perioadă de timp, fiindu-i, astfel, lezată libertatea morală.

Pe lângă starea de temere ce constituie consecința amenințării, victima infracțiunii de șantaj este obligată, pentru a-și redobândi libertatea psihică să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, ceea ce aduce atingere patrimoniului persoanei sau altor valori sociale legate de folosul solicitat de făptuitor.

S-a reținut totodată că, în cazul variantei calificate a faptei de șantaj, prevăzute la art.194 alin. 2 Cod penal din 1969, constrângerea se manifestă prin amenințarea cu darea în vileag a unor fapte reale sau imagine, compromițătoare pentru victimă ori pentru soțul sau o rudă apropiată victimei. La fel ca și în cazul variantei de bază și în varianta calificată, amenințarea trebuie să aibă aptitudinea de a insufla victimei o stare de temere serioasă, suficient de puternică pentru ca libertatea psihică a acesteia să fie lezată.

Procedând la evaluarea stării de fapt, prin prisma elementelor de specificitate ale acesteia și a rațiunilor de interpretare juridică de mai sus, instanța reține că acțiunile realizate de către inculpatul Govor Mircea cu prilejul celei de-a doua întâlniri cu avocatul Dicu, ce a avut loc la data de 17.05.2010, îmbracă elementele de tipicitate ale infracțiunii de șantaj, în forma prevăzută de art.194 alin. 2 Cod penal din 1969, întrucât cu această ocazie inculpatul, amintindu-i avocatului de discuțiile avute la întâlnirea anterioară pe marginea publicării articolului jurnalistic negativ la adresa sa, i-a solicitat expres să transmită administratorilor societăților comerciale care urmau să câștige licitația organizată de ADI Culciu - Valea Vinului, să încheie contracte de publicitate cu Gazeta de Nord Vest Satu Mare, stabilind inclusiv sumele pentru care urmau să se întocmească acele contracte de publicitate, și anume de 100.000 lei+TVA, iar drept consecință a imperativității și naturii solicitării, martorul Dicu Levente a cedat presiunilor exercitate de Mircea Govor, pentru a evita să apără alte articole denigratoare la adresa sa în Gazeta de Nord Vest Satu Mare, asigurându-l pe inculpat că îi va determina pe administratorii celor două societăți comerciale, respectiv Tarr Attila Csongor (administrator al SC TARR CONST SRL) și Pop Silviu (administrator al SC TCM NORD SRL), să vireze suma totală de 124.000 lei (100.000 lei+tva de 24%) în contul SC MEDIA TOTAL SRL(firmă a cărei administrator de fapt era fiul inculpatului), cu titlu de prestare servicii de publicitate(consumându-se astfel fapta de șantaj), demersuri pe care avocatul le-a și realizat ulterior la scurt timp după această întâlnire. În acest sens se reține că sumele de bani au fost virate de către cele două societăți comerciale în conturile unor societăți cu comportament de tip fantomă, controlate de Dicu Levente, și anume SC Thunder Construct SRL și SC Rural Consult SRL, după care, în baza unor contracte de prestări servicii fictive (servicii de publicitate), aceste ultime două societăți au virat sumele de bani în conturile SC MEDIA TOTAL SRL (societate care la acea vreme se ocupa de editarea ziarului Gazeta de Nord Vest), în ciuda faptului că în ziarul menționat nu au apărut niciodată articole publicitare cu privire la aceste societăți, care de altfel nu au desfășurat în fapt nici un fel de activitate comercială(vol. 27 dosar u.p.). Totodată, se reține că, în urma obținerii promisiunii din partea lui Dicu Levente că societățile câștigătoare ale licitației organizate de A.D.I. Culciu -Valea Vinului, vor vira în contul societății care edita ziarul deținut de familia sa, sumele de bani solicitate, Mircea Govor i-a solicitat redactorului Sasz Lorand să nu mai publice nimic în ziar în legătură cu activitatea de consultanță desfășurată de Dicu Levente.

Pe cale de consecință, în cauză s-a dovedit existența acțiunii de amenințare din partea inculpatului, constrângerea cu publicarea unor articole denigratoare la adresa avocatului Dicu Levente fiind una efectivă și de natură a-i crea acestuia o temere serioasă că publicarea unor materiale jurnalistice negative la adresa sa, vizând presupuse ilegalități comise cu prilejul derulării

unor contracte de achiziții publice, va conduce la denigrarea sa publică și chiar la posibilitatea inițierii unor investigații penale cu privire la cele publicate, cu consecința compromiterii carierei sale profesionale atât ca și avocat cât și în calitate de expert pe fonduri europene, precum și alte repercursiuni sub aspectul vieții private. Acțiunea de constrângere, ce caracterizează elementul material, a avut ca finalitate determinarea victimei ca la rândul său să determine pe administratorii celor două societăți comerciale, respectiv Tarr Attila Csongor (administrator al SC TARR CONST SRL) și Pop Silviu (administrator al SC TCM NORD SRL), să vireze suma totală de 124.000 lei (100.000 lei+tva de 24%) în contul SC MEDIA TOTAL SRL(firmă a cărei administrator de fapt era fiul inculpatului), elemente ce reliefează vinovăția inculpatului cu privire la săvârșirea infracțiunii de șantaj în forma calificată prevăzută de art.194 alin. 2 Cod penal din 1969, sub forma intenției directe, calificată prin scopul dobândirii în mod injust a unui folos, pentru sine sau pentru altul.

Ținând seama de calitatea publică deținută de către inculpatul Govor Mircea, la data realizării activităților infracționale, respectiv aceea de Vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare, cu ocazia calificării juridice a faptei reținute în sarcina acestuia, instanța va constata incențialitatea în cauză a dispozițiilor art. 13. ind. 1 cu referire la art. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000(forma în vigoare la data faptelor).

În drept: Fapta inculpatului GOVOR MIRCEA VASILE (vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare la data comiterii faptei), constând în aceea că, în data de 17.05.2010, folosindu-se de influența pe care o avea asupra publicației cotidiene locale GAZETA DE NORD VEST SATU MARE, l-a amenințat pe numitul Dicu Levente, avocat în baroul Satu Mare, că în cazul în care nu-i va determina pe administratorii a două societăți comerciale, care câștigaseră o licitație privind o lucrare publică, respectiv Tarr Attila Csongor (administrator al SC TARR CONST SRL) și Pop Silviu (administrator al SC TCM NORD SRL), să vireze suma totală de 124.000 lei în contul SC MEDIA TOTAL SRL(firmă a cărei administrator de fapt era fiul inculpatului), cu titlu de prestări servicii de publicitate, în ziar vor continua să apară mai multe articole compromițătoare la adresa sa, ce vor avea ca obiect darea în vileag a modalității pretins frauduloase prin care firma SC EUNITAS SRL, pe care o controlează, ar fi obținut contracte de consultanță juridică cu diferite entități publice (aceste informații putând conduce chiar și la atragerea răspunderii penale a avocatului), cu consecința compromiterii carierei sale profesionale atât ca și avocat cât și în calitate de expert pe fonduri europene, precum și alte repercursiuni sub aspectul vieții private, ce a dus la crearea unei stări serioase de temere, care l-a determinat să cedeze contrângerilor și să accepte solicitarea inculpatului(ce a condus la oprirea oricărui articol denigrator în Gazeta de Nord Vest la adresa sa), s-a reținut că întrunește elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă ale infracțiunii de șantaj în formă calificată prev. de art. 194 alin. 1,2 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal.

În privința acuzației penale reținute în sarcina inculpatului Vlas Mirel, și anume aceea de complicitate la infracțiunea de șantaj, s-a reținut că aceasta nu se verifică în cauză, pentru următoarele rațiuni juridice:

Astfel, modalitatea concretă de desfășurare a întâlnirii ce a avut loc la data de 07.05.2010, la localul Vila Bodi, din Satu Mare, nu califică acțiunile inculpatului Govor Mircea ca fiind acte specifice de șantaj, în speță nefiind produse dovezi de natură să probeze dincolo de orice îndoială legitimă întrunirea elementelor de tipicitate obiectivă și subiectivă ale acestei infracțiuni.

Astfel, refuzul expres și ferm al avocatului Dicu, cu acea ocazie, de a da curs solicitării inculpatului Govor de favorizare a firmei Tehnic Asist deținută de coinculpatul Vlas Mirel, în cadrul procedurilor de licitație publică, reliefează faptul că actele de constrângere nu au fost determinante, nefiind de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, o stare serioasă de temere, deoarece numai în felul acesta se aduce atingere libertății morale a persoanei. În acest sens martorul arată în declarația dată în fața instanței că: „eu personal nu am avut cu acea ocazie discuții referitoare în concret la anumite proceduri de licitație cu inculpatul Govor, nici o procedură de licitație cu un

beneficiar anume, nu am ajuns până la punctul respectiv întrucât eu văzând despre ce este vorba, am avut o atitudine negativă față de aceste propuneri spunând că nu am cum să ajut și nici dacă aş avea nu aş ajuta, pe de altă parte nu aveam cum să intervin în procedurile de achiziție... Întâlnirea nu s-a încheiat cu o înțelegere dintre mine și Govor, ci mai degrabă cu o supărare din partea acestuia având în vedere poziția mea..”

Probele administrate în cauză sub acest aspect, nu dovedesc în afara oricărui dubiu că avocatului Dicu i s-ar fi produs, cu ocazia întâlnirii în discuție, vreo temere care să-l pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Pentru a fi încălcată, în principal libertatea morală, este necesar să i se producă victimei o stare de temere care să persiste pe parcursul unui anumit interval de timp, între momentul exercitării constrângerii și momentul când, satisfăcând cererea făptuitorului, aceasta își redobândește libertatea morală, ceea ce nu s-a produs în situația analizată.

Având în vedere că, la pronunțarea unei soluții de condamnare, instanța a trebuit să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauza probele în acuzare privitoare la actele de executare realizate de către inculpatul Govor cu prilejul întâlnirii avute la Vila Bodi, la data de 07.05.2010, nu au un caracter cert, nu sunt decisive, lăsând loc unei nesiguranțe atât în privința elementului material cât și în privința vinovăției, se consideră că se impune a se da eficiența regulii potrivit căreia "orice îndoială este în favoarea inculpatului".

Câtă vreme, cu privire la conduita inculpatului Govor avută cu ocazia întâlnirii din 07.05.2010, de la vila Bodi, operează principiul in dubio pro reo, pe cale de consecință logică și juridică, în lipsa autoritatului la șantaj nu va putea subzista nici participația în forma complicității la această infracțiune, dubiul rezonabil urmând să devină incident și în privința situației juridice a inculpatului Vlas.

Cum s-a arătat mai sus, doar cu ocazia celei de-a doua întâlniri ce a avut loc la data de 17.05.2010 între inculpatul Govor și avocatul Dicu, au fost realizate de către acest inculpat acțiuni de constrângere specifice ce caracterizează infracțiunea de șantaj, urmate de consumarea faptei cu aceeași ocazie, ca urmare a conduitei victimei de cedare la aceste constrângeri și achiesare la pretențiile solicitate.

Prin urmare, acțiunile inculpaților Govor și Vlas, cu ocazia discuțiilor purtate cu avocatul Dicu cu ocazia întâlnirii din data de 07.05.2010, au putut îmbrăca cel mult forma actelor preparatorii în raport cu acțiunile ulterioare ale inculpatului Govor, fără relevanță juridică însă din perspectivă acuzațională.

Pe cale de consecință, în baza art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedura penala, instanța a dispus achitarea inculpatului Vlas Mirel, de sub acuzatia savarsirii infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art.194 alin. 1,2 Cod penal din 1969, cu referire la art.13 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1).

La individualizarea judiciară a pedepsei ce a fost aplicată inculpatului Govor Mircea pentru săvârșirea faptei de șantaj din data de 17.05.2010, instanța a avut în vedere criteriile judiciare de individualizare, complexitatea și elementele de specificitate ale faptei ce face obiectul acuzării, precum și faptul că dispozițiile legii penale mai favorabile prevalează în accepțiunea art. 5 din Noul Cod penal, după cum urmează:

1. gradul de pericol social mediu ce rezultă din modul și împrejurările concrete în care au fost comise faptele;
2. contextul faptic în care inculpatul a luat și respectiv al pus în executare planul infracțional prestabilit, precum și împrejurarea că s-a folosit de funcția publică deținută în realizarea acțiunilor infracționale;
3. situația juridică a inculpatului, reținându-se sub acest aspect că acesta nu poseda antecedente penale și a avut o conduită bună în familie, muncă și societate anterior comiterii prezentelor

fapte, împrejurări ce vor fi reținute drept circumstanțe atenuante judiciare prev. de art. 74 alin. 1 lit. a din Codul penal din 1969;

4. atitudinea de negare a săvârșirii faptei manifestată în fața autorităților judiciare, în pofida probelor de vinovație.
5. comportamentul corespunzător al inculpatului în timpul procedurilor judiciare, care s-a prezentat în cursul cercetării judecătorești la toate termenele de judecată stabilite de instanță, împrejurări ce vor determina reținerea incidențialității circumstanțelor atenuante judiciare prevăzute de art. 74 alin. (2) Cod penal 1969 cu acest titlu.
6. limitele speciale de pedeapsă prevăzute în textele de lege incriminatoare;
7. posibilitățile concrete de reeducare ale inculpatului prin prisma situației juridice, sociale și comportamentale, precum și gradul de conștientizare a consecințelor produse prin faptele infracționale.

Față de toate argumentațiile faptice și juridice mai sus expuse, instanța, întemeiat pe disp. art. 396 alin. 2 din Codul de procedura penală, a procedat la condamnarea penală a inculpatului Govor Mircea la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj (descrisă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1), prevăzută și pedepsită de art. 194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2, art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, totul cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În baza art. 71 din Codul penal din 1969 s-au interzis inculpatului exercitiul drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, b din Codul penal din 1969, pe durata executării pedepsei, ca pedeapsă accesorie.

În ce privește modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului, raportat la împrejurarea că nu este cunoscut cu antecedente penale, conduita corespunzătoare în familie și societate anterior săvârșirii faptei și faptul că s-a prezentat la toate chemările instanței, s-a constatat că scopul preventiv și sancționator al pedepsei prevăzute de art. 52 Cod penal, poate fi atins și fără privarea de libertate, condiții în care, în baza art. 81 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 5 Cod penal, dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate mai sus inculpatului, pe durata termenului de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 Codul penal din 1969.

În baza art. 71 alin. 5 din Codul penal din 1969 pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii.

În baza art. 359 Cod procedură penală din 1968, s-a atras atenția inculpatului asupra disp. art. 83 Codul penal din 1969, a căror nerespectare determină revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În cauză nu s-a procedat la interzicerea dreptului la vot prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza I Cod penal, precum și a drepturilor părintești și de a fi tutore sau curator prev. de art. 64 lit. d și e C.pen., pentru următoarele rațiuni juridice:

Interzicerea dreptului de a alege inserat în art. 64 alin. 1 lit. a teza I Cod penal nu se poate aplica automat persoanelor condamnate, indiferent de durata pedepsei și independent de natura sau gravitatea infracțiunii comise precum și situația personală a autorului acesteia.

O restricție generală automată și nediferențiată a unui drept fundamental este apreciată ca fiind incompatibilă cu prevederile art. 3 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, care prevăd că dreptul la vot este un drept și nu un privilegiu.

Desigur că dreptul la vot nu este unul absolut, însă restricționarea acestuia trebuie precedată de o analiză atentă a oportunității împiedicării lui, fiind necesar ca sancțiunea să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu comportamentul persoanei, doar motivul că o persoană este condamnată nefiind suficient pentru a fi decăzută din drepturile sale garantate de convenție (a se vedea în acest sens jurisprudența CEDO în cauza Hirst contra Regatului Unit).

În cauza nefiind identificate temeieri de natura a justifica restricționarea dreptului la vot, instanța a dispus ca pe durata executării pedepsei principale, să fie restricționate doar de drepturile prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza II și lit. b Cod penal.

Instanța a apreciat de asemenea că, în cauză nu se justifică nici restricționarea drepturilor prev. de art. 64 lit. d și e, C.pen., respectiv drepturile părintești și dreptului de a fi tutore sau curator întrucât săvârșirea unor infracțiuni de natura celor reținute în sarcina inculpatului, nu poate fi considerată ca fiind un comportament deosebit de nedemn, incompatibil cu exercitarea drepturilor părintești, raportat la interesele superioare ale copilului, în sensul jurisprudențial al Curții Europene a Drepturilor Omului statuat în cauza Sabou și Parcalab împotriva României.

Drept consecință a soluționării cauzei prin condamnare penală, instanța a dispus totodată sub aspectul laturii penale, întemeiat pe disp. art. 118 lit. d Cod penal din 1969, confiscarea specială de la inculpatul GOVOR MIRCEA VASILE a sumei de 124.800 lei, sumă ce a făcut obiectul infracțiunii de șantaj descrise în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.1, iar în vederea asigurării confiscării speciale, în baza art. 393 alin. 3 raportat la art. 249 Cod procedură penală se va menține măsura sechestrului asigurator instituit prin Ordonanța procurorului din data de 17.03.2016 asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului.

În baza art. 72 alin. 1 Cod penal instanța a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata arestării preventive începând cu data de 23.12.2015 și până în data de 22.01.2016.

Intrucât în cauză martorul Dicu Levente nu a înțeles să participe în proces ca persoană vătămată și nici nu a formulat pretenții civile în calitate de parte civilă, instanța urmează să constate că nu există constituire de parte civilă în cauză.

Cu privire la acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj de către inculpatul Govor Mircea împotriva primarului comunei Odoreu, partea vătămată Pop Dumitru, în perioada noiembrie 2010 - decembrie 2010, cu complicitatea inculpatului Valer Marian (pct. I.2 din rechizitoriu), instanța a reținut că acuzarea nu a dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă subzistența infracțiunii de șantaj, sub aspectul laturii obiective, nefiind realizat elementul material al infracțiunii, iar pe cale de consecință soluția ce se impune este achitarea în această privință, întemeiat pe dispozițiile art. 396 alin. 1, 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală.

Astfel, prin actul de sesizare al instanței, la pct. I.2., s-a reținut în esență că, în perioada 22.10.2010 - 05.11.2010, inculpatul GOVOR MIRCEA VASILE (vicepreședinte al C.J. Satu Mare la data comiterii faptei), l-a amenințat pe martorul Pop Dumitru, primar al Comunei Odoreu, că în cazul în care nu va interveni pe lângă membrii comisiei de licitație privind lucrarea "Servicii de proiectare în vederea realizării proiect tehnic, obținere autorizații, avize, acorduri, asistență tehnică din partea proiectantului și execuție lucrări pentru proiect integrat în comuna Odoreu", cu o valoare estimativă de 9.882.426 lei, finanțat de FEADR - măsura 322, în vederea atribuirii lucrării în favoarea SC TEHNIC ASIST SRL, va avea de suferit o pagubă, respectiv compromiterea imaginii publice, periclitarea poziției sale în partid și a funcției de primar, fapt care i-a creat acestuia o stare de temere, după care, ca urmare a refuzului martorului de a da curs solicitării, în cursul lunii decembrie, folosindu-se de influența pe care o avea asupra publicației cotidiene locale GAZETA DE NORD VEST SATU MARE, împreună cu coinculpatul Valer Marian (senator în Parlamentul României și președinte al PSD Satu Mare la acea vreme, persoană care controla linia editorială a ziarului menționat), au impus, prin intermediul redactorilor cotidianului, declanșarea unei campanii mediatice denigratoare la adresa numitului Pop Dumitru, primar al Comunei Odoreu, printre care publicarea unui articol amenințător în data de 29.12.2010, scopul urmărit de Govor Mircea fiind acela de a-l constrânge pe primar să urmeze conduita mai sus expusă, în beneficiul firmei Tehnic Asist SRL, care astfel ar fi dobândit în mod injust un folos necuvenit (câștigarea licitației ca urmare a acțiunii de constrângere morală), fapte ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj în formă agravată, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen. cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 c.pen. cu privire la inculpatul Govor Mircea și respectiv complicitate la șantaj în

formă agravată, prev. de art.48 rap. la art.207 alin.1 și 3 din C.penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și art.5 c.pen. cu privire la inculpatul Valer Marian.

În declarațiile date în cursul urmăririi penale (filele 188-197, 252-259, 264-267 vol. I dosar u.p.), precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești a cauzei în procedura obișnuită audiat la 19.11.2019 cu privire la această faptă (fila 29 și urm. vol. IV al instanței), inculpatul Govor Mircea a arătat în esență că nu se consideră vinovat în raport cu acuzațiile aduse la adresa sa prin actul de sesizare al instanței la pct. 1.2..

În declarațiile date în cursul urmăririi penale (filele 233-239 vol. II dosar u.p.) precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești în procedura obișnuită, la data de 01.10.2019, (fila 13, vol IV al instanței) inculpatul Valer Marian (audiat la 01.10.2019, fila 13, vol IV al instanței), a arătat de asemenea în esență că nu se consideră vinovat în raport cu acuzațiile aduse la adresa sa prin actul de sesizare al instanței la pct. 1.2..

Instanța a reținut că din perspectiva normei de incriminare, potrivit art.194 alin. 1 Cod penal din 1969, constituie infracțiunea de șantaj și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, constrângerea unei persoane, prin violență sau amenințare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, iar potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, constituie infracțiunea de șantaj calificat și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, când constrângerea constă în amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, pentru soțul acesteia sau pentru o rudă apropiată.

Conform art. 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data faptelor) infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Conform art. 1 din Legea nr. 78/2000: „prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a) - f), în condițiile prevăzute de lege.”

Infracțiunea de șantaj are ca obiect juridic special ocrotirea relațiilor sociale care privesc libertatea psihică a persoanei, privit sub aspectul posibilității de a lua hotărâri și de a se manifesta în mod nestingherit, fără să fie constrâns prin amenințare sau violență. De asemenea, prin incriminarea faptei de șantaj sunt ocrotite și relațiile sociale legate de patrimoniul persoanei sau de alte valori sociale, după cum folosul urmărit de făptuitor este un folos material sau de altă natură.

Infracțiunea de șantaj este așadar o infracțiune împotriva libertății persoanei, mai exact împotriva libertății de ordin moral a persoanei, pentru că aceasta nu presupune o privare de libertate,

în sens fizic, constrângerea exercitată împotriva subiectului pasiv al infracțiunii de șantaj trebuie să îi producă acestuia o stare de temere, de natură a-l determina să acționeze conform conduitei prevăzute în dispoziția normei de incriminare.

Caracteristic infracțiunii de șantaj este faptul că libertatea morală a persoanei, adică posibilitatea acesteia de a lua hotărâri și de a se manifesta în conformitate cu propria sa voință, este încălcată prin constrângerea ei la o anumită comportare, prin determinarea ei, cu ajutorul violenței/amenințării, să suporte o anumită consecință păgubitoare.

Elementul material al infracțiunii de șantaj se realizează astfel printr-o acțiune de constrângere exercitată asupra unei persoane, săvârșită prin violență sau amenințare, constrângere în urma căreia făptuitorul urmărește să determine victima la o anumită conduită.

Prin "constrângere" se înțelege determinarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva, împotriva voinței sale.

Constrângerea specifică infracțiunii de șantaj se realizează, alternativ, și printr-o acțiune de amenințare, care se analizează prin raportare la conținutul constitutiv al infracțiunii de amenințare care, în această situație, constituie element component al elementului material al infracțiunii de șantaj.

Aceasta presupune că făptuitorul urmărește să oblige victima la un anumit comportament ca urmare a amenințării cu săvârșirea unui rău constând într-o infracțiune sau într-o faptă păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului sau a unei rude apropiate.

Constrângerea psihică se exercită prin efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temerea că, în viitor, ea sau o altă persoană apropiată ei va suporta un rău.

Intră prin urmare sub incidența dispoziției legale analizate toate formele de constrângere, care au ca rezultat determinarea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, săvârșite în scopul de a dobândi în mod injust un folos, pentru sine ori pentru altul, indiferent de acțiunile sau inacțiunile prin care constrângerea este executată.

Astfel, constrângerea trebuie să fie efectivă, să aibă ca obiect determinarea victimei să dea (să efectueze un act de remitere), să facă, să nu facă sau să sufere ceva și să fie de natură a produce celui împotriva căruia se exercită o stare de temere, care durează o anumită perioadă de timp, fiindu-i, astfel, lezată libertatea morală.

Pe lângă starea de temere ce constituie consecința amenințării, victima infracțiunii de șantaj este obligată, pentru a-și redobândi libertatea psihică să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, ceea ce aduce atingere patrimoniului persoanei sau altor valori sociale legate de folosul solicitat de făptuitor.

S-a reținut totodată că, în cazul variantei calificate a faptei de șantaj, prevăzute la art.194 alin. 2 Cod penal din 1969, constrângerea se manifestă prin amenințarea cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru victimă ori pentru soțul sau o rudă apropiată victimei. La fel ca și în cazul variantei de bază și în varianta calificată, amenințarea trebuie să aibă aptitudinea de a insufla victimei o stare de temere serioasă, suficient de puternică pentru ca libertatea psihică a acesteia să fie lezată.

Procedând la evaluarea stării de fapt, prin prisma elementelor de specificitate ale acesteia și a rațiunilor de interpretare juridică de mai sus, instanța a reținut că acțiunile realizate de către inculpatul Govor Mircea și respectiv actele de complicitate ale inculpatului Valer Marian nu îmbracă elementele de tipicitate ale infracțiunii de șantaj, în forma prevăzută de art.194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, din perspectiva elementului material al infracțiunii, în speță nefiind produse dovezi de natură să probeze dincolo de orice îndoială legitimă că actele de constrângere au fost determinante și de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, respectiv împotriva părții vătămate Pop Dumitru, o stare serioasă de temere, care să-l pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Pentru a fi încălcată, în principal libertatea morală, este necesar să i se producă victimei o stare de temere care să persiste pe parcursul unui anumit interval

de timp, între momentul exercitării constrângerii și momentul când, satisfăcând cererea făptuitorului, aceasta își redobândește libertatea morală, ceea ce nu s-a realizat în speță.

Astfel, în ceea ce privește discuțiile purtate între inculpatul Govor Mircea și partea vătămată Pop Dumitru, la începutul lunii noiembrie 2010, în biroul acestuia de la Consiliul Județean, s-a reținut că, în pofida solicitării exprese a inculpatului în sensul favorizării firmei Tehnic Asist în cadrul procedurilor de licitație publică, partea vătămată i-a explicat ferm că această firmă urmează să fie descalificată de către membrii comisiei de licitație datorită neconformității ofertei depuse și că nu intenționează să influențeze membrii comisiei de organizare a licitației în sensul dorit de inculpat, deoarece era important ca lucrările de execuție să fie demarate cu celeritate. Mai mult, se reține că și în urma imperativul inculpatului scris pe un bilețel ”dacă nu câștigă Tehnic Asist va fi mare bai”, partea vătămată și-a menținut poziția în sensul că nu acceptă o astfel de solicitare, pe un ton agitat și iritat, replicându-i lui Govor că nu este de acord să facă ilegalități în legătură cu atribuirea acelei lucrări. În acest sens, partea vătămată Pop Dumitru în declarațiile sale date în cursul urmăririi penale (filele 1-7, 8-28, 39-44 vol. IV dosar u.p.), precum și declarațiile date în cursul cercetării judecătorești la 23.05.2017 (fila 108- vol. I al instanței) și respectiv la 23.10.2018 (fila 163-vol. II al instanței), cu privire la acest aspect arată următoarele: ”i-am explicat că această firmă urmează să fie descalificată de către membrii comisiei de licitație datorită neconformității ofertei depuse și că nu intenționez să influențez membrii comisiei de organizare a licitației în sensul dorit de el. Mesajul de pe acel bilețel m-a făcut să înțeleg că în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare, pe care Govor îl controla, va fi demarată o campanie împotriva mea. Mi-am dat seama de acest lucru pentru că acest cotidian era recunoscut ca un ziar de șantaj în care se publicau articole calomnioase pentru persoanele care nu erau agreeate sau nu răspundeau comenzilor”....”pe acel bilețel nu era scris altceva, însă, eu și echipa mea... ne așteptam să urmeze un demers de calomnii în trustul de presă pe care îl deține inculpatul Govor .”

În pofida tonului mesajului transmis de inculpat, nu s-a putut reține existența unei poziții de superioritate a acestuia față de partea vătămată în cadrul discuțiilor purtate, datorită funcției publice deținute, câtă vreme, aparte de funcțiile publice deținute de către aceștia, ambii dețineau la acea vreme funcții egale pe linie politică în partid, respectiv funcția de vicepreședinte al organizației județene a PSD Satu Mare. Mai mult, se reține că prin natura competențelor sale de primar al comunei Odoreu și reprezentant al beneficiarului UAT - Odoreu în cadrul procedurii de achiziție publică, partea vătămată nu făcea parte din comisia de licitație și nici nu putea interveni ori interfera potrivit legii cu activitatea specifică desfășurată de comisie în cadrul procedurilor. Totodată, se reține că părții vătămate i-ar fi aparținut inițiativa de a se deplasa la biroul inculpatului pentru a-l încunoștiința despre descalificarea firmei „favorite” a inculpatului. Se reține sub acest aspect că norma de incriminare are în vedere o acțiune de determinare a unei persoane la o conduită pe care aceasta poate să o realizeze, pentru că altfel nu se poate determina starea de temere specială, care să conducă la suprimarea libertății psihice, cerință ce caracterizează elementul obiectiv al infracțiunii de șantaj și care nu este întrunită în speță.

În altă ordine de idei, s-a reținut că, imediat după această întâlnire, partea vătămată a încercat să rezolve situația de conflictualitate apărută, pe calea pârghiilor politice, sens în care s-a deplasat la biroul coinalpatului Valer Marian, senator PSD la acea vreme și de asemenea vicepreședinte al organizației județene a PSD Satu Mare (pe care îl considera adevăratul lider al organizației).

Astfel, în declarațiile sale date în cursul urmăririi penale (filele 1-7, 8-28, 39-44 vol. IV dosar u.p.), precum și declarațiile date în cursul cercetării judecătorești la 23.05.2017 (fila 108- vol. I al instanței), partea vătămată Pop Dumitru, a arătat în acest sens că după ce i-a povestit coinalpatului Valer Marian, despre cele întâmplate, acesta i-ar fi spus: „..credeam că problema cu Tehnic Asist este rezolvată... crezând că a câștigat Tehnic Asist această licitație. Arăt că eu m-am dus să-i spun aceste lucruri inculpatului Valer Maria cunoscându-l ca fiind un justitiar, un om corect... și crezând că-i va cere inculpatului Govor să înceteze această mizerie. Stiam că inculpatul Valer Marian urma

să fie președintele Organizației Județene a PSD Satu Mare, cum de altfel cunoșteam că acesta împreună cu inculpatul Govor erau asociați la GNV și că gestionau împreună rubrica Gura târgului”.

În acest sens relevante sunt și datele reliefate de declarația inculpatului Valer Marian din 29.10.2015 dată în cursul urmăririi penale (filele 233-239 vol. II dosar u.p.), precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești la data de 01.10.2019, (fila 13, vol IV al instanței), cu privire la acest aspect:

” În cursul anului 2010, nu rețin exact perioada, am fost căutat la sediul biroului meu parlamentar, de către Pop Dumitru, primar PSD al comunei Odoreu, pentru a-mi prezenta o situație în care a fost pus de Govor Mircea, în calitate de vicepreședinte al Consiliului județean Satu Mare. Precizez faptul că în acea perioadă atât Pop Dumitru cât și Govor Mircea erau vicepreședinți ai organizației județene a PSD Satu Mare. În calitate de președinte al PSD Satu Mare dar și de senator, eu aveam discuții cu primarii PSD, care mă căutau la biroul parlamentar pentru diverse probleme. În cadrul acestei discuții, Pop Dumitru mi-a relatat faptul că Mircea Govor face presiuni asupra lui pentru a atribui un contract de achiziție publică având ca obiect reabilitare drumuri, către Tehnic Asist SRL, iar el în calitate de beneficiar nu putea să atribuie contractul acestei firme, deoarece oferta lor nu întrunea criteriile impuse de legislația în materie. Rețin că Pop Dumitru era într-o stare de vădită nervozitate și agitație, fapt pentru care i-am recomandat acestuia să aplice legea în cadrul procedurii de licitație, precizându-i că voi purta o discuție și cu Govor Mircea relativ la acel subiect. Din câte îmi amintesc chiar în cursul aceleiași zile, l-am invitat pe Govor Mircea la discuție, la care acesta mi-a spus că nu a intervenit la Pop Dumitru în niciun fel în favoarea firmei Tehnic Asist, ba mai mult a precizat că acest primar are interese personale în sensul de atribui contracte unei firme agreeate de el”.

Fiind nemulțumit de poziția coinculpabilului Valer Marian în rezolvarea disputei (considerând că acesta îl susține fățiș pe inculpatul Govor), partea vătămată s-a deplasat la scurt timp la București, solicitând o audiență conducerii politice la nivel național a partidului. În acest sens, a fost primit de către liderul PSD la acea vreme, martorul Ponta Victor, care, în urma discuțiilor pe marginea licitației publice de la Odoreu, i-a transmis și l-a încurajat să respecte întocmai dispozițiile legale în materia procedurilor de achiziție publică. Astfel, în declarațiile date în cursul urmăririi penale (filele 144-148 vol. V dosar u.p.), precum și declarația dată în cursul cercetării judecătorești la data de 29.05.2018 (fila 112, vol. II al instanței) martorul Victor Ponta a confirmat că a fost abordat de Pop Dumitru în sediul PSD pentru a-i relata faptul că întâmpină dificultăți de ordin politic în legătură cu Valer Marian (președinte al O.J. PSD Satu Mare în acea perioadă) din cauza unor interese economice în comună contrare, legate de atribuirea unor contracte, ocazie cu care l-a încurajat să respecte legalitatea.

S-a observat că, termenii discuțiilor dintre inculpatul Govor Mircea și partea vătămată Pop Dumitru cu ocazia întâlnirii de la sediul Consiliului Județean, nu califică acțiunile inculpatului Govor Mircea ca fiind acte specifice infracțiunii de șantaj, refuzul spontan și ferm al părții vătămate Pop Dumitru de a da curs solicitării inculpatului Govor de favorizare a firmei Tehnic Asist în cadrul procedurilor de licitație publică, coroborat cu demersurile politice inițiate în vederea rezolvării stării conflictuale, încurajările ferme primite pe linie politică ierarhică în sensul respectării legalității, reliefează faptul că actele de constrângere nu au fost determinante, neavând aptitudinea de a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, o stare serioasă de temere, în sensul textului incriminator, deoarece numai în felul acesta se aduce atingere libertății morale a persoanei.

Cu privire la articolele jurnalistice apărute în spațiul publicistic la adresa părții vătămate Pop Dumitru, ulterior acestei întâlniri, s-au reținut următoarele:

Astfel, în perioada imediat următoare discuțiilor ce au avut loc între Govor și Pop la sediul Consiliului Județean Satu Mare, comisia de licitație din cadrul UAT Odoreu, în procedura deschiderii inițiale a ofertelor, a descalificat Tehnic Asist datorită nerespectării unor cerințe de formă, respectiv a neconformității ofertei depuse cu cerințele caietului de sarcini.

La data de 30.11.2010 are loc Conferința județeană a PSD Satu Mare, în cadrul căreia inculpatul Valer Marian devine președintele Organizației Județene a PSD Satu Mare. Datorită stării de conflictualitate generate de conduita inculpatului Govor, partea vătămată, a refuzat să participe la această conferință, fiind urmat în acest demers de întreaga organizație politică locală de la nivelul comunei Odoreu.

Imediat după această conferință, în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare au apărut o serie de articole negative la adresa primarului comunei Odoreu, Pop Dumitru, acestea culminând cu articolul din data de 29.12.2010, considerat de către acuzare ca având un veritabil caracter de șantaj.

S-a reținut astfel că, la data de 08.12.2010, în articolul intitulat "Pentru cine bat clopotele, Mitică?", apărut în cotidianul Gazeta de Nord vest, la rubrica "Gura Târgului" (fila 57 vol. 18 dosar u.p.), se menționează textual faptul că "primarele Mitică a mărturisit că ministrul Oprea i-a rezolvat cu ministrea Elena Udrea finanțarea proiectului de reabilitare drumuri în afara proiectului de reabilitare drumuri și canalizare pentru comuna Odoreu", făcându-se referire astfel la lucrarea publică pe care Mircea Govor o dorea a fi atribuită în favoarea TEHNIC ASIST SRL.

Între timp, firma SC TEHNIC ASIST SRL și SC EUROPLAN PROD SRL (firmă care la rândul său fusese descalificată) au depus, la data de 09.11.2010, contestații împotriva dispozițiilor de descalificare, acestea fiind admise de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor la data de 13.12.2010, care prin decizia nr.6211, a dispus anularea raportului procedurii de atribuire nr.60/04.11.2010 și obligarea Comunei Odoreu să procedeze la reevaluarea ofertelor.

La data de 29.12.2010, în condițiile în care procedura de achiziție a fost practic reluată, la aceeași rubrică mai sus menționată, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST a fost publicat articolul intitulat "Jigodia din Odoreu" (fila 55 vol. 18 dosar u.p.), care a avut următorul conținut:

"Primarul pop hop și mitică din Odoreu s-a tot lăudat și a tot împrășcat în ultima vreme că pentru el numai legea este sfântă și că pe el nu-l poate influența nimeni și cu nimic. Primarele Mitică a dat ca exemplu, în acest sens, licitația pentru obiectivul "Canalizare și reabilitare drumuri în comuna Odoreu", care a avut loc în luna noiembrie. Numai că primarele Mitică și gășcarii lui din comisia de licitație au atribuit lucrarea nu firmei care a avut cea mai redusă ofertă, ci firmei care s-a clasat pe locul doi. De ce a făcut acesta? Pentru că firma respectivă este apropiată de actuala coaliție de guvernare PDL-UDMR-UNPR, cu care primarele Mitică cochetează și de la care suge țâță de mai multe luni. După cum s-a mai spus, primarele Mitică a obținut finalizarea canalizării și reabilitării de drumuri de la Odoreu cu concursul generalului de izmene și bocanci, Gabriel Oprea, care a intervenit la Elena Udrea. Ministresa blondă și-a băgat nasul pentru a fi finanțată lucrarea de la Odoreu cu suma de 2,5 milioane euro, prin tăierea de la finanțare a proiectului de reabilitare drumuri depus de comuna Batarci, care este condusă tot de un primar PSD. Firma care s-a clasat pe primul loc, dar care a pierdut licitația datorită gheșeurilor primarelui Mitică, a făcut contestație, care i-a fost admisă săptămâna trecută de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, fiind declarată câștigătoare a licitației de la Odoreu. Acum primarele Mitică și gășcarii lui din comisia de licitație vor trebui să dea cu subsemnatul pentru aranjarea licitației, nefiind exclus să ajungă la zdup. Mai ales că între timp s-a aflat că firma căreia primarele Mitică i-a oferit lucrarea pe tavă i-a dat și urma să-i dea lucrări sub antrepriză firmei fratelui său, prin care a sifonat multe miliarde din banii Primăriei Odoreu. Populația din Odoreu și poporul din PSD așteaptă acum demisia (sau demiterea) primarelui Mitică. Jigodiile nu mai au ce căuta și nu se mai pot ascunde sub steagul social democrației".

La începutul anului 2011, procedura de atribuire a lucrării publice din comuna Odoreu și-a urmat cursul firesc, iar în urma evaluării tehnico - economice a ofertelor, comisia de licitație a stabilit ca fiind câștigător a licitației asocierea SAMCIF-UNIO-BINOVA, liderul asocierii fiind SC SAMCIF SATU MARE. La scurt timp după adjudecare a fost semnat contractul de execuție de lucrări dintre beneficiarul UAT Odoreu și asocierea SAMCIF-UNIO-BINOVA.

Ulterior semnării contractului de execuție de lucrări, în perioada martie-aprilie 2011, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST a fost derulată o nouă campanie mediatică negativă împotriva

primarului Pop Dumitru, fiind inițiată rubrica "Gura lui Mitică"(filele 66-89 vol. 4 , filele 49-54 vol. 18 dosar u.p.), în care au fost publicate articole critice, negative, la adresa activității ca primar și ca om politic a părții vătămate Pop Dumitru.

S-a reținut de asemenea că, în mod concurent cu articolele de presă apărute la adresa părții vătămate în legătură cu procedura de licitație publică, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST au apărut și alte materiale de presă cu referire la activitatea politică a acestuia. Astfel, la data 03.12.2010, la rubrica "Fotograma zilei", din pagina 16 a cotidianului GNV, la inițiativa lui Valer Marian (a se vedea declarația martorului Crina Dunca din 04.02.2016 - filele 182-187 vol. 4 dosar u.p., precum și declarația data în fața instanței la 27.02.2018 - fila 55 -vol. II al instanței,) a fost publicată o fotografie în care Ministrul Apărării Naționale, Gabriel Oprea, apărea alături de martorul Pop Dumitru(care zâmbea), fiind inserat în cuprinsul articolului mesajul: „cine râde la urmă râde mai bine”, reproșându-i-se în acest fel primarului(ca membru PSD) că participase la o întâlnire cu președintele UNPR Gabriel Oprea, care venise la Satu Mare pentru a participa la conferința județeană a UNPR Satu Mare, fără să fi anunțat în prealabil conducerea partidului, considerându-se că în acest fel cochetează politic cu UNPR.

Tot sub aspectul șicanelor de ordin politic, s-a reținut că o mare parte din conținutul articolului intitulat "Pentru cine bat clopotele, Mitică?", apărut la data de 08.12.2010 în cotidianul Gazeta de Nord vest, la rubrica "Gura Târgului", se regăsește atât în declarația politică din Senatul României susținută anterior de Valer Marian la data de 06.12.2010, cu titlul "Ministrul Apărării Naționale recidivează", cât și în cuprinsul denunțului pe care acesta l-a adresat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 08.12.2010, prin care a solicitat cercetarea lui Gabriel Oprea pentru infracțiunea de trafic de influență, în care, printre alte fapte imputate ministrului Oprea se făcea vorbire și cu privire la tentativa de racolare politică a numitului Pop Dumitru în UNPR.

S-a reținut în acest context, faptul că, probatoriul testimonial administrat în cauză, verifică faptul că, inculpatul MIRCEA GOVOR, împreună cu inculpatul VALER MARIAN(senator la acea vreme în Parlamentul României) controlau în fapt linia editorială a cotidianului cu răspândire pe raza județului Satu Mare intitulat "Gazeta de Nord Vest", ce avea al doilea tiraj din județ dintre publicațiile de limbă română, cunoscut ca un ziar în care erau criticate persoanele care erau considerate incomode în raport cu interesele politice și economice ale acestora.

Astfel, în declarația martorei Crina Dunca (director al ziarului Gazeta de Nord Vest în perioada decembrie 2008-aprilie 2013) din 04.02.2016 dată în cursul urmăririi penale - filele 182-187 vol. 4 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 27.02.2018 - fila 55 -vol. II al instanței,) s-a arătat că: „...și după ce Valer Marian a fost ales senator în Parlamentul României (decembrie 2008), acesta a continuat să coordoneze în fapt linia editorială, sens în care, în baza înțelegerii intervenite între Mircea Govor și Valer Marian, responsabilul de ediție avea obligația să îl contacteze telefonic pe Valer Marian în fiecare dimineață pentru a-i comunica ce subiecte urmează a fi abordate în acea zi, după care, la închiderea ediției, aceștia îl informau în legătură cu titlurile și conținutul paginilor de actualitate locală, inculpatul Valer Marian fiind extrem de preocupat de rubrica "Gura Târgului", existând chiar și situații în care acesta dicta integral conținutul unor articole. În unele cazuri, Valer Marian le înmâna redactorilor articole scrise olograf de către el, sub forma unor ciorne, pe care de regulă le culegea secretara și erau publicate așa cum erau predate, fără nicio intervenție din partea redactorilor. Aceste ciorne erau restituite apoi lui Valer Marian, la cererea lui, pentru a le distruge personal. În acest mod au fost scrise și publicate în special articolele de la rubrica Gura Târgului. era impusă o anumită cenzură de către Valer Marian și Mircea Govor, în sensul de a nu se publica articole referitoare la primăriile și instituțiile deconcentrate cu șefi PSD, sau agenți economici ca Tehnic Asist SRL Botoșani”.

Martorul Sasz Lorand, (redactor șef în aceea perioadă, ulterior devenit director al ziarului) în cuprinsul declarației sale din 10.02.2016 date în cursul urmăririi penale - filele 274-283 vol. 3 dosar

u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 22.03.2018- fila vol. II al instanței, a arătat următoarele:

”Controlul liniei editoriale de către Valer Marian reprezenta în fapt exercitarea influenței politice pe care o deținea, în sensul că avea posibilitatea de a ataca diverși opozanți politici sau instituții, ori persoanele din conducerea lor, care nu răspundeau comenzilor sale, în sensul de a adopta o conduită care să-i profite personal. ...Doresc să precizez că după ce erau publicate articole critice la adresa unor persoane, Valer Marian îmi dispunea să contactez șefii IPJ Satu Mare, pentru a-i chestiona cu privire la eventualele sesizări pe care trebuiau să le facă în baza informațiilor furnizate în acele articole. Menționez faptul că la momentul acestor demersuri care îmi erau dispuse de Valer Marian, nu am realizat care era scopul lor și nici nu am avut reprezentarea intereselor pe care acesta le avea. Am acționat doar în calitate mea de jurnalist angajat, fără să obțin vreun beneficiu material, singura mea formă de venit fiind salariul de angajat al firmelor editoare ale Gazetei de Nord Vest Satu Mare.” Cu privire la articolele jurnalistice în discuție martorul a mai arătat că: ”Din câte îmi amintesc, la finele anului 2010, Govor Mircea și Valer Marian, aflați în redacția cotidianului Gazeta de Nord Vest Satu Mare, mi-au comunicat că urmează să fie demarată o campanie de presă împotriva lui Pop Dumitru, primar al comunei Odoreu, jud. Satu Mare, motivând că acesta era un ”penal”, un personaj care ”încalcă legea”, astfel că la scurt timp după această decizie, a fost publicat la rubrica Gura Târgului, articolul ”Pentru cine bat clopotele, Mitică?”. Rețin că acest articol mi-a fost dictat integral de către Valer Marian și conținea referiri la faptul că Pop Dumitru intenționa să treacă la UNPR, dar și la preținse ilegalități comise din banii publici”.

În legătură cu articolele comandate de Valer Marian ce apăreau la ”Gura Târgului”, martorul Bătea Ciprian (redactor șef adjunct în aceea perioadă) în cuprinsul declarației sale din cursul urmăririi penale - filele 188-191 vol. 4 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 06.02.2018, fila 34 -vol. II al instanței, a arătat că: „Valer Marian avea o apetență specială pentru această rubrică, iar de multe ori articolele erau dictate de el redactorilor sau erau date, în ciornă pentru a fi scrise, unor colege din redacție. De regulă, redactorii ziarului nu înțelegeau la ce se referă articolele scrise de Valer Marian la această rubrică, conținutul lor fiind adresat ținut subiectului la care se referea (cum a fost și cazul articolului din 29.12.2010). ... În același timp, am simțit în permanență, că Valer Marian, dar și Mircea Govor au impus redactorilor cenzura în ceea ce privește unele persoane sau instituții care le suscitau interesele personale sau de partid, în schimb impuneau articole critice față de cei care nu achiesau dorințelor lor. În ultimii ani, atât eu cât și alți redactori ne autocenzuram, cunoscând ce subiecte puteam aborda și ce nu. Mai mult se ajunsese în situația ca primari PSD, șefi de instituții sau chiar oameni de afaceri să ne atenționeze personal în legătură cu articolele publicate, amenințând că vor lua legătura cu Valer Marian sau Mircea Govor, pentru a fi sancționați. În permanență în toți acei ani în care am lucrat la redacția Gazetei, m-am simțit tracasat, timorat, stresat de modul în care eram obligat de Valer Marian sau Mircea Govor să-mi desfășor activitatea de redactor la acest cotidian. Deși inițial la angajarea mea la Gazeta de Nord Vest, l-am perceput pe Valer Marian ca pe o persoană cu un accentuat simț al dreptății și un mare justițiar, ulterior am realizat că în fapt, unele dintre articolele critice, inclusiv cele de la rubrica „Gura târgului”, se adresau acelor persoane care nu serveau intereselor PSD sau interesele sale personale.”.

Martorul Filip Cătălin, în cuprinsul declarației sale din cursul urmăririi penale - filele 258-262 vol. 3 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 06.11.2017, fila 209- vol. I al instanței, a declarat că la momentul angajării sale în 2010 ca si contabil al SC MEDIA TOTAL SRL (societate care se ocupa de obținerea contractelor de publicitate pentru ziarul Gazeta de Nord Vest, respectiv care a continuat să editeze ziarul, după ce SC NORD VEST TRUST MEDIA a intrat în faliment), a avut percepția că „cel care conduce și controlează politica editorială a cotidianului Gazeta de Nord Vest este Valer Marian, deoarece redactorii nu publicau articole fără aprobarea acestuia. Mai mult, când Valer Marian venea în Satu Mare(el fiind la acea vreme senator), acesta intra de fiecare dată la redacție și purta discuții cu Crina Dunca sau redactorul șef Szasz Lorand, dar

și cu alți angajați. Martorul a mai arătat că rubrica preferată din Gazeta de Nord Vest a lui Valer Marian era „Gura Târgului”, o rubrică în care se publicau în special atacuri împotriva instituțiilor dar și a unor persoane, motivul pentru care apăreau articole negative fiind foarte diferit, de la caz la caz, dar în special apăreau atacuri împotriva celor care nu răspundeau unor comenzi.”

Pe cale de consecință, era exclus ca redactorii ziarului să publice articole critice sau denigratoare la adresa unui primar PSD (cum este și cazul lui Pop Dumitru), fără ca acest lucru să fie cunoscut și încuviințat de către Valer Marian sau Mircea Govor.

În privința conținutului și caracterului articolului jurnalistic din data de 29.12.2010, partea vătămată Pop Dumitru, mai arată în declarațiile sale date în cursul urmăririi penale (filele 1-7, 8-28, 39-44 vol. IV dosar u.p.), precum și declarațiile date în cursul cercetării judecătorești la 23.05.2017 (fila 108- vol. I al instanței), faptul că apreciază că „toate amenințările la care eram supus prin publicarea și difuzarea acelor articole la adresa mea erau de natură a mă face să-mi schimb poziția în legătură cu modul în care se va desfășura licitația lucrării de achiziție publică. ... Convingerea mea era că acel articol a fost scris de Valer Marian, având în vedere limbajul agresiv și amenințător, pe care l-am recunoscut și din alte articole. Articolul respectiv dorea să transmită un mesaj subliminal, pe care doar el și membrii comisiei de licitație să îl poată înțelege, și anume crearea unei stări de tensiune și temere lui și membrilor comisiei de licitație, mai ales că în acea perioadă urma să aibă loc reevaluarea ofertelor.”

Conform declarației inculpatului Valer Marian din 29.10.2015 dată în cursul urmăririi penale (filele 233-239 vol. II dosar u.p.), precum și declarației dată în cursul cercetării judecătorești la data de 01.10.2019, (fila 13, vol IV al instanței), cu privire la aceste aspecte: „nu a avut și nici nu a fost dovedită vreo înțelegere cu inculpatul Mircea Govor în vederea publicării unor articole în scop de șantaj la adresa primarului Pop Dumitru, nu i s-a solicitat un astfel de lucru.” „..... nu există nicio legătură între pretinsa discuție invocată de primarul Pop Dumitru și Mircea Govor și articolele publicate în decembrie 2010, care îi sunt atribuite fără să fi fost administrată vreo probă concludentă în acest sens. Articolele respective au apărut după o perioadă relativ îndelungată, respectiv de o lună, o lună și jumătate, de la finalizarea procedurii de licitație, prin comunicarea rezultatelor în data de 5 noiembrie 2010 și au cu totul altă motivație: sunt generate de lipsa de loialitate și de disciplină a primarului Pop Dumitru, manifestată, pe de o parte, prin întâlnirile și negocierile purtate cu lideri naționali ai UNPR, partid cu care PSD se afla în relații de adversitate politică și, pe de altă parte, prin neparticiparea la conferința județeană a PSD Satu Mare, la care am fost ales președinte, și la care a participat și președinte Partidul PSD, Victor Ponta.”...”Ziarul Gazeta de Nord Vest a fost recunoscut nu ca ziar de șantaj ci ca ziarul cel mai critic din județul Satu Mare și chiar ca unul dintre cele mai critice ziare din România, timp de cel puțin două decenii”.. „...cu respectarea dispozițiilor articolului 82 alineatul 3 din Legea 161 din 2003, ..am mai continuat colaborarea cu GNV dar într-o formă redusă, după ce am devenit senator, pentru motivul justificat că am fost fondator al acestui ziar, director și coproprietar, am avut o contribuție importantă la stabilirea liniei editoriale a acesteia și ...am continuat să mențin contactul cu drept scop de menținere a liniei editoriale și a acurateții gramaticale a principalelor titluri și articole, pentru a nu scădea ziarul sub aspectul aprecierii publicului, pentru a preveni atragerea răspunderii penale sau civile a redactorilor sau a societății editoare și, nu în ultimul rând, pentru a primi informația cât mai rapid, înainte de publicare, asupra evenimentelor locale din Satu Mare, mai ales în perioada în care mă aflam la București”.

Din declarația martorului Marcel Niyiki, din cursul urmăririi penale - filele 196-200 vol. 4 dosar u.p., precum și în declarația dată în fața instanței la la 28.11.2017, fila 15 -vol. II al instanței, reiese că, după ce firma TEHNIC ASIST a fost descalificată, primarul comunei a comunicat într-o ședință a organizației PSD Odoreu că Mircea Govor i-ar fi scris pe un bilețel că în cazul în care TEHNIC ASIST nu va câștiga licitația „va fi mare bai,„. În continuare, martorul a afirmat că ”eu în acel moment m-am gândit că „acel bai,„ ar putea reprezenta o viitoare excludere din partid, în condițiile în care eram membru în acea comisie și puteam influența rezultatul licitației. La acea

vreme cunoșteam că publicația Gazeta de Nord Vest este coordonată de Valer Marian și de Mircea Govor și eram conștient de posibilitatea ca în acel ziar să fie publicate articole cu privire la acea licitație, dar totuși nu credeam că se va ajunge la desfășurarea unor campanii defăimătoare de presă împotriva membrilor comisiei de licitație respectiv a consilierilor PSD”.

În același sens, martorul Sarca Livia, consilier local al Comunei Odoreu, în declarația dată în cursul urmăririi penale, precum și în declarația dată în fața instanței la la 28.11.2017, fila 9 -vol. II al instanței, a arătat că după ce achiziția a fost adjudecată de asocierea dintre cele trei societăți comerciale, în contextul în care mai mulți consilieri locali l-au chestionat pe primar în legătură cu demararea lucrărilor de infrastructură pe fonduri europene (cel mai mare proiect de infrastructură al comunei până la acea vreme), a aflat de la primarul Pop Dumitru că s-a deplasat la Consiliul Județean Satu Mare, pentru a-i relata vicepreședintelui Mircea Govor, că datorită unor erori inserate în oferta depusă firma Tehnic Asist SRL a fost descalificată. De asemenea, martorul a înțeles, tot din relatările lui Pop Dumitru, că Mircea Govor l-ar fi rugat anterior licitației, să procedeze de o manieră care să favorizeze firma Tehnic Asist SRL pentru câștigarea procedurii, firma având un punct de lucru pe raza comunei, aspect care ar fi ușurat execuția și implicit finalizarea lucrării. Acesta a fost și motivul pentru care Pop Dumitru s-a prezentat după finalizarea licitației, în fața lui Govor Mircea pentru a-i prezenta situația în care s-a aflat firma Tehnic Asist SRL. Martorul mai menționează că Pop Dumitru le-a relatat consilierilor că inc. Mircea Govor s-a supărat, amenințându-l că va trage ponoasele pentru situația existentă, consecințe care aveau să decurgă prin prisma calității sale de primar.

Cu privire la derularea procedurii licitației, martorul Szabo Ramona Claudia, președintele comisiei de atribuire a lucrării publice respective, în declarația dată în cursul urmăririi penale – filele 201-207 vol. IV dosar u.p., precum și în declarația dată în fața instanței la 16.01.2018, fila 23 -vol. II al instanței, a declarat că după deschiderea ofertelor de către operatorii economici ce au participat la acea licitație, a constatat că oferta TEHNIC ASIST era greșit întocmită în sensul că la termenul de execuție era menționat „9 luni, deși în fișa de date era prevăzută o perioadă de minim 10 luni, astfel apreciindu-se că ofertantul nu poate executa fizic o astfel de lucrare complexă într-un termen atât de scurt (cămin cultural, after school și aproximativ 16 km drumuri și străzi).

Cu privire la articolul de presă din 29.12.2010, martora a arătat că, acesta conține mai multe informații nedestinate publicului, confidențiale, și anume: faptul că firma SC Tehnic Asist SRL Botoșani ar fi oferit cel mai mic preț dintre cei trei ofertanți, (aspect pe care martora l-a dedus din conținutul articolului tocmai din această mențiune, chiar dacă numele firmei este nu indicat în articol), putea fi cunoscut doar de către membrii comisiei, respectiv de către reprezentanții firmelor ofertante cu ocazia deschiderii ofertelor, de la data de 15.10.2010; faptul că CNSC a admis contestația Tehnic Asist SRL emițând o decizie în acest sens cu câteva zile înainte de apariția articolului, putea fi cunoscut doar de către autoritatea contractantă și de către firmele care depuseseră contestație, respectiv Tehnic Asist SRL și Europrod SRL Pitești. În contextul în care nici martorul, și nici colegii săi din comisie nu au oferit astfel de informații cu caracter nepublic, unor reprezentări ai presei locale sau centrale, dar nici unor persoane din mediul politic (fiind ținuti de declarațiile de confidențialitate pe care le depuseseră la debutul procedurii) este evident că doar reprezentanții acelor două societăți au furnizat acele informații persoanei care a conceput articolul. În ceea ce privește mențiunea din articol că C.N.S.C. ar fi decis câștigarea licitației de către Tehnic Asist SRL, aceasta a arătat că acea mențiune este falsă, deoarece CNSC nu are astfel de atribuții, putând dispune doar reluarea procedurii. Legislația în materie de achiziții publice stabilește un termen de 10 zile pentru reluarea procedurii, de la data comunicării deciziei. În cazul proiectului de la Odoreu, acest termen a început să curgă după data de 20.12.2010, astfel că ofertanții aveau cunoștință de data aproximativă la care urma să aibă loc reevaluarea ofertelor (lucru ce a avut loc la data de 04.01.2011). De asemenea, martorul a menționat că acest articol conține o serie de afirmații care nu reflectă realitatea, fiind vădit mincinoase mai ales în ceea ce privește modul în care autoritatea

contractantă, Primăria Odoreu, a obținut finanțarea prin A.P.D.R.P., în contextul în care martora s-a ocupat personal de întocmirea documentației întregului proiect, inclusiv de cererea de finanțare, dar și de restul procedurilor.

Cu privire la furnizarea acestor afirmații vădit nereale, martora a apreciat: ”consider că semnatarul articolului a dorit să denigreze persoana primarului comunei Odoreu – Pop Dumitru, respectiv a persoanelor din cadrul primăriei care s-au implicat în derularea acestui proiect”. Apoi, mențiunile din finalul articolului, cu privire la faptul că cei implicați în procedura de licitație a proiectului ar putea răspunde penal fiind pasibili de a ”ajunge la zdup”, martora le consideră ca fiind amenințătoare, ”iar dorința autorului articolului a fost aceea de a ne determina pe mine și ceilalți colegi din comisia de licitație, să atribuim lucrarea firmei Tehnic Asist SRL, în caz contrar existând chiar și posibilitatea de a răspunde penal. Nu am cedat presiunilor nici eu nici colegii mei, deoarece consider că așa fi comis o ilegalitate, situație care ar fi putut atrage răspunderea mea penală. De asemenea dacă s-ar fi trucat licitația, în favoarea firmei Tehnic Asist SRL, exista posibilitatea ca finanțarea să se piardă, funcționarii APDRP, fiind foarte riguroși în controlul datelor și documentelor proiectului. Având în vedere că acel articol a fost publicat în Gazeta de Nord Vest Satu Mare, în maniera respectivă, m-a făcut să înțeleg că cei interesați de denigrarea noastră și implicit de câștigarea licitației erau fie Mircea Govor fie Valer Marian, care controlau publicația respectivă”.

S-a mai reținut în acest context și faptul că, partea vătămată Pop Dumitru a publicat un drept la replică (filele 90-91 vol. IV dosar u.p.) într-un articol apărut la data de 17.03.2011, în ziarul on line Portal SM, coordonat de ziaristul Pietrar Gheorghe, considerând că articolele din 08.12.2010 și respectiv din 29.12.2010 i-au afectat buna reputație de care se bucura până la acel moment în rândul comunității, în cuprinsul căruia Pop Dumitru a relatat în concret modalitatea prin care Mircea Govor i-a solicitat să favorizeze firma TEHNIC ASIST, precum și faptul că i-a reclamat acest lucru și lui Valer Marian, care nu l-a sprijinit în vreun fel.

Cu privire la acest aspect, martorul Pietrar Gheorghe în declarația dată în cursul urmăririi penale (filele 163-166 vol. IV dosar u.p.), precum și declarației dată în cursul cercetării judecătorești la data de 16.01.2018, fila 25 - vol. II al instanței, a declarat că :” În cursul lunii februarie 2011, am aflat că organizația PSD a fost desființată, fapt pentru care în calitate de jurnalist m-am adresa președintelui PSD, organizația județeană Satu Mare – Valer Marian, pentru a afla detalii. Valer Marian a refuzat să facă publice motivele acestei dizolvări, motiv pentru care am luat legătura cu fostul președinte de la acea vreme al filialei PSD Odoreu, numitul Pop Dumitru, care era și primar al comunei Odoreu, care mi-a declarat motivele pentru care el a considerat că s-a luat acea decizie de dizolvare a organizației. Am observat că în acea perioadă împotriva lui Pop Dumitru, apăreau sistematic în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare, articole prin care se realizau atacuri la persoana lui. Cunoscut faptul că acest cotidian era și este controlat de Mircea Govor, până în anul 2013 fiind controlat și de Valer Marian, deși directori ai publicației erau alte persoane. Am realizat, la acea dată, un interviu cu Pop Dumitru, fără a înțelege că el reprezenta un drept la replică al persoanei intervievate. În articol am publicat strict declarațiile pe care Pop Dumitru le-a făcut, fără să intervin în conținutul lor. Deoarece faptele relatate de Pop Dumitru reprezentau un bun subiect de presă, știrea era una interesantă din punct de vedere al jurnalistului, am hotărât să public articolul în integralitatea lui. Rețin că au existat reacții pozitive ale cititorilor site-ului Portal Sm. Declar faptul că m-am așteptat ca persoanele din conducerea organizației județene a PSD Satu Mare, să explice în urma publicării dezvăluirilor făcute de mine în acel articol, să facă publice motivele dizolvării organizației PSD a comunei Odoreu, subiect de la care am pornit investigația. Nu s-a întâmplat însă acest lucru, fapt pentru care nu am mai urmărit subiectul.”.

Procedând la evaluarea judiciară a acțiunilor realizate de către inculpați, prin prisma conotației conținutului materialelor publicistice în discuție, a cronologiei acestora, precum și a celorlalte elemente de specificitate ale situației faptice, instanța a reținut că publicarea unor articole jurnalistice, chiar cu tentă negativă la adresa părții vătămate Pop Dumitru, nu poate fi calificată ca

fiind fapte prevăzute de legea penală, în absența unor indicii certe privind existența unor constrângeri de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, o stare serioasă de temere, cu consecința afectării libertății psihice în accepțiunea textului incriminator al art. 194 alin. 1,2 din Codul penal din 1969.

Este posibil ca persoana vătămată să se fi simțit lezată de conținutul articolelor jurnalistice, însă aceste sentimente de disconfort nu pot fi confundate cu starea de temere vizată de legiuitor în textul incriminator al șantajului, caracterizată printr-o îngrijorare accentuată, temere reală și serioasă, de natură să-l pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii și care să-l determine să cedeze și să satisfacă solicitarea pentru a-și redobândi libertatea morală.

În contextul concret al situației faptice, este deosebit de relevantă împrejurarea că partea vătămată nu a formulat plângere penală împotriva jurnaliștilor ori împotriva inculpaților, ca autori morali ai articolelor de presă în discuție, ci a fost citat de către organele de urmărire penală și audiat la inițiativa acestora după aproape 5 ani de la data presupuselor fapte. Este evident că, în situația în care i s-ar fi creat o temere gravă de natură a-i afecta libertatea psihică, în sensul textului incriminator, partea vătămată ar fi formulat imediat sesizare penală.

Totodată, argumentele părții vătămate potrivit cărora nu a efectuat demersuri judiciare penale sau civile, deși în declarațiile sale a arătat că a avut mai multe discuții cu profesioniști din domeniul juridic pentru a depune plângere penală sau civilă împotriva publicației, însă a renunțat la idee pentru că „ziarul SC NORD VEST TRUST MEDIA a intrat în insolvență la începutul anului 2011”, iar pe de altă parte pentru că „era dificil să obțin o hotărâre favorabilă în instanță deoarece rubrica Gura Târgului nu era semnată, ci era catalogată de către redacție ca un pamflet”, reliefează o atitudine pasivă din partea acestuia, ce întărește faptul că lezarea percepută la nivel personal ca urmare a articolelor jurnalistice în discuție nu a fost de natură a genera o stare serioasă de temere, cu consecința afectării libertății psihice.

S-a reținut totodată că, articolele negative publicate la adresa părții vătămate Pop Dumitru, în perioada martie-aprilie 2011, în cotidianul GAZETA DE NORD VEST la rubrica ”Gura lui Mitică”, nu vor putea primi relevanță juridică în cadrul evaluării elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj, întrucât sunt ulterioare definitivării procedurii de licitație publică de către UAT Odoreu și semnării contractului de execuție de lucrări cu firma câștigătoare.

În altă ordine de idei, cu privire la caracterul critic, virulent, al materialelor jurnalistice negative la adresa părții vătămate, s-a reținut că, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, limitele criticii admisibile în accepțiunea art.10 din convenție sunt mai ample față de un om politic, vizat în această calitate, decât față de un simplu particular. Spre deosebire de acesta din urmă, omul politic se expune în mod inevitabil și conștient unui control strict al faptelor și afirmațiilor sale atât din partea ziariștilor, cât și a masei cetățenilor. Prin urmare, acesta trebuie să dea dovadă de o mai mare toleranță” (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 iulie 1986 Lingens c. Austriei, § 42).

Cum partea vătămată este o persoană publică, fiind implicat în viața publică și politică, ocupând funcția de primar și având totodată la acea vreme funcția politică de vicepreședinte al Organizației Județene a PSD Satu Mare, interesul mai mare cu privire la eventuale fapte sau conduite este justificat și chiar dacă articolele de presă cuprind o doză de exagerare și de provocare, trebuie acceptat că limitele criticilor jurnalistice în cazul oamenilor politici sunt mai largi și corespund unui interes de ordine publică.

Față de cele ce preced, procedând la evaluarea judiciară a situației faptice concrete, pe baza întregului tablou probațional administrat în cauză, precum și a rațiunilor juridice și de interpretare mai sus expuse, instanța a conchis că probele administrate în cauză sub acest aspect, nu dovedesc în afara oricărui dubiu că părții vătămate Pop Dumitru i s-ar fi produs vreo temere care să-l pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Prin urmare, refuzul părții vătămate Pop Dumitru de a da curs solicitării inculpatului Govor de favorizare a firmei Tehnic Asist în cadrul procedurilor de licitație publică, manifestat în mod ferm atât înaintea cât și după apariția articolelor de presă negative la adresa sa, coroborat cu împrejurarea că nu a imixtionat în vreun fel în activitatea comisiei de licitație, procedura de licitație urmând cursul firesc cu respectarea rigorilor legale, astfel că în urma evaluării ofertelor a fost declarată câștigătoare o altă firmă decât cea recomandată de inculpat, se constituie în elemente circumstanțiative ce evidențiază faptul că actele de constrângere nu au fost determinate și de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat o stare de temere serioasă, în sensul cerut de textul incriminator, de natură să-i afecteze libertatea psihică de asemenea manieră încât să fie nevoit să satisfacă pretențiile solicitate pentru a-și redobândi libertatea morală.

Având în vedere că, la pronunțarea unei soluții de condamnare, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra îndeplinirii cerințelor de tipicitate ale elementului material precum și a vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauza probele în acuzare privitoare la actele de executare realizate de către inculpatul Govor Mircea precum și actele de participare în forma complicității reținute în sarcina coinculpabilului Valer Marian nu au un caracter cert, nu sunt decisive, lăsând loc unei nesiguranțe în privința subzistenței elementului material, sub aspectul producerii stării de temere în accepțiunea textului incriminator, de natură a afecta libertatea psihică, cu consecință directă și în privința reținerii vinovăției, se consideră că se impune a se da eficiența regulii potrivit căreia "orice îndoială este în favoarea inculpatului".

S-a reținut sub acest aspect că, prevederile art. 103 alin. (1) Cod de procedură penală, consacră principiul liberei aprecieri a probelor potrivit căruia niciuna dintre probele administrate în cauză nu are o valoare predeterminată, iar valoarea probantă a fiecărui mijloc de probă administrat este aceeași. Prin urmare, nu există vreun criteriu legal de stabilire a priorității în evaluarea vreunui mijloc de probă și de stabilire a unei valori probante superioare a vreunui dintre mijloacele de probă administrate. Astfel, organele judiciare trebuie să evalueze toate probele administrate în cursul procesului penal în mod legal, fiecare dintre acestea având, în esență, o valoare probantă egală.

Mai mult, art. 103 alin. (2) teza a II-a Cod de procedură penală stipulează că, o soluție de condamnare se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, standard de probă ce joacă un rol esențial în cadrul procesului penal și constituie principalul instrument pentru reducerea riscului comiterii de erori judiciare.

În acest sens, jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în materie, a statuat că probele nu au valoare mai dinainte stabilită, aprecierea fiecărei probe trebuie făcută în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Hotărârea judecătorească se întemeiază pe acele probatorii care s-au coroborat între ele și sunt în măsură să confirme o situație clară, de necombătut, indiferent de faza procesuală în care acestea au fost administrate. (...) Important pentru justa soluționare a cauzei este faptul că mijloacele de probă să asigure aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar prin coroborarea lor să se confirme o situație exactă, neafectată de vreun dubiu (I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 2479 din 8 septembrie 2014).

Prin urmare, instanța a considerat că pot fi reținute în cauză numai situațiile de fapt care sunt rezultate din probe fiabile și care conturează certitudini, iar orice dubiu profită inculpatului în scopul garantării prezumției de nevinovăție, conform art. 4 alin. 2 Cod procedură penală.

De altfel, conform prevederilor art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, condamnarea penală se pronunță de către instanța de judecată dacă se constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, se regăsește în materia probațiunii.

Răsturnarea prezumției de nevinovăție se va face de către instanța de judecată numai în urma unei analize profunde a temeiniciei acuzației penale (și nu numai), atât în ceea ce privește problemele

de fapt, dar și cele de drept. Această analiză temeinică a acuzației penale în fapt și în drept trebuie să se fundamenteze pe dovezi legal administrate, temeinice, convingătoare, de natură a înlătura orice urmă de îndoială (potrivit principiului "In dubio pro reo - orice dubiu profita persoanei acuzate").

Condamnarea unei persoane în lipsa unor probe temeinice și legal administrate, convingătoare și ferme, care să fie de natură a înlătura cea mai mică îndoială, reprezintă totodată și o nerespectare a dreptului unui inculpat la un proces echitabil.

Drept consecință a tuturor argumentelor juridice enunțate mai sus, Tribunalul consideră că parchetul nu a dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă că actele de constrângere au fost de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat o stare de temere serioasă, în sensul cerut de textul incriminator, de natură să-i afecteze libertatea psihică de asemenea manieră încât să fie nevoit să satisfacă pretențiile solicitate pentru a-și redobândi libertatea morală, așadar nu a fost probată subzistența infracțiunii de șantaj, sub aspectul laturii obiective, nefiind realizat elementul material al infracțiunii, iar pe cale de consecință soluția ce se impune este achitarea în această privință, întemeiat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală.

Față de toate considerentele expuse, instanța, fundamentat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, a dispus achitarea inculpatului Govor Mircea, de sub acuzația savarsirii infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

Drept consecință logică și juridică, în lipsa autoratului la infracțiunea de șantaj nu va putea subzista nici participația în forma complicității la această infracțiune, motivația lipsei elementelor de tipicitate ce caracterizează elementul material al infracțiunii, urmând să devină incidentă și în privința situației juridice a inculpatului Valer Marian.

Prin urmare, instanța, fundamentat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, a dispus achitarea inculpatului Valer Marian, de sub acuzația savarsirii infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art. 194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul I.2).

Drept consecință a soluției de achitare, în baza art. 19 și art. 25 alin. 5 Cod procedură penală, coroborate cu art. 397 Cod procedură penală, instanța a lăsat nesoluționată latura civilă cu privire la faptele ce fac obiectul actului de sesizare la punctul I.2.

Cu privire la acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj (pct. II din rechizitoriu) de către inculpatul Govor Mircea împotriva numitei Filip Adina, Inspector șef interimar al ITM Satu Mare, instanța a reținut că acuzarea nu a dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă subzistența infracțiunii de șantaj, sub aspectul laturii obiective, nefiind realizat elementul material al infracțiunii, iar pe cale de consecință soluția ce se impune este achitarea în această privință, întemeiat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală.

Astfel, la pct. II al actului de sesizare al instanței, cu precizările aduse conform Ordonanței din data de 7 noiembrie 2016 întocmită de procuror din dispoziția judecătorului de cameră preliminară din cadrul ICCJ, s-a reținut în esență că, în perioada august-septembrie 2013, folosindu-și autoritatea și influența deținute de calitatea sa de președinte al organizației județene al PSD Satu Mare, respectiv de vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare, precum și de influența pe care o avea asupra publicației cotidiene locale GAZETA DE NORD VEST SATU MARE, a exercitat acte de constrângere morală asupra martorului Filip Adina, inspector șef interimar al ITM Satu Mare la acea vreme, (constrângere ce a constat în proliferarea unor amenințări directe cu destituirea din funcție, în publicarea unor articole denigratoare în presă, respectiv în efectuarea unei vizite de lucru de către șeful său ierarhic la solicitarea lui Govor), ca aceasta, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, să interzică inspectorilor de muncă din subordine să aplice sancțiuni contravenționale împotriva persoanelor agreate politic de el (în speță, primarii PSD din jud. Satu Mare), scopul urmărit

de acesta fiind acela de a asigura un folos nepatrimonial pentru sine (de a dobândi în fața membrilor partidului pe care îl conduce de puțin timp o notorietate de un bun președinte, capabil să apere interesele acestora în cazul în care aceștia sunt sancționați de instituțiile deconcentrate, respectiv de a-și subordona instituția I.TM. intereselor sale patrimoniale în contextul în care Mircea Govor și familia sa deținea mai multe societăți comerciale care au angajați), respectiv un folos material pentru altul (neaplicarea unor amenzi primarilor PSD în cazul constatării unor abateri pe linia relațiilor de muncă de către inspectorii ITM), faptă ce ar constitui infracțiunea de șantaj în formă agravată, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 din C.penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 c.pen..

În declarațiile date în cursul urmăririi penale (filele 188-197, 252-259, 264-267 vol. I dosar u.p.), precum și în declarația dată în cursul cercetării judecătorești a cauzei în procedura obișnuită la 19.11.2019 cu privire la această faptă (fila 29 și urm. vol. IV al instanței), inculpatul Govor Mircea a arătat în esență că nu se consideră vinovat în raport cu acuzațiile aduse la adresa sa prin actul de sesizare al instanței la pct. II.

Instanța a reținut că din perspectiva normei de incriminare, potrivit art. 194 alin. 1 Cod penal din 1969, constituie infracțiunea de șantaj și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, constrângerea unei persoane, prin violență sau amenințare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, iar potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, constituie infracțiunea de șantaj calificat și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, când constrângerea constă în amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, pentru soțul acesteia sau pentru o rudă apropiată.

Conform art. 13. ind. 1 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data faptelor) infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Conform art. 1 din Legea nr. 78/2000: „prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a) - f), în condițiile prevăzute de lege.”

Infracțiunea de șantaj are ca obiect juridic special ocrotirea relațiilor sociale care privesc libertatea psihică a persoanei, privit sub aspectul posibilității de a lua hotărâri și de a se manifesta în mod nestingherit, fără să fie constrâns prin amenințare sau violență. De asemenea, prin incriminarea faptei de șantaj sunt ocrotite și relațiile sociale legate de patrimoniul persoanei sau de alte valori sociale, după cum folosul urmărit de făptuitor este un folos material sau de altă natură.

Infrațiunea de șantaj este așadar o infracțiune împotriva libertății persoanei, mai exact împotriva libertății de ordin moral a persoanei, pentru că aceasta nu presupune o privare de libertate, în sens fizic, constrângerea exercitată împotriva subiectului pasiv al infracțiunii de șantaj trebuie să îi producă acestuia o stare de temere, de natură a-l determina să acționeze conform conduitei prevăzute în dispoziția normei de incriminare.

Caracteristic infracțiunii de șantaj este faptul că libertatea morală a persoanei, adică posibilitatea acesteia de a lua hotărâri și de a se manifesta în conformitate cu propria sa voință, este încălcată prin constrângerea ei la o anumită comportare, prin determinarea ei, cu ajutorul violenței/amenințării, să suporte o anumită consecință păgubitoare.

Elementul material al infracțiunii de șantaj se realizează astfel printr-o acțiune de constrângere exercitată asupra unei persoane, săvârșită prin violență sau amenințare, constrângere în urma căreia făptuitorul urmărește să determine victima la o anumită conduită.

Prin "constrângere" se înțelege determinarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva, împotriva voinței sale.

Constrângerea specifică infracțiunii de șantaj se realizează, alternativ, și printr-o acțiune de amenințare, care se analizează prin raportare la conținutul constitutiv al infracțiunii de amenințare care, în această situație, constituie element component al elementului material al infracțiunii de șantaj.

Aceasta presupune că făptuitorul urmărește să oblige victima la un anumit comportament ca urmare a amenințării cu săvârșirea unui rău constând într-o infracțiune sau într-o faptă păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului sau a unei rude apropiate.

Constrângerea psihică se exercită prin efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temerea că, în viitor, ea sau o altă persoană apropiată ei va suporta un rău.

Intră prin urmare sub incidența dispoziției legale analizate toate formele de constrângere, care au ca rezultat determinarea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, săvârșite în scopul de a dobândi în mod injust un folos, pentru sine ori pentru altul, indiferent de acțiunile sau inacțiunile prin care constrângerea este executată.

Astfel, constrângerea trebuie să fie efectivă, să aibă ca obiect determinarea victimei să dea (să efectueze un act de remitere), să facă, să nu facă sau să sufere ceva și să fie de natură a produce celui împotriva căruia se exercită o stare de temere, care durează o anumită perioadă de timp, fiindu-i, astfel, lezată libertatea morală.

Pe lângă starea de temere ce constituie consecința amenințării, victima infracțiunii de șantaj este obligată, pentru a-și redobândi libertatea psihică să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, ceea ce aduce atingere patrimoniului persoanei sau altor valori sociale legate de folosul solicitat de făptuitor.

S-a reținut totodată că, în cazul variantei calificate a faptei de șantaj, prevăzute la art.194 alin. 2 Cod penal din 1969, constrângerea se manifestă prin amenințarea cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru victimă ori pentru soțul sau o rudă apropiată victimei. La fel ca și în cazul variantei de bază și în varianta calificată, amenințarea trebuie să aibă aptitudinea de a insufla victimei o stare de temere serioasă, suficient de puternică pentru ca libertatea psihică a acesteia să fie lezată.

Astfel, în esență se reține de către parchet că, în perioada august-septembrie 2013, inculpatul Mircea Govor și-ar fi folosit autoritatea și influența, deținute în calitate de președinte al organizației Județene PSD și influența asupra publicației locale Gazeta de Nord Vest și a exercitat acte de constrângere morală asupra inspectorului șef interimar Filip Adina, constrângere ce a constat în amenințări directe cu destituire din funcție, care au generat o stare de temere victimei, pentru ca aceasta, să accepte o conduită alternativă, respectiv să efectueze demersuri pentru înlăturarea unei sancțiuni contravenționale aplicate de ITM Satu Mare primăriei Supur sau să accepte să-și dea

demisia, urmând în locul acesteia să fie numită o persoană capabilă să urmeze solicitările inculpatului.

În ceea ce privește discuția telefonică din data de 21.08.2013, se reține că martora Filip Adina a fost contactată telefonic pe telefonul fix al instituției de către inculpatul Govor Mircea, vicepreședintele Consiliului Județean Satu Mare, care pe un ton agresiv i-a cerut ”să ia un pix și o hârtie și să-și scrie demisia”, fără să-i precizeze motivul. Martora a înțeles imediat că inculpatul era nemulțumit în legătură cu sancțiunea contravențională aplicată anterior Primăriei Supur de către ITM Satu Mare, iar în pofida tonului răstit al inculpatului, i-a replicat că „demisia este un act de voință unilateral și refuz să demisionez!”.

Astfel, martora Filip Adina, în cuprinsul declarațiilor sale date în cursul urmăririi penale - filele 225-233 vol. 7 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 20.06.2017-fila 127 - vol. I al instanței, a arătat următoarele:”..cu prilejul acelei discuții, Govor Mircea a avut un discurs relativ incoerent, ceea ce a devoalat starea lui de nervozitate și chiar m-a întrebat ”cine m-a pus pe mine acolo,, și mi-a cerut ”să-mi arunc diploma”, deducând că îl deranja că ocup acea funcție de inspector șef al ITM Satu Mare. Deși tonul agresiv al lui Govor și conținutul convorbirii mi-a creat o stare de disconfort și implicit chiar de temere, cunoscând că Govor deține pârghiile necesare pentru a mă înlătura din acea funcție care îmi asigură resursele financiare necesare mie și copilului minor încredințat în creștere și educare, am avut totuși puterea de a-i răspunde acestuia că demisia este un act de voință unilateral și refuz să demisionez. Mi-am dat seama că această discuție va fi urmată de demersuri efective pe care Govor Mircea avea să le facă, deoarece cunoșteam că are influență în mediul politic pentru a-și duce la îndeplinire amenințările, motiv pentru care l-am contactat telefonic pe Sasu Cristian, căruia i-am expus starea mea de temere. Sasu Cristian era subprefect la vremea respectivă și fost șef al ITM Satu Mare și am considerat că este în măsură să-mi dea un sfat, iar acesta m-a încurajat și chiar a fost deranjat de acea atitudine și de modul în care Govor și-a folosit influența funcției și politice pentru a face amenințări, cerându-mi să-mi respect atribuțiile de serviciu. Din câte îmi amintesc am purtat o discuție în acest sens și cu președintele Consiliului Județean Satu Mare, Ștef Adrian, care mi-a replicat să nu iau în seamă acele amenințări ale lui Govor, pentru că este o persoană violentă verbal, iar eu să-mi continui activitatea în limitele și cu respectarea legii”.

În declarația data în fața instanței la 20.06.2017-fila 127 -vol. I al instanței, martora Filip Adina a precizat că nu dorește să participe ca parte vătămată în procesul penal și că este de acord să fie audiată în calitate de martor. Totodată a mai precizat suplimentar față de declarațiile anterioare, în legătură cu discuția telefonică avută cu Govor că, acea discuție s-a încheiat „urât, am închis telefonul, i-am spus că nu el m-a ținut în școală și că am obținut diplomele pe competențele mele și am închis telefonul. Tonalitatea discuției nu a fost una normală, ci una agresivă, a strigat și inculpatul Govor, și arăt că am strigat și eu replicând că mi-am făcut școala și am obținut diplome și calificate pe merit și că nu-mi voi da demisia. Aarăt că discuția telefonică s-a încheiat brusc închizându-se brusc telefonul, nu mai știu dacă eu am închis telefonul sau dacă a fost închis de Govor. Arăt că această discuție mi-a creat o stare de temere....atât la nivel profesional cât și personal.. ...ceea ce mă neliniștea este însă că voi pierde din venituri având în vedere că banii suplimentari pe care îi luam pentru funcția de conducere reușeau în acea perioadă să ne asigure echilibrarea vieții familiei...”

Cu privire la apariția celor două articole de presă la adresa sa din august și septembrie 2013, martora a arătat următoarele:; „Este adevărat că la scurt timp după aplicarea acelei sancțiuni contravenționale de 40.000 lei în discuție, au apărut două articole publicate în cotidianul GNV, unul în data de 25.08.2013 și unul în 04.09.2013, în ambele făcându-se referire la persoana mea, care conțineau evident afirmații denigratoare la adresa activității mele profesionale din articole părănd că cineva m-a luat de pe stradă și m-a pus șef la ITM....Arăt că nu mi-a trecut prin minte să fac compromisuri la nivel profesional, refuz categoric să mă gândesc la așa ceva și nu m-am gândit nici atunci să nu-mi fac treaba cu respectarea dispozițiilor legale, astfel că nu m-am gândit niciun moment să nu aplic prevederile legale și în privința sancțiunii aplicate după controlul de la

Supur....Nu pot să fac supoziții cu privire la ce a gândit inculpatul Govor că obține cu acel telefon din timpul controlului, eu doar am perceput că deranjez și nimic mai mult”. Martora mai confirmă faptul că ulterior efectuării controlului de către superiorul său de la București, Inspectorul General al Muncii Ciprian Dragomir, ea a fost invitată de către acesta la o cină oficială la care a participat, iar alături de ei au mai fost „Ștef Adrian, inculpatul Govor, d-nul Silaghi și un anume domn domn Bonea iar discuțiile la acea masă au fost amicale”.

În finalul declarației, martora a mai arătat că nu a formulat plângere împotriva inculpatului, pentru că „am fost crescută într-o familie de oameni cu bun simț și mi s-a părut că este o ieșire nervoasă a lui Mircea Govor la care nu trebuie să-i dau curs și să nu intru într-un război de orgolii....Arăt că eu nu știu ce caut azi în fața instanței întrucât eu nu am făcut plângere împotriva acestui domn ci doar mi-am făcut treaba cu corectitudine”.

În cuprinsul declarațiilor sale date în cursul urmăririi penale - filele 41-75, 109-118, 119-123 și 124-128 vol. 7 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței fiind audiat la 03.10.2017, fila 151 -vol. I al instanței, martorul Sasu Cristian a arătat următoarele:

”Imediat după comunicarea procesului-verbal de contravenție, Adina Filip mi-a relatat că a fost sunată de către Mircea Govor în timp ce se afla la serviciu, reproșându-i pe un ton amenințător că inspectorii săi au amendat un primar P.S.D. cu o sumă foarte mare, însă aceasta i-a răspuns că inspectorii nu au făcut altceva decât să aplice dispozițiile legale. Acest răspuns l-a iritat și mai tare pe Mircea Govor care i-a cerut instantaneu să-și dea demisia, solicitare respinsă de Filip Adina, motiv pentru care Govor a amenințat că va face demersuri să fie schimbată din funcție”...Am înțeles că reproșurile aduse martorei erau legate de felul în care s-au desfășurat verificările și eventuala sancțiune care s-a aplicat acelei primării....În privința cererii de demisie solicitată marorei Filip Adina, eu apreciez că acesta nu avea motive, din punct de vedere profesional să i se ceară , dar presiune a simțit și a avut o anumită teemere din pricina modului de adresare și limbajului folosit, tonalitatea ridicată a discuțiilor, cuvintele pe care nu le pot reproduce, probabil jignitoare”

Din declarațiile martorului Pop Sabin, inspector șef adjunct al ITM Satu Mare, date în cursul urmăririi penale - filele 247-251, 252-254 vol. 7 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 11.12.2018, fila 190-vol. II al instanței, rezultă următoarele: ”În vara anului 2013, după revenirea din concediul de odihnă, am aflat de la colegii mei dar și de la inspectorul șef delegat, Adina Filip, că un control al ITM Satu Mare la Primăria Supur a provocat un adevărat scandal public, în sensul că au fost publicate mai multe articole defăimătoare la adresa instituției și a conducerii ei, în cotidianul Gazeta de Nord Vest Satu Mare. Mai mult chiar Adina Filip mi-a povestit că a fost sunată de către Govor Mircea, vicepreședinte al Consiliului Județean Satu Mare și a fost apostrofată cu privire la acea sancțiune care a fost aplicată primăriei Supur. Cu certitudine, deși Adina Filip mi-a povestit împrejurarea menționată anterior la ceva vreme de la momentul când s-a întâmplat, aceasta a fost afectată de tonul și mesajul transmis de Mircea Govor”.

În declarațiile martorului Dan Alin, inspector șef adjunct al ITM Satu Mare, date în cursul urmăririi penale - filele 255-259, 260-315 vol. 7 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 11.12.2018, fila 188-vol. II al instanței, se relatează că: ”Din câte îmi amintesc, la o dată ulterioară, inspectorul șef Filip Adina mi-a comunicat că a primit un telefon de la Govor Mircea, vicepreședintele Consiliului Județean Satu Mare, în legătură cu controlul de la Primăria Supur. Menționez faptul că Adina era într-o vădită stare de panică și agitație și i-am recomandat să fie atentă. Nu cunosc conținutul convorbirii, dar arăt din nou că Filip Adina a fost speriată în urma acelei discuții cu Govor Mircea....Își făcea oarecum probleme, nu știu dacă și pentru păstrarea funcției, era supărată pe reproșurile aduse, parcă era plânsă dar în fața mea nu am vazut-o să plângă....Ulterior starea de neliniște a Adinei Filip a perrsisat și tot îmi mspunea că se așteaptă să fie schimbată din funcție. ..Din punct de vedere funcțional inculpatul Govor nu putea să ne schimbe și tocmai de aceea i-am spus să se liniștească...”.

Din declarațiile martorului Ștef Adrian (președinte al Consiliului Județean Satu Mare) date în cursul urmăririi penale, precum și în declarația data în fața instanței la 20.11.2018, fila 169 - vol. II al instanței, rezultă că: ” ..În vara anului 2013, nu rețin exact perioada, Adina Filip a venit la biroul meu și mi-a precizat că inculpatul Govor ar fi avut cu ea o discuție mai aprinsă în care i-a reproșat despre efectuarea unor controale ale ITM la anumite primării PSD,Martora Filip Adina era într-o stare de temere, era speriată, spunându-mi că îi este frică să nu își piardă funcția în urma acestei discuții avute cu inculpatul Govor. Martora mi-a spus aceste lucruri plângând. Eu i-am spus să nu își facă griji că nu are cum să-și piardă funcția întrucât știam că nu a făcut nimic în neregulă...Martora mi-a mai spus că, ..prefectul județului Satu Mare, numitul Avram Eugeniu, îi reproșa anumite aspecte legate de activitatea profesională a instituției pe care o conducea, sens în care mi-a explicat că ITM Satu Mare avea în derulare un control inițiat la nivel național pe linia inspecției muncii. Rețin că Filip Adina chiar mi-a prezentat niște documente în acest sens, probabil tematica aceluia control, legat de munca la negru, și mi-a precizat că nu a încălcat în niciun fel cadrul dispozițional al aceluia control și că nu a ales ținut, sau pe criterii politice, ci pur aleatoriu obiectivele ori instituțiile controlate. Mai mult, Filip Adina mi-a dat de înțeles că are unele temeri legate de situația ei profesională, fiind vulnerabilă deoarece ocupa ca interimar funcția de inspector șef al instituției, fapt pentru care am ales să o liniștesc și să-i cer să-și respecte în continuare atribuțiile de serviciu”.

Totodată s-a reținut că declarațiile martorilor Dragomir Ciprian (Inspectorul General de Muncă) și Avram Eugeniu (Prefect), sunt convergente în sensul că cel dintâi a avut un întreg circuit în țară, nefiind o vizită expres pentru Satu Mare, iar pe de altă parte confirmă că la cina oficială ce a avut loc ulterior controlului ierarhic la ITM, martora Filip Adina a fost invitată și a participat, alături de ei și de alte persoane cu funcții publice sau politice la nivelul conducerii județului cum ar fi Ștef Adrian, Govor și Silaghi, iar discuțiile de la acea masă au fost amicale”.

Astfel, în declarațiile date în cursul urmăririi penale- filele 214-224 vol. 7 dosar u.p., precum și în declarația data în fața instanței la 11.12.2018, fila 186-vol. II al instanței, martorul Dragomir Ciprian, a arătat că în vara anului 2013, a fost contactat pe telefonul de serviciu de către vicepreședintele Consiliului Județean Satu Mare, inc. Govor Mircea, despre care cunoștea că se află într-o relație apropiată cu Dragnea Liviu (președinte executiv al PSD la acea vreme) și Dolineaschi Andrei (secretar general al PSD). Cu ocazia acestei discuții, Govor Mircea s-a plâns de activitatea ITM Satu Mare, reclamând faptul că există o serie de disfuncționalități în desfășurarea activității instituției, precum și eventuale abuzuri ale inspectorului șef - Adina Filip - în relația cu administrațiile publice, angajatorii etc. Martorul i-a răspuns lui Govor Mircea că va face demersuri pentru a verifica reclamațiile sale, motiv pentru care l-a și anunțat că va face o deplasare la ITM Satu Mare, în acest scop. Martorul Dragomir a menționat că s-a arătat surprins de cele relatate de Govor, deoarece din datele deținute până la acel moment, a apreciat ca pozitivă activitatea ITM Satu Mare, cât și a persoanelor din conducere, respectiv inspectorul șef și adjuncții lui care au fost apreciați cu calificativele foarte bine în urma evaluării anuale.

Martorul Eugeniu Avram, având funcția de prefect la acea vreme, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, precum și în declarația data în fața instanței la 22.01.2019- fila 2-vol. III al instanței, a declarat că a aflat despre vizita lui Ciprian Dragomir în urma anunțului telefonic făcut pe telefonul fix din biroul său de către Mircea Govor. În fapt, susnumitul a fost invitat în biroul lui Mircea Govor, unde a fost prezentat lui Ciprian Dragomir, despre care Govor Mircea i-a spus că se află într-o vizită de evaluare a ITM Satu Mare. Din comportamentul celor doi, Avram a dedus că Mircea Govor și Ciprian Dragomir se cunoșteau și se aflau în relații amicale, discuțiile dintre ei având un caracter informal. Acesta a mai arătat că nu a avut cunoștință despre faptul că inspectorul șef al ITM Satu Mare ar fi tolerat sau încurajat abuzuri ale angajaților ITM în sensul de a aplica amenzi nejustificate primăriilor din jud. Satu Mare. De asemenea, acesta nu fusese informat despre sancțiunea aplicată Primăriei Supur de către ITM Satu Mare, pe al cărei primar PSD (martorul Ștef Vasile) îl cunoștea și care nu i s-a plâns despre acea sancțiune, așa cum de regulă se întâmpla când

existau nemulțumiri. Nici Mircea Govor nu i-a reclamat prefectului nicio abatere sau neregulă în cadrul ITM Satu Mare sau în activitatea inspectorului șef Adina Filip. Eugeniu Avram a mai adăugat că ”în mod firesc această vizită a lui Ciprian Dragomir, conform protocoalelor și cutumelor interinstituționale existente, trebuia să-mi fie anunțată mie în calitate de prefect și nu reprezentanților Consiliului Județean Satu Mare, respectiv lui Mircea Govor așa cum s-a întâmplat. Această împrejurare s-a datorat, din punctul meu de vedere, faptului că Mircea Govor și Ciprian Dragomir erau apropiați pe linie politică. Cunosce faptul că Mircea Govor se afla în relații apropiate cu Liviu Pop, ministru delegat pentru dialog social la acea vreme, însă nu cunosc în ce relații se afla acest ministru cu Ciprian Dragomir”.

Martorul Filip George, fostul soț al martorei Filip Adina, audiat în fața instanței la 18.06.2019-fila 269, vol. III al instanței, a arătat în esență că „nu se pune problema ca Adina să fie influențată de discuția aprinsă cu Govor, nici la nivel profesional și nici personal, singura temere după aprecierea sa era legată de pierderea funcției de inspector șef, întrucât diferența de salariu era foarte mare”.

Procedând la evaluarea întregii stări de fapt, prin prisma elementelor de specificitate ale acesteia și a rațiunilor de interpretare juridică de mai sus, instanța a reținut că acțiunile realizate de către inculpatul Govor Mircea nu îmbracă elementele de tipicitate ale infracțiunii de șantaj, în forma prevăzută de art.194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, din perspectiva elementului material al infracțiunii, în speță nefiind produse dovezi de natură să probeze dincolo de orice îndoială legitimă că actele de constrângere au fost determinate și de natură a produce celei împotriva căruia s-au exercitat, respectiv împotriva martorei Filip Adina, o stare serioasă de temere, care să o pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Pentru a fi încălcată, în principal libertatea morală, este necesar să i se producă victimei o stare de temere care să persiste pe parcursul unui anumit interval de timp, între momentul exercitării constrângerii și momentul când, satisfăcând cererea făptuitorului, aceasta își redobândește libertatea morală, ceea ce nu s-a realizat în speță.

S-a observat că, termenii discuțiilor dintre inculpatul Govor Mircea și martora Filip Adina cu ocazia discuției telefonice nu califică acțiunile inculpatului ca fiind acte specifice infracțiunii de șantaj. Astfel, refuzul ferm al martorei de a da curs solicitării inculpatului, conturat prin replicile spontane date: „am strigat și eu replicând că mi-am făcut școala și am obținut diplome și calificative pe merit și că nu-mi voi da demisia”, precum și împrejurarea că „amenințarea” inculpatului nu a fost urmată de vreo pretindere în accepțiunea textului incriminator, martora fiind de altfel cea care a precizat că: ”atunci când mi-a cerut demisia, nu mi-a cerut și altceva”, coroborat cu împrejurarea inițierii de către aceasta a unor demersuri imediate la nivel politic în vederea rezolvării situației conflictuale, concretizate prin discuțiile cu Ștef Adrian - Președinte al Consiliului Județean și Sasu Cristian - Subprefect, care i-au dat încurajări în sensul respectării legalității, reliefează faptul că actele de constrângere nu au fost determinate, neavând aptitudinea de a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, o stare serioasă de temere, în sensul cerut de legiuitor, deoarece numai în felul acesta se aduce atingere libertății morale a persoanei.

Cu privire la articolele de presă negative apărute în cotidianul Gazeta de Nord Vest la adresa martorei Filip Adina, („Politica USL făcută de directorii PDL și UDMR” din data de 25.08.2013 și respectiv „senatorul Marian preferă munca la negru”, din data de 04 septembrie 2013), martora a arătat că: „Este adevărat că la scurt timp după aplicarea acelei sancțiuni contravenționale de 40.000 lei în discuție, au apărut două articole publicate în cotidianul GNV, unul în data de 25.08.2013 și unul în 04.09.2013, în ambele făcându-se referire la persoana mea, care conțineau evident afirmații denigratoare la adresa activității mele profesionale din articole părănd că cineva m-a luat de pe stradă și m-a pus șef la ITM...”

Cu privire la aceste materiale de presă, martorul Szasz Lorand a declarat că au fost comandate de către Mircea Govor, la scurtă vreme după ce a devenit președinte a organizației

județene PSD Satu Mare, și avea ca scop ”denigrarea directorilor instalați de fosta putere și rămași în funcții și de a le demonstra membrilor PSD Satu Mare, că în calitate de președinte a organizației județene a PSD se luptă pentru a ocupa cu membri sau simpatizanți de partid acele funcții de conducere”.

S-a reținut de asemenea că, în pofida tonalității discuției telefonice purtate între inculpatul Govor și martora Filip Adina, precum și a articolelor jurnalistice apărute la adresa sa, în declarațiile sale aceasta a subliniat constant că „nu mi-a trecut prin minte să fac compromisuri la nivel profesional, refuz categoric să mă gândesc la așa ceva și nu m-am gândit nici atunci să nu-mi fac treaba cu respectarea dispozițiilor legale, astfel că nu m-am gândit nici un moment să nu aplic prevederile legale și în privința sancțiunii aplicate după controlul de la Supur....Nu pot să fac supoziții cu privire la ce a gândit inculpatul Govor că obține cu acel telefon din timpul controlului, eu doar am perceput că deranjez și nimic mai mult”

Procedând prin urmare, la evaluarea judiciară a acțiunilor realizate de către inculpatul Govor Mircea, prin prisma termenilor discuțiilor telefonice purtate cu martora Filip Adina, a conotației și cronologiei conținutului materialelor publicistice în discuție, precum și a celorlalte elemente de specificitate ale situației faptice, instanța reține că publicarea articolelor jurnalistice, chiar cu tentă negativă la adresa acesteia, nu poate fi calificată ca fiind faptă prevăzută de legea penală, în absența unor indicii certe privind existența unor constrângeri de natură a produce celui împotriva căruia s-au exercitat, o stare serioasă de temere, cu consecința afectării libertății psihice în accepțiunea textului incriminator al art. 194 alin. 1,2 din Codul penal din 1969.

Este posibil ca martora să se fi simțit lezată de conținutul articolelor jurnalistice în discuție, însă aceste sentimente de disconfort nu pot fi confundate cu starea de temere vizată de legiuitor în textul incriminator al șantajului, caracterizată printr-o îngrijorare accentuată, temere reală și serioasă, de natură să o pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii și care să o determine să cedeze și să satisfacă solicitarea inculpatului pentru a-și redobândi libertatea morală.

În contextul concret al situației faptice, este deosebit de relevantă împrejurarea că martora nu a formulat plângere penală împotriva inculpatului, ci a fost citată de către organele de urmărire penală și audiată la inițiativa acestora după mai bine de doi ani de la data presupuselor fapte. Este evident că, în situația în care i s-ar fi creat o temere gravă, de natură a-i afecta libertatea psihică, în sensul textului incriminator, aceasta ar fi formulat imediat sesizare penală. Totodată, argumentele martorei potrivit cărora nu a efectuat demersuri judiciare penale sau civile, pentru că „am fost crescută într-o familie de oameni cu bun simț și mi s-a părut că este o ieșire nervoasă a lui Mircea Govor la care nu trebuie să-i dau curs și să nu intru într-un război de orgolii....Arăt că eu nu știu ce caut azi în fața instanței întrucât eu nu am făcut plângere împotriva acestui domn ci doar mi-am făcut treaba cu corectitudine”, reliefează o atitudine pasivă, ce întărește faptul că lezarea percepută la nivel personal ca urmare a articolelor jurnalistice în discuție nu a fost de natură a genera o stare serioasă de temere, cu consecința afectării libertății psihice.

S-a reținut totodată că, articolele negative publicate la adresa martorei Filip Adina, nu vor putea primi relevanță juridică în cadrul evaluării elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj și din perspectiva faptului că sunt ulterioare incidentului dintre aceasta și inculpat din data de 21.08.2013, pe marginea aplicării sancțiunii contravenționale Primăriei Supur.

Deopotrivă, s-a reținut că discuția telefonică dintre inculpat și martoră a avut loc ulterior întocmirii procesului verbal de sancționare contravențională a Primăriei Supur de către agentul constator din cadrul ITM Satu Mare, astfel că martora Filip Adina, chiar în calitate de Inspector Șef interimar al ITM, nu mai avea prerogativele legale de retractare a procesului verbal întocmit de subordonații săi, singura posibilitate procedurală în acest sens fiind aceea a solicitării anulării sancțiunii contravenționale pe calea judiciară a plângerii în fața instanței de judecată. Se reține sub acest aspect că norma de incriminare are în vedere o acțiune de determinare a unei persoane la o

conduită pe care aceasta poate să o realizeze, pentru că altfel nu se poate determina starea de temere specială, care să conducă la suprimarea libertății psihice, cerință ce caracterizează elementul obiectiv al infracțiunii de șantaj și care nu este întrunită în speță.

Mai mult, s-a reținut că în lipsa abilităților legale, funcționale, ca inculpatul Govor Mircea să poată influența într-o modalitate sau alta cariera profesională a martorei Filip Adina, nu este întrunită în mod clar și o altă cerință necesară pentru existența laturii obiective a infracțiunii de șantaj, în acest sens practica judiciară consfințind că nu poate constitui infracțiune fapta materială prin care făptuitorul amenință cu săvârșirea unei acțiuni pe care acesta nu o poate realiza.

În altă ordine de idei, cu privire la caracterul critic, virulent, al materialelor jurnalistice negative la adresa martorei, se reține că, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, limitele criticii admisibile în accepțiunea art.10 din convenție sunt mai ample față de o persoană care deține o funcție publică, sau față de un om politic, vizati în această calitate, decât față de un simplu particular. Spre deosebire de acesta din urmă, persoana publică și omul politic se expune în mod inevitabil și conștient unui control strict al faptelor și afirmațiilor sale atât din partea ziariștilor, cât și a masei cetățenilor. Prin urmare, acesta trebuie să dea dovadă de o mai mare toleranță” (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 iulie 1986 Lingens c. Austriei, § 42).

Cum martora este o persoană publică, ocupând funcția de Inspector Șef - interimar al ITM la acea vreme, interesul mai mare cu privire la eventuale fapte sau conduite este justificat și chiar dacă articolele de presă cuprind o doză de exagerare și de provocare, trebuie acceptat că limitele criticilor jurnalistice în cazul funcțiilor publice sunt mai largi și corespund unui interes de ordine publică.

Față de cele ce preced, procedând la evaluarea judiciară a situației faptice concrete, pe baza întregului tablou probațional administrat în cauză, precum și a rațiunilor juridice și de interpretare mai sus expuse, instanța conchide că probele administrate în cauză sub acest aspect, nu dovedesc în afara oricărui dubiu că martorei Filip Adina i s-ar fi produs vreo temere care să o pună în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii, încât să fie nevoită să satisfacă pretențiile solicitate pentru a-și redobândi libertatea morală.

Având în vedere că, la pronunțarea unei soluții de condamnare, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra îndeplinirii cerințelor de tipicitate ale elementului material precum și a vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauza probele în acuzare privitoare la actele de executare realizate de către inculpatul Govor Mircea nu au un caracter cert, nu sunt decisive, lăsând loc unei nesiguranțe în privința subzistenței elementului material, sub aspectul producerii stării de temere în accepțiunea textului incriminator, de natură a afecta libertatea psihică, cu consecință directă și în privința reținerii vinovăției, se consideră că se impune a se da eficiența regulii potrivit căreia "orice îndoială este în favoarea inculpatului".

S-a reținut sub acest aspect că, prevederile art. 103 alin. (1) Cod de procedură penală, consacră principiul liberei aprecieri a probelor potrivit căruia niciuna dintre probele administrate în cauză nu are o valoare predeterminată, iar valoarea probantă a fiecărui mijloc de probă administrat este aceeași. Prin urmare, nu există vreun criteriu legal de stabilire a priorității în evaluarea vreunui mijloc de probă și de stabilire a unei valori probante superioare a vreunui dintre mijloacele de probă administrate. Astfel, organele judiciare trebuie să evalueze toate probele administrate în cursul procesului penal în mod legal, fiecare dintre acestea având, în esență, o valoare probantă egală.

Mai mult, art. 103 alin. (2) teza a II-a Cod de procedură penală stipulează că, o soluție de condamnare se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, standard de probă ce joacă un rol esențial în cadrul procesului penal și constituie principalul instrument pentru reducerea riscului comiterii de erori judiciare.

În acest sens, jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în materie, a statuat că probele nu au valoare mai dinainte stabilită, aprecierea fiecărei probe trebuie făcută în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Hotărârea judecătorească se

întemeiază pe acele probatorii care s-au coroborat între ele și sunt în măsură să confirme o situație clară, de necombătut, indiferent de faza procesuală în care acestea au fost administrate. (...) Important pentru justa soluționare a cauzei este faptul ca mijloacele de probă să asigure aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar prin coroborarea lor să se confirme o situație exactă, neafectată de vreun dubiu (I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 2479 din 8 septembrie 2014).

Prin urmare, instanța a considerat că pot fi reținute în cauză numai situațiile de fapt care sunt rezultate din probe fiabile și care conturează certitudini, iar orice dubiu profită inculpatului în scopul garantării prezumției de nevinovăție, conform art. 4 alin. 2 Cod procedură penală.

De altfel, conform prevederilor art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, condamnarea penală se pronunță de către instanța de judecată dacă se constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, se regăsește în materia probațiunii.

Răsturnarea prezumției de nevinovăție s-a făcut de către instanța de judecată numai în urma unei analize profunde a temeiniciei acuzației penale (și nu numai), atât în ceea ce privește problemele de fapt, dar și cele de drept. Această analiză temeinică a acuzației penale în fapt și în drept trebuie să se fundamenteze pe dovezi legal administrate, temeinice, convingătoare, de natură a înlătura orice urmă de îndoială (potrivit principiului "In dubio pro reo - orice dubiu profita persoanei acuzate").

Condamnarea unei persoane în lipsa unor probe temeinice și legal administrate, convingătoare și ferme, care să fie de natură a înlătura cea mai mică îndoială, reprezintă totodată și o nerespectare a dreptului unui inculpat la un proces echitabil.

Drept consecință a tuturor argumentelor juridice enunțate mai sus, s-a considerat că parchetul nu a dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă că actele de constrângere realizate de inculptul Govor Mircea au fost de natură a produce martorei Filip Adina o stare de temere serioasă, în sensul cerut de textul incriminator, de natură să-i afecteze libertatea psihică de asemenea manieră încât să fie nevoit să satisfacă pretențiile solicitate pentru a-și redobândi libertatea morală, nefiind așadar probată subzistența infracțiunii de șantaj, sub aspectul realizării elementului material al infracțiunii, iar pe cale de consecință soluția ce se impune este achitarea în această privință, întemeiat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală.

Față de toate considerentele expuse, instanța, fundamentat pe dispozițiile art. 396 alin. 1,5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedura penală, a dispus achitarea inculpatului Govor Mircea, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 1 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (descrișă în cuprinsul rechizitoriului la punctul II).

Drept consecință a soluției de achitare, în baza art. 19 și art. 25 alin. 5 Cod procedură penală, coroborate cu art. 397 Cod procedură penală, instanța a lăsat nesoluționată latura civilă cu privire la faptele ce fac obiectul actului de sesizare la punctul II.

Potrivit prevederilor art. 274 alin. 1 Cod procedură penală, inculpatul GOVOR MIRCEA VASILE a fost obligat la plata sumei de 20.000 lei cheltuieli judiciare către stat, iar totodată drept consecință a soluției de achitare în cauză pentru unele fapte sau alți inculpați, instanța va dispune ca restul cheltuielilor judiciare să fie suportate de stat.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea și inculpații apelanți Govor Mircea Vasile și Vlas Mirel Constantin.

Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a solicitat condamnarea inculpatului Govor Mircea Vasile și aplicarea unei pedepse în regim de detenție și condamnarea inculpaților Vlas Mirel Constantin și Valer Marian la pedepse cu suspendarea executării sub supraveghere.

Cu privire la prima faptă, respectiv săvârșirea infracțiunii de șantaj de către inculpatul Govor Mircea Vasile și complicitatea inculpatului Vlas Mirel, s-a arătat în esență că această infracțiune a avut două acte materiale și anume întâlnirea din data de 07.05.2010 și respectiv din data de 17.05.2010. Referitor la întâlnirea din data de 07.05.2010 de la Vila Bodi din Satu Mare s-a apreciat că, din probele administrate în cauză, respectiv declarațiile inculpaților Govor și Vlas, ale martorilor Sasu Cristian și Dicu Levente și acel bilet depus la dosar, rezultă cu certitudine faptul că au fost proferate amenințări de către inculpatul Govor susținut fiind de către inculpatul Vlas la adresa numitului Dicu Levente în sensul că acesta din urmă să faciliteze câștigarea unei licitații din localitatea Culciu, județul Satu Mare.

Cu privire la cea de a doua faptă, reținută în sarcina inculpaților Govor Mircea Vasile și Valer Marian, s-a solicitat a se avea în vedere că din probele administrate în cauză inclusiv declarațiile inculpaților, starea de fapt, care are un fundament probatoriu, este cea descrisă în rechizitoriu și anume că în anul 2010, inculpatul Govor Mircea Vasile l-a chemat pe Pop Dumitru la Consiliul Județean Satu Mare unde i-a scris pe un bilet că dacă nu câștigă Tehnic Asist „va fi mare bai”.

Cu privire la cea de a treia faptă, reținută în sarcina inculpatului Govor Mircea, respectiv infracțiunea de șantaj împotriva numitei Filip Adina, Inspector șef interimar la ITM Satu Mare, s-a apreciat că și în această situație sunt îndeplinite condițiile de tipicitate, starea de fapt fiind susținută de probele administrate în cauză, fiind audiați mai mulți martori și anume Sasu Cristian, Dan Alin, Pop Sabin și Dragomir Ciprian.

Inculpatul apelant Govor Mircea Vasile a solicitat în principal, în temeiul art.421 pct.2 lit.b din Codul de procedură penală a se dispune desființarea hotărârii instanței de fond și trimiterea cauzei spre rejudecare, arătând că instanța de fond a omis să soluționeze una din fapte, respectiv cea din data de 07.05.2010. S-a apreciat că este nejudicios a se susține că este vorba de o faptă alcătuită din două acte materiale care ar constitui o unitate naturală de infracțiune în condițiile în care din chiar cuprinsul actului de sesizare rezultă că i se reproșează inculpatului două fapte materiale distincte calificate fiecare ca șantaj, una din data de 07.05.2010 și una din data de 17.05.2010. În subsidiar s-a solicitat în temeiul art.421 pct.2 lit.a din Codul de procedură penală, în urma rejudecării cauzei, a se dispune desființarea parțială a hotărârii instanței de fond sub aspectul soluției de condamnare pentru cea de a doua faptă din 17.05.2010, în sensul de a se dispune în temeiul art.396 alin.5 din Codul de procedură penală coroborat cu art.17 alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.16 lit.a din Codul de procedură penală achitarea inculpatului Govor Mircea Vasile pentru pretinsa săvârșire a infracțiunii de șantaj, pe motiv că fapta nu există și lipsește în materialitatea ei. S-a solicitat a se dispune o soluție legală și temeinică atât în litera cât și în spiritul legii raportat la modalitatea instrumentării acestui dosar în faza de urmărire penală, precum și raportat la probațiunea administrată în cursul cercetării judecătorești.

Inculpatul apelant Vlas Mirel Constantin a solicitat în temeiul dispozițiilor art.421 alin.2 lit.a din Codul de procedură penală admiterea apelului, desființarea sentinței penale nr.140/2019 din data de 23.12.2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare și, în rejudecare, a se dispune schimbarea temeiului de achitare din art.16 lit.c din Codul de procedură penală în art.16 lit.a din același cod, întrucât fapta nu există.

Analizând apelurile exercitate în cauză, în raport cu criticile formulate, cât și sub toate aspectele de fapt și de drept potrivit dispozițiilor art. 417 alin. (2) Cod procedură penală Curtea reține că se impune examinarea cu prioritate a acelor motive ce ar putea atrage incidenta art. 421 pct. 2 lit. b Cod de procedură penală privind desființarea sentinței primei instanțe și rejudecarea cauzei.

Astfel, se constată că inculpații au invocat nemotivarea hotărârii atacate din perspectiva lipsei unui raționament judiciar propriu al primei instanțe, csustinandu-se ca considerentele expuse reprezintă doar o copie fidelă a actului de sesizare, inclusiv în ceea ce privește redarea stării de fapt, fără a fi efectuată o analiza proprie a probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii

penale a cauzei și fără ca judecătorul să fi realizat vreo referire la susținerile relevante ale martorilor audiați în raport de acuzațiile imputate inculpaților. Or, în aceste condiții, mai arată inculpații în apărarea lor, este imposibilă exercitarea controlului judiciar asupra sentinței apelate, demers ce ar trebui să presupună cunoașterea stării de fapt reținute de către prima instanță, precum și argumentele juridice, bazate pe probe care au condus la stabilirea stării de fapt respective, iar singura soluție prin care s-ar garanta dreptul la apărare este trimiterea spre rejudecare la prima instanță.

În aceasta privință, Curtea EDO a subliniat că, “deși nu este în poziția să analizeze calitatea juridică a jurisprudenței instanțelor locale, întrucât remiterea cazurilor spre reexaminare este de obicei dispusă ca urmare a erorilor comise de instanțele inferioare, repetarea unor astfel de ordine într-un set de proceduri arată deficiențe grave în cadrul sistemului judiciar” (Rosengren împotriva României, dar și Apahideanu c. României, Borobar și alții împotriva României, Florin Macovei împotriva României, Sercaru împotriva României, Sculler împotriva României, Paulli împotriva României).

Tocmai ca și consecința a celor constatate, Curtea EDO a solicitat „maximă diligență din partea autorităților naționale, în sensul organizării și susținerii unui sistem judiciar care să asigure fiecărei persoane dreptul la judecarea cauzei sale într-un termen rezonabil, atunci când acestea participă la procesul în cauză”. Curtea a mai precizat, în nenumărate rânduri, că statele semnatare ale Convenției au obligația de a-și organiza sistemul judiciar de așa manieră încât să le permită respectarea tuturor exigențelor art. 6 par. 1 și, în particular, celor privitoare la „termenul rezonabil” (de ex. în cauza Philis c. Grecia).

Analizând sistemele judiciare ale statelor membre, Curtea a evidențiat faptul că una dintre cele mai stringente probleme cu care statele europene, nu doar România, se confruntă este legată de durata desfășurării procedurilor judiciare, eficientizarea actului de justiție constituind o reală prioritate din perspectiva instanței europene. Subliniind în repetate rânduri obligația statelor semnatare ale Convenției de a asigura faptul că drepturile garantate de către aceasta sunt concrete și efective, iar nu teoretice și iluzorii, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a ridicat celeritatea procedurilor judiciare la rangul de principiu, remarcând de fiecare dată importanța pe care administrarea actului de justiție fără întârzieri de natură a-i compromite eficiența și credibilitatea, o prezintă.

În acest context, Curtea constată că susținerile inculpaților din prezenta cauză vizând necesitatea imperioasă a motivării soluției, a expunerii analizei proprii a judecătorului asupra probelor care servesc ca și temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a celor care au fost înlăturate, descrierea în întregime a presupusei activități infracționale, analiza probelor administrate în cauză, sunt întemeiate.

Intr-adevăr, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești decurge și din jurisprudența Curții EDO care a statuat că părțile au dreptul de a le fi examinate efectiv argumentele și mijloacele de proba administrate, iar motivarea trebuie să indice toate elementele de fapt și de drept pe care judecătorul și-a întemeiat soluția, astfel încât justițiabilul să poată aprecia șansele de succes la o cale de atac promovată în cauză (cauza Albina contra României și Dumitru contra României). De asemenea, în motivele de apel, s-a amintit în mod judicios critica adusă de instanța europeană acelor hotărâri naționale în care instanța internă s-a mulțumit să confirme pur și simplu rechizitoriul, fără a examina problemele esențiale cauzei și fără a-și motiva hotărârea (cauza Helle contra Finlandei sau Boldea contra României).

Însă, solicitarea sancționării nerespectării acestei obligații cu reluarea ciclului procesual al judecării la prima instanță vine în opoziție cu necesitatea asigurării celerității procedurilor judiciare, necesitate ce a fost ridicată, așa cum am arătat mai sus, la rangul de principiu de către Curtea EDO, astfel încât legiuitorul român, prin modul de reglementare a soluțiilor în apel, a luat în calcul „justul echilibru” ce trebuie menținut între exigența celerității procedurilor judecătorești și principiul general al unei bune administrări a justiției, în egală măsură consacrat de art. 6 al Convenției.

Pe de alta parte, CEDO a mai statuat și că, instanța care respinge un apel poate să se mărginească la a relua motivarea instanței de fond, admitând o motivare sumară, atâta timp cât aceasta a atins toate punctele esențiale ale argumentelor dezvoltate de părți (cauza Helle împotriva Finlandei și Burg contra Franței).

Per a contrario, rezulta că instanța de control judiciar nu poate redacta o motivare sumară și nu poate relua considerentele hotărârii instanței de fond, dacă aceasta din urmă nu respectă condiția vizând răspunsul la punctele esențiale ale argumentelor dezvoltate de părți, *ci este obligată să redacteze*, în situația în care soluția este legală și temeinică, o motivare adecvată.

Această interpretare a jurisprudenței indicate este confirmată și de conținutul considerentelor cauzei Boldea împotriva României unde Curtea EDO a arătat că, în speța respectivă, petentul nu a fost judecat echitabil întrucât *ambele hotărâri*, atât cea a Judecătorei cât și cea a Tribunalului nu au fost suficient motivate: “atâta vreme cât aceasta ar putea constitui o motivare prin alipirea motivelor instanței anterioare în sensul cauzei Helle împotriva Finlandei, *ar fi necesar să existe o decizie motivată în mod detaliat și complet a judecătorei pentru a califica procedura inițiată împotriva reclamantului drept echitabilă. Ori, în cazul în speță, așa cum s-a constatat deja mai sus aceasta lipsește.*”

Ca atare, conform jurisprudenței Curții EDO, precum și a prevederilor art. 6 din Convenția EDO, în situația în care hotărârea instanței de fond nu este motivată *corespunzător*, instanța de control judiciar este obligată să suplinească lipsurile acesteia, iar nu să desființeze și să trimită cauza spre rejudecare primei instanțe.

În prezenta cauză însă, se constată că instanța de fond a realizat atât o analiză a probelor administrate în cursul urmăririi penale și al judecății, cât și o examinare a apărărilor formulate de către inculpați, răspunzând direct sau indirect susținerilor acestora prin evaluarea proprie efectuată a ansablului probator. De asemenea, instanța de fond a expus de o manieră rezonabilă raționamentul adoptat pentru a pronunța soluția atacată, susținerile inculpaților potrivit cărora acesta ar fi preluat în totalitate starea de fapt prezentată în rechizitoriu fiind neîntemeiate, cu atât mai mult cu cât în hotărârea pronunțată acuzațiile imputate inculpaților de către procuror au fost cenzurate și prin soluții de achitare. Ca atare, Curtea constată că modalitatea de redactare a considerentelor hotărârii apelate nu este de natura a atrage sancțiunea invocată de către inculpați, ci se impune eventual completarea motivelor expuse, tocmai pentru a se asigura acel echilibru între necesitatea asigurării celerității procedurilor judecătorești și principiul general al unei bune administrări a justiției.

În ceea ce privește pretinsa stare de incompatibilitate în care s-ar fi aflat judecătorul din completul ce a soluționat cauza în prima instanță, Curtea constată că argumentele expuse în susținerea celor invocate nu sunt de natura să indice prezenta vreunei prejudecati sau a vreunei idei preconcepse anterior soluției pronunțate, astfel încât să se poată identifica dubii justificate în mod obiectiv privind imparțialitatea judecătorului. În fapt, inculpații nu au indicat nici un act procesual efectuat de către completul din fața primei instanțe pe care să îl fi calificat ca lipsit de imparțialitate, ci au apreciat că soluția de condamnare ar fi fost determinată de anumite presiuni ce s-ar fi exercitat asupra judecătorului respectiv. Însă, din chiar motivele prezentate, reiese cu claritate că pretinsele presiuni nu ar fi fost exercitate de către procurori, ci de către Inspekția Judiciară și că aceste presiuni nici nu ar fi vizat o anumită soluție, ci exclusiv durata procesului penal. Însă, Curtea constată că nu a fost produsă vreo probă că ar fi fost exercitate astfel de presiuni, chiar și în modalitatea descrisă și, ca tare, nu rezulta vreo „dependență”, „subordonare” sau „afinitate” a judecătorului față de procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea și nici a vreunei posibilități concrete a acestora din urmă de a influența în orice formă deciziile sale.

Curtea mai reține că inculpatul Govor Mircea a invocat în apărarea sa omisiunea instanței de fond de a se pronunța asupra uneia dintre faptele descrise la pct. I.1 rechizitoriu, respectiv cea din data de 07.05.2010, susținând că obiectul sesizării îl constituie două fapte materiale distincte

calificate ca șantaj, ce ar fi trebuit calificate ca o unitate legala sau un concurs de infracțiuni, iar nu două acte materiale din conținutul unitatii naturale de infracțiune.

Curtea reamintește că starea de fapt ce a făcut obiectul sesizării de la punctul I.1 din rechizitoriu consta în aceea ca, în perioada aprilie-mai 2010, prevalându-se de influența pe care o avea asupra publicației cotidiene locale Gazeta De Nord Vest, în prezența inculpatului Vlas Mirel, administrator al SC Tehnic Asist SRL Botoșani (care și-ar fi adus în aceasta modalitate aportul, în calitate de complice, la acțiunea autorului), inculpatul Govor Mircea l-ar fi amenințat pe martorul Dicu Levente, avocat în baroul Satu Mare și administrator în fapt al SC Eunitas SRL, că în cazul nu va favoriza aceasta societate să câștige mai multe licitații publice ce se aflau în derulare în acel moment și care erau organizate de instituții cu care SC Eunitas avea contract de consultanță juridică pe linia achizițiilor publice, în ziarul amintit vor fi publicate articole compromițătoare, ce vor avea ca obiect darea în vileag a modalității pretins frauduloase prin care firma SC Eunitas SRL ar fi obținut acele contracte de consultanță juridică cu diferite entități publice, acțiune ce a dus la crearea unei stări de temere martorului Dicu Levente, care ulterior a acceptat solicitarea alternativă formulată de Mircea Govor, și anume de a-i determina pe administratorii a două comerciale, care câștigaseră în data de 18.05.2010 o licitație privind o lucrare publică în valoare de 21.383.650 lei să vireze suma totală de 124.000 lei în contul SC Media Total SRL (societate controlată de Mircea Govor), lucru care a avut ca și consecință oprirea oricărui articol denigrator în Gazeta de Nord Vest la adresa lui Dicu Levente.

Procedând la evaluarea stării de fapt invocate de către procuror în susținerea acuzației de șantaj aduse celor doi inculpați, în calitate de autor și complice, instanța de fond a reținut ca doar acțiunile realizate de către inculpatul Govor Mircea cu prilejul celei de-a doua întâlniri cu avocatul Dicu, ce a avut loc la data de 17.05.2010, îmbracă elementele de tipicitate ale infracțiunii de șantaj, în timp ce modalitatea concretă de desfășurare a întâlnirii ce a avut loc la data de 07.05.2010, nu califică acțiunile respective ca fiind acte specifice de șantaj, câtă vreme nu au fost produse dovezi de natură să probeze dincolo de orice îndoială legitimă întrunirea elementelor de tipicitate obiectivă și subiectivă ale acestei infracțiuni, sens în care s-a făcut referire la refuzul expres și ferm al martorului Dicu de a da curs solicitării inculpatului Govor de favorizare a firmei inculpatului Vlas Mirel.

Curtea constată că soluția procesuală prevăzută de art. 421 pct. 2 lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală este incidentă atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului.

În ceea ce privește conținutul noțiunii de *faptă*, Curtea reține că conflictul de drept penal care face obiectul judecății se raportează la fapta care l-a generat și persoanele între care s-a ivit iar, dacă în urma administrării probatoriului, instanța constată dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta dedusă judecății există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, poate dispune o soluție de condamnare, în conformitate cu dispozițiile art. 396 alin. 2 Cod de procedură penală. Chemata să definească aceasta noțiune cu referire explicită la infracțiunea continuată, ICCJ, prin decizia nr. 82/12.03.2020, a reținut ca terminologia diferită întrebuințată nu poate conduce la aprecierea că termenul "faptă", în interpretarea dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b teza a II-a Cod de procedură penală (termen ce se regăsește, de altfel, și în textul art. 396 alin. 2 Cod de procedură penală), are semnificația de acțiune sau inacțiune din conținutul infracțiunii continuate definită de art. 35 alin. 1 Cod penal. Sintagma "*faptă*" din cuprinsul dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b teza a II-a Cod de procedură penală reflectă *toate* acțiunile sau inacțiunile care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, precum și legătura subiectivă dintre acțiuni ori inacțiuni și unicitatea rezoluției infracționale, iar nu acțiunile sau inacțiunile privite în mod distinct, concluzie exprimată, de altfel, și în considerentele Deciziei ICCJ nr. 9/2019 pentru dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept în materie penală.

Pe cale de consecință, cazul de desființare cu trimitere spre rejudecare stipulat de art. 421 pct. 2 lit. b teza a II-a Cod de procedură penală nu vizează situațiile în care instanța de fond nu s-a

pronunțat asupra unor acțiuni sau inacțiuni din conținutul infracțiunii, evaluate în mod distinct, ci numai ipotezele în care instanța nu s-a pronunțat cu privire la faptă, în ansamblul său.

Însă, din considerentele sentinței penale atacate rezultă cu evidenta că instanța de fond s-a pronunțat cu privire la fapta descrisă în actul de sesizare, respectiv cu privire la toate acțiunile din conținutul infracțiunii de șantaj cu care a fost sesizată. Împrejurarea că în dispozitivul hotărârii nu se regăsește o mențiune distinctă referitor la acțiunea din data de 07.05.2010 nu este decât consecința reținerii unitatii naturale de infracțiune, cu excluderea posibilității constatării existenței cazului de desființare cu trimitere invocat, cu atât mai mult cu cât, jurisprudența creată în aceasta materie nici nu este unitară asupra reținerii formei continuate sau nu. În acest sens, în mod justificat s-au invocat de către procuror considerentele deciziei penale nr. 964/17.03.2009 a ICCJ în conținutul căreia s-a subliniat că infracțiunea de șantaj este o infracțiune comisivă ce presupune o restrângere a libertății psihice a persoanei și se consumă în momentul în care s-a produs acțiunea de constrângere a voinței victimei, în vederea satisfacerii pretențiilor făptuitorului, iar în ipoteza în care făptuitorul a constrâns victima prin acte repetate există o singură infracțiune de șantaj. Este adevărat că în jurisprudența se regăsesc și soluții contrare în cuprinsul căreia s-a apreciat că, atunci când sunt întrunite cumulativ condițiile ale art. 35 alin. 1 Cod penal, trebuie reținută unitatea legală de infracțiune. Însă, aceasta este o chestiune de stabilire a încadrării juridice legale în raport de starea de fapt cu care a fost sesizată instanța, fără a fi în prezenta realizării condițiilor art. 421 pct. 2 lit. b Cod de procedură penală.

În ceea ce privește starea de fapt reținută de către prima instanță, Curtea subliniază că, în raport soluția de achitare parțială pronunțată și de prevederile art. 421 pct. 2 lit. a teza II Cod de procedură penală, au fost reaudiați în aceasta fază atât inculpații ce și-au manifestat disponibilitatea de a da declarații (Govor Mircea și Valer Marian), cât și martorii Sasu Cristian (fila 43 și 121 vol. II), Dicu Levente (fila 46 vol. II), Tarr Attila Csongor (fila 48 vol. II), Pop Silviu Lucian (fila 72 vol. II), Dunca Daniela Crina (fila 76 vol. II), Sasz Lorand (fila 103 vol. II), Batea Ciprian (fila 105 vol. II), Filip Catalin Marian (fila 108 vol. II), Szabo Ramona Claudia (fila 107 vol. II), Dan Claudiu Alin (fila 120 vol. II), Filip Adina (fila 124 vol. II) și partea vătămată Pop Dumitru (fila 73 vol. II). De asemenea, a fost administrată proba cu înscrisuri având ca obiect acte procedurale întocmite de către DNA Serviciul Teritorial Oradea în alte cauze (ordonanța nr. 72/P/2014 din 06.03.2017, nr. 83/P/2016 din 07.12.2016, nr. 25/P/2014 din 19.02.2016 filele 6-15 vol. I), documente fiscale aparținând SC Media Total SRL (fila 16 vol. II), adresa Autorității pentru Digitalizarea României (fila 100 vol. II), copia Deciziei nr. 3632/C5/4210, 4268 din 14.07.2010 Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor (fila 64) și fotocopii ale articolelor de presa publicate în Informația Zilei sau Gazeta de Nord Vest.

Procedând la o reevaluare a întregului material probator, inclusiv a mijloacelor de proba administrate în faza apelului, Curtea constată că criticile aduse hotărârii instanței de fond din perspectiva stării de fapt reținute sunt neîntemeiate, cu excepția punctului I.1 din rechizitoriu vizând fapta imputată inculpaților Govor Mircea și Vlas Constantin Mirel pentru care a și fost pronunțată soluția de condamnare.

Astfel, prima instanță a reținut că inculpatul Govor Mircea, folosindu-se de influența pe care o avea asupra publicației cotidiene locale Gazeta De Nord Vest Satu Mare, l-a amenințat în data de 17.05.2010 pe martorul Dicu Levente că, în cazul în care nu-i va determina pe administratorii a două societăți comerciale, care câștigaseră anterior o licitație privind o lucrare publică, să vireze suma totală de 124.000 lei în contul SC Media Total SRL, a cărei administrator de fapt era fiul inculpatului, cu titlu de prestări servicii de publicitate, în ziar vor continua să apară mai multe articole compromițătoare la adresa sa sub aspectul vieții profesionale, precum și a celei private, amenințare ce a dus la crearea unei stări serioase de temere, care l-a determinat pe martor să cedeze contrângerilor și să accepte solicitarea inculpatului.

În sprijinul configurării acestei stări de fapt, instanța de fond a reținut ca s-ar fi dovedit existența acțiunii de amenințare din partea inculpatului, iar constrângerea cu publicarea unor articole denigratoare la adresa avocatului Dicu Levente a fost una efectivă și de natură a-i crea acestuia o temere serioasă că publicarea unor materiale jurnalistice negative la adresa sa, vizând presupuse ilegalități comise cu prilejul derulării unor contracte de achiziții publice, va conduce la denigrarea sa publică și chiar la posibilitatea inițierii unor investigații penale cu privire la cele publicate.

Curtea Constituțională a reținut în considerentele deciziei nr. 858/2018 ca, deși termenul „constrângere” nu este definit în legislația penală, aspect ce denotă intenția legiuitorului de a conferi cuvântului criticat sensul său uzual, în limbajul curent, prin „constrângere” trebuie să se înțeleagă determinarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva împotriva voinței sale, constrângere ce trebuie să îi producă subiectului pasiv o stare de temere, de natură a-l determina să acționeze conform conduitei prevăzute în dispoziția normei de incriminare. Iar atunci când constrângerea are natura psihică, aceasta se exercită prin efectuarea de către subiectul activ a unui act de natură să inspire victimei temerea că, în viitor, ea sau o altă persoană apropiată ei va suporta un rău, cu mențiunea că pentru realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii, constrângerea trebuie să fie efectivă.

De asemenea, în jurisprudența ICCJ s-a subliniat că amenințarea exercitată trebuie să aibă aptitudinea, în condițiile concrete în care a avut loc și în raport de persoana celui amenințat, să creeze acestuia din urmă o stare de îngrijorare, de temere, *de o anumită intensitate*, astfel încât să se poată aprecia că libertatea sa psihică a fost afectată (decizia penală nr. 236/2017).

În prezenta cauză, Curtea reține că martorul Dicu Levente Zsolt a arătat în declarațiile date ca „la cea de a doua întâlnire nu s-a mai făcut nicio referire la discuția de la prima întâlnire, întrucât eu nu mi-am schimbat poziția cu privire la refuzul de a accepta acea prima solicitare, ce a rămas fără obiect...Este adevărat că atunci când am fost interpellat de inculpatul Govor pentru a doua întâlnire, eu am crezut că se va discuta din nou despre chestiunile de la prima întâlnire și nu-mi doream să perpetuez un conflict cu acesta din care doar eu puteam ieși pagubit. Ca atare am acceptat solicitarea acestuia vizând transmiterea mesajului”.

Din afirmațiile victimei infracțiunii de șantaj, rezulta în mod cert că poziția sa la aceasta a doua întâlnire a rămas neschimbată în raport cu cea manifestată la prima întâlnire din data de 07.05.2010. Or, așa cum s-a subliniat în mod judicios în considerentele hotărârii instanței de fond, refuzul expres și ferm al martorului Dicu de la acea prima întâlnire de a da curs solicitării inculpatului Govor de favorizare a firmei Tehnic Asist deținută de coinculpatul Vlas Mirel, în cadrul procedurilor de licitație publică, reliefează faptul că actele de constrângere nu au avut acel caracter determinant, de natură să producă celui împotriva căruia s-au exercitat o stare serioasă de temere, astfel încât să se poată aprecia că a fost adusă atingere libertății morale a persoanei. Atâta vreme cât aceste acte de constrângere nu au avut efectul necesar în cazul primei întâlniri, Curtea apreciază, în contextul relevat chiar de către martor, că la cea de a doua întâlnire, cu ocazia căreia nici măcar nu s-au mai proferat vreun fel de amenințări și nu a fost dovedită vreo acțiune suplimentară de constrângere, martorul limitându-se să procedeze, așa după cum a afirmat, la o simplă transmitere a mesajului inculpatului Govor către administratorii celor două societăți. Acceptarea solicitării inculpatului Govor de a transmite un mesaj către terțe persoane (iar nu determinarea acestora să acționeze într-un anumit fel), în lipsa oricăror referiri la discuția anterioară și, mai ales, la amenințările proferate cu acea ocazie, nu poate fi interpretată ca fiind materializarea unei conduite contrare voinței martorului.

Ca atare, Curtea constată că nici în ceea ce privește cea de a doua întâlnire nu este realizată tipicitatea infracțiunii de șantaj din perspectiva inexistenței unei temeri consistente suferite de către subiectul pasiv al infracțiunii.

În ceea ce privește prima întâlnire, din data de 07.05.2010, prima instanță a reținut în mod judicios că modalitatea concretă de desfășurare a întâlnirii ce a avut loc la data de 07.05.2010 nu este

în măsură să caracterizeze acțiunile inculpatului Govor Mircea ca fiind acte tipice infracțiunii de șantaj, câtă vreme refuzul martorului Dicu, subiect pasiv al preinsei infracțiuni de șantaj, la solicitarea inculpatului Govor Mircea, a fost indiscutabil expres și ferm. Pe care de consecință, singura concluzie ce poate fi trasa este aceea că actele de constrângere exercitate în data de 07.05.2010 de către inculpatul Govor, asistat de către inculpatul Vlas, nu au fost determinate, în sensul de a produce acea stare de serioasă temere invocată în mod repetat în jurisprudența și doctrina, necesară constatării unei restrângeri a libertății morale a persoanei.

Poziția exprimată clar de către martorul Dicu în declarațiile anterioare a fost reluată și în fața instanței de apel, ocazie cu care acesta a afirmat că, deși discuția a fost tensionată, el a refuzat cererea inculpatului Govor, asistat și susținut în demersul său de către inculpatul Vlas Mirel. Însă, cu toate că instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt, soluția de achitare în ceea ce îl privește pe inculpatul Vlas Mirel întemeiată pe prevederile art. 16 alin. 1 lit. c Cod de procedură penală este în mod vădit greșită, dispozițiile incidente fiind cele ale art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod de procedură penală, câtă vreme nu este realizată tipicitatea obiectivă a infracțiunii imputate.

De asemenea, Curtea constată că instanța de fond a realizat o judicioasă evaluare a ansamblului probator și privitor la punctul I.2 din rechizitoriu ce vizează exercitarea de către inculpații Govor Mircea, în calitate de autor, respectiv de Valer Marian, în calitate de complice, de acte de constrângere morală asupra persoanei vătămate Pop Dumitru. Astfel, în rechizitoriu se susține că inculpatul Govor Mircea l-a amenințat în perioada 22.10.2010 – 05.11.2010 pe martorul Pop Dumitru, primar al Comunei Odoreu, că în cazul în care nu va interveni pe lângă membrii comisiei de licitație în vederea atribuirii unei lucrări în favoarea SC Tehnic Asist SRL, îi va fi compromisă imaginea publică și îi va fi periclitată poziția în partid, inclusiv funcția de primar, amenințare ce i-ar fi creat acestuia o stare de temere, iar în urma refuzului martorului, inculpatul Govor, împreună cu inculpatul Marian Valer ar fi declanșat o campanie denigratoare în cotidianul local Gazeta de Nord Vest, ce a inclus și amenințări în scopul de a-l determina pe martor să accepte solicitarea formulată.

Prima instanță a subliniat corect în considerentele hotărârii atacate că, nici de această dată, actele de constrângere nu au fost determinate și nu au avut aptitudinea de a induce persoanei vătămate Pop Dumitru o stare de serioasă temere pentru a se putea aprecia că libertatea sa psihică ar fi fost afectată.

În sprijinul acestei concluzii se impun ca deosebit de relevante următoarele împrejurări dovedite în mod cert. Astfel, așa cum rezulta din declarațiile persoanei vătămate, aceasta a refuzat clar solicitarea inculpatului Govor: „eu i-am transmis acestuia că mi-ar place să câștige Tehnic Asist, însă nu voi interveni și voi lăsa ca totul să se desfășoare legal. Și după ce mi s-a scris acel bilet, eu mi-am pastrat poziția și i-am spus inculpatului că nu cred că își imaginează că eu voi face ceva ilegal”, ceea ce, așa după cum am subliniat și în analiza acuzațiilor de la punctul I.1 din rechizitoriu, lipsește preinsele acțiuni de constrângere de efectul necesar obținerii acelei temeri incompatibile cu libertatea psihică. Mai mult decât atât, atât din declarațiile persoanei vătămate, cât și ale inculpatului Mircea Valer sau ale martorului Ponta Victor, rezulta că aceasta nu s-a limitat la formularea acestui refuz răspicat, ci a inițiat și demersuri pe linie politică, în interiorul partidului politic din care făcea parte, pentru a reclama inițial comportamentul inculpatului Govor, iar ulterior, și pe cel al inculpatului Mircea Valer. Or, aceste demersuri, alăturate refuzului ferm (comportament încurajat, de altfel, pe linie politică ierarhică), nu fac decât să reliefeze o dată în plus lipsa vreunei temeri serioase resimțite de către persoana vătămată. Curtea nu contestă faptul că persoana vătămată a fost lezată de conținutul articolelor jurnalistice invocate, însă așa cum instanța de fond a arătat deja, aceste sentimente de disconfort nu echivalează cu restrângerea libertății sale psihice, câtă vreme persoana vătămată nu a adoptat deloc o conduită conformă așteptărilor celor doi inculpați.

În ceea ce privește acuzațiile aduse inculpatului Govor Mircea la punctul II din rechizitoriu constând în exercitarea de acte de constrângere morală asupra martorului Filip Adina, inspector șef

interimar al ITM Satu Mare, în perioada august-septembrie 2013, constrângere ce s-ar fi materializat în proliferarea unor amenințări directe cu destituirea din funcție, în publicarea unor articole denigratoare în presă, respectiv în efectuarea unei vizite de lucru de către șeful său ierarhic, pentru a o determina pe aceasta, ca în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, să interzică inspectorilor de muncă din subordine să aplice sancțiuni contravenționale împotriva persoanelor agreeate politic de inculpat, Curtea constată ca martora Filip Adina a declarat în mod repetat în declarațiile date ca inculpatul Govor Mircea a sunat-o, ulterior unui control efectuat de către angajați ai instituției pe care o conducea la acea vreme, cerându-i să își dea demisia, însă, inclusiv în fața instanței de apel, martora a subliniat ca „eu am raspuns ca nu îmi dau demisia, pentru ca nu am motive să fac acest lucru”. Este adevărat ca, deși nu i-a precizat motivul, martora a înțeles imediat că inculpatul era nemulțumit în legătură cu sancțiunea contravențională aplicată Primăriei Supur de către ITM Satu Mare. Cu toate acestea, în condițiile în care controlul era deja efectuat și sancțiunea aplicată, Curtea reține ca presiunile exercitate de către inculpat au avut un caracter general și au vizat, în fapt, încercarea inculpatului de a influența în acest mod (deși, în mod concret nu au fost formulate nici un fel de solicitări), prin intermediul martorei, viitoarele acțiuni de control ale inspectorilor din cadrul ITM Satu Mare. Însă, ca și în cazul precedentelor acuzații, Curtea constată ca modul concret în care a răspuns și acționat martora exclude în mod cert inducerea de către inculpat a vreunei temeri serioase de natura să afecteze libertatea psihică a martorei. În primul rând, martora s-a plasat în cadrul dialogului telefonic purtat la acea dată pe o poziție de forță, comunicându-i inculpatului în mod clar ca nu își da demisia, precizând expres ca demisia este un act unilateral pe care nu intenționează să îl facă - „i-am spus ca nu el m-a ținut în școală și ca am obținut diplomele pe competentele mele”, ea fiind cea care a închis telefonul. Apoi, Curtea constată ca martora a afirmat ca „tonalitatea discuției nu a fost una normală, ci una agresivă, a strigat și inculpatul Govor, am strigat și eu”, ceea ce reliefează o dată în plus ca agresivitatea inculpatului nu și-a produs efectele scontate. Nu în ultimul rând, Curtea constată ca martora Filip nu a întreprins vreun demers judiciar consecutiv intervenției inculpatului Govor, sesizarea organelor judiciare fiind realizată în alta modalitate decât cea a formulării unei plângeri penale de către persoana vătămată.

Față de cele de mai sus, Curtea în baza art. 421 punctul 1 litera b Cod procedură penală, va respinge ca nefondat apelul declarat de Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, împotriva sentinței penale nr. 140/23.12.2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare.

În baza art. 421 punctul 2 litera a Cod procedură penală, va admite apelurile declarate de inculpații Govor Mircea Vasile și Vlas Constantin Mirel, împotriva sentinței penale nr. 140/23.12.2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, pe care o va desființa în parte, în sensul ca va înlătura dispoziția de condamnare a inculpatului Govor Mircea Vasile pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2, art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, totul cu aplicarea art. 5 Cod penal, precum și dispozițiile subsecvente privitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În baza art. 396 alineat 5 Cod de procedură penală rap. la art. 16 alineat 1 lit. b teza I Cod de procedură penală, va achita inculpatul Govor Mircea Vasile, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (punctul I.1 din rechizitoriu).

Va înlătura dispoziția de confiscare specială de la inculpatul Govor Mircea Vasile a sumei de 124.800 lei.

În baza art. 404 alineat 4 lit. c Cod de procedură penală, va ridica măsura sechestrului asigurator instituit prin Ordonanța din data de 17.03.2016, asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului Govor Mircea Vasile, în vederea asigurării confiscării speciale.

Va constata că inculpatul Govor Mircea Vasile a fost arestat preventiv din data de 23.12.2015 până în data de 22.01.2016.

Va modifica temeiul de achitare a inculpatului Vlas Constantin Mirel, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art. 194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, din art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedura penală, în art. 16 alineat 1 lit. b teza I Cod de procedură penală.

Va înlătura dispoziția instanței de fond de lăsare ca nesoluționată a laturii civile cu privire la faptele ce fac obiectul actului de sesizare la punctele I.2 și II din rechizitoriu, dispoziție evident contradictorie celei de constatare a aceleași instanțe a inexistenței vreunei constituiri de parte civilă în prezenta cauză.

Va înlătura dispoziția instanței de fond de obligare a inculpatului Govor Mircea Vasile la plata cheltuielilor judiciare către stat în primă instanță, acestea rămânând în sarcina statului, în baza art. 275 alineat 3 Cod de procedură penală, urmând a menține în rest dispozițiile sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În baza art.275 alin.6 din Codul de procedură penală cu referire la art.272 alin.1 din Codul de procedură penală, onorariile parțiale ale avocaților din oficiu Pop Felicia și Costăș Florentina, conform delegațiilor nr. 2471/2020 și nr.2472/2020, ambele din data de 18.06.2020 emise de Baroul Bihor, în cuantum de câte 434 lei pentru fiecare, se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Bihor.

În baza art. 275 alineat 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare în apel vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

În baza art. 421 punctul 1 litera b Cod procedură penală:

Respinge ca nefondat apelul declarat de DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE - SERVICIUL TERITORIAL Oradea, împotriva sentinței penale nr. 140/23.12.2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare.

În baza art. 421 punctul 2 litera a Cod procedură penală:

Admite apelurile declarate de inculpații GOVOR MIRCEA VASILE și VLAS CONSTANTIN MIREL, împotriva sentinței penale nr. 140/23.12.2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, pe care o desființează în parte, după cum urmează:

Înlătură dispoziția de condamnare a inculpatului Govor Mircea Vasile pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2, art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, totul cu aplicarea art. 5 Cod penal, precum și dispozițiile subsecvente privitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În baza art. 396 alineat 5 Cod de procedură penală rap. la art. 16 alineat 1 lit. b teza I Cod de procedură penală, achită pe inculpatul Govor Mircea Vasile, (...), pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (punctul I.1 din rechizitoriu).

Înlătură dispoziția de confiscare specială de la inculpatul Govor Mircea Vasile a sumei de 124.800 lei.

În baza art. 404 alineat 4 lit. c Cod de procedură penală, ridică măsura sechestrului asigurator instituit prin Ordonanța din data de 17.03.2016, asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatului Govor Mircea Vasile, în vederea asigurării confiscării speciale.

Constată că inculpatul Govor Mircea Vasile a fost arestat preventiv din data de 23.12.2015 până în data de 22.01.2016.

Modifică temeiul de achitare a inculpatului Vlas Constantin Mirel, (...), pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 rap. la art. 194 alin. 1, 2 Cod penal din 1969, cu referire la art. 13 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, din art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedura penală, în art. 16 alineat 1 lit. b teza I Cod de procedură penală.

Înlătură dispoziția instanței de fond de lăsare ca nesoluționată a laturii civile cu privire la faptele ce fac obiectul actului de sesizare la punctele I.2 și II din rechizitoriu.

Înlătură dispoziția instanței de fond de obligare a inculpatului Govor Mircea Vasile la plata cheltuielilor judiciare către stat în primă instanță, acestea rămânând în sarcina statului, în baza art. 275 alineat 3 Cod de procedură penală.

Mentine în rest dispozițiile sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În baza art.275 alin.6 din Codul de procedură penală cu referire la art.272 alin.1 din Codul de procedură penală, onorariile parțiale ale avocaților din oficiu Pop Felicia și Costăș Florentina, conform delegațiilor nr. 2471/2020 și nr.2472/2020, ambele din data de 18.06.2020 emise de Baroul Bihor, în cuantum de câte 434 lei pentru fiecare, se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Bihor.

În baza art. 275 alineat 3 Cod procedura penală cheltuielile judiciare în apel rămân în sarcina statului.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată în ședință publică azi, 30.03.2021.

Președinte,
Musta Ovidiu

Judecător,
Filimon Florin

Grefier,
Neagu Angela

red.dec.jud.Filimon F./30.07.2021
jud.fond Nemeș R.
tehnored.A.N.7ex./30.07.2021

emis 5 comunicări cu :
- inculpatul apelant Govor Mircea Vasile
- inculpatul apelant Vlas Mirel Constantin
- inculpatul intimat Valer Marian
- persoana vătămată intimată Pop Dumitru
- DNA – ST Oradea